ഇന്ത്യയിലെ പുരുഷരത്നങ്ങൾ

1546

ഇന്ത്യയിലെ പുരുഷരത്നങ്ങൾ

83107

DISTRIBUTING LIBRARY
No. B4
4223
KOTTAYAM.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

എം. കുഞ്ഞിരാമപിഷാരോടി.

പ്രസാധകന്മാർ:

പ്രകാശകൌമുദി അച്ചുക്കൂടം, കോഴിക്കോട്ട്.

1951] [വില 1—0—0

First Edition 1951
Copies 1000

8008

Registered Publishers.
Prakasakaumudi Printing Works, Calicut.
Regd. No. 402

PRINTED AT
THE PRAKASAKAUMUDI PRINTING WORKS, CALICUT.

വിഷയവിവരം

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM.

			പുറം.
1.	വിവേകാനന്ദൻ	....	1
2.	ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലേ	....	14
3.	രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗ്ഗൂർ	....	30
4.	ജഗദീശചന്ദ്രബോസ്സ്	....	42
5.	രവിവർമ്മ	....	61
6.	സ്വാതിതിരുനാൾ	....	68
7.	ഡെ. എൻ. ടാട്ട	....	80
8.	ടി. യു. ചിദംബരംപിള്ള	....	89
9.	ജവഹർലാൽ	....	99

DISTRIBUTING LIBRARY
No.....
KOTTAYAM.

1.	[illegible]	....	1
2.	[illegible]	....	14
3.	[illegible]	....	30
4.	[illegible]	....	48
5.	[illegible]	....	61
6.	[illegible]	....	84
7.	[illegible]	....	90
8	[illegible]	....	97
9	[illegible]	....	99

DISTRICT ING LIBRARY
No.....
KOTTAYAM.

ഇന്ത്യയിലെ പുരുഷരത്നങ്ങൾ

1. വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ

ഭാരതഭൂമി പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ പല വിഷയങ്ങളിലും ലോകത്തിനു് ജ്ഞാനസമ്പത്തു നല്കിവന്നു. പുരാതന ഗ്രീക്കുകാർ, റോമൻകാർ, ബാബിലോണിയക്കാർ, ചൈനക്കാർ മുതലായവർ ഇന്ത്യ തങ്ങൾക്കു തന്നു ജ്ഞാനപ്രദീപത്തെ സ്തുതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇടക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ചില നൂറാണ്ടുകാലം ഉൾനാടുകളിൽ നടന്ന കലക്കങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും നിമിത്തം ഇന്ത്യയുടെ ദിവ്യതേജസ്സു് വിദേശങ്ങളിൽ എത്താതെ മങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു. ആ പുരാതന മഹിമയെ കഴിഞ്ഞ 19-ാം നൂറാണ്ടിന്റെ ഒടുവിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ലോകമെങ്ങും വ്യാപിപ്പിച്ചു് നമ്മുടെ ഭാരതഭൂമിയെ വീണ്ടും ഉന്നതനിലയിൽ കൊണ്ടുവന്ന മഹാപുരുഷനാകുന്നു വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ.

ഇന്ത്യയുടെ ആത്മശക്തിയെ വിദേശങ്ങളിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചതു് വിവേകാനന്ദസ്വാമികളാകുന്നു. ഹിന്ദുധർമ്മം ആധുനിക ജീവിതത്തിനു പറ്റിയതാണെന്നു തെളിയിച്ചതിനുള്ള യശസ്സും വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണു്. ഇദ്ദേഹം മഹാജ്ഞാനിയും, കലാവിദഗ്ധനും, സംശയിച്ചു ചോദിക്കുന്നവരെ സന്തുഷ്ടരാക്കുന്ന യു

ശിയും, സമർത്ഥനായ പ്രാസംഗികനും, തികഞ്ഞ പരിഷ്കാരപ്രിയനും, സ്വരാജ്യസ്നേഹിയും ആയ ഒരു ഹിന്ദുവീരപുരുഷനായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പലതരത്തിലും പലവിധത്തിലും ആണ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികളെ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നതു്. എന്നാൽ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ഈ വക എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഒരു മഹാൻതന്നെയായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, മതപ്രാസംഗികൻ എന്ന നിലയിൽ ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അനന്യാദൃശമായ തരത്തിൽ പറഞ്ഞു കാട്ടികൊടുത്തതിന്റെ ഫലമായി ലോകവന്ദിതരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ. ഹിന്ദുമതതത്വങ്ങളെ ആഴത്തിൽ അറിഞ്ഞു പാകപ്പെടുത്തി ജനങ്ങൾക്കു ആസ്വദിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അവിടവിടെ സ്ഥാപിച്ച മഠങ്ങൾ വഴിയായി സാധുക്കൾക്കും, ആപത്തിൽ പെട്ടവർക്കും, ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും യഥാവിധി കൊടുത്തുവരുന്നതിനു നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഉയർത്തികൊണ്ടുവന്നതു് വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾതന്നെ ആകുന്നു.

കുട്ടിക്കാലം

വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ 1863 ജനവരി 12-ാംനു- കല്ക്കത്തയിൽ അവതരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് വിശ്വനാഥദത്തനും മാതാവ് ഭുവനേശ്വരീദേവിയും ആകുന്നു. വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾക്കു മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇട്ടിരുന്ന പേർ നരേന്ദ്രൻ എന്നാകുന്നു.

: ഇദ്ദേഹം തന്റെ മുറുമുറുക്കും വികൃതിത്തരവും ശുണ്ഠിയുംകൊണ്ടു കുടുംബത്തിനു അമ്മവറ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാ

ക്കിതീർത്തു. കുട്ടിക്കാലത്തു എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും വികൃതിത്തരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും താൻ ഒന്നു വിചാരിച്ചാൽ ഏതുവിധവും അതു ചെയ്യുക എന്നതു കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ ഉള്ള ഒരു ദൃഢനിശ്ചയമാകുന്നു. ശ്രുണ്ടിക്കു തക്ക അറിവും അതിനു തക്കവണ്ണം പുതുതായ ഓരോന്നും അറിയുന്നതിലുള്ള ശ്രദ്ധയും ആ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ശ്രുണ്ടി നിമിത്തം ഒരിക്കൽ മാളികയുടെ മുകളിൽനിന്നു കോണിപ്പടികം വഴിയായി ഉരുണ്ടു താഴത്തേക്കു വീണിരുന്നു. അതു നിമിത്തം സംഭവിച്ച പരുക്ക് ദേഹത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. ആ ദുസ്സ്വഭാവം നീക്കുന്നതിനു മാതാവുതന്നെ ഒരിക്കൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നീർക്കുഴലിനു ചോടെ ഇരുത്തി വെള്ളം തലയിൽ വീഴ്ത്തിയതായും അപ്പോഴും ഒറ്റാശി മുഴുത്ത ബാലൻ ഒരു ശിലാപ്രതിമപോലെ അനങ്ങാതെ ഇരുന്നതായും പറഞ്ഞുവരുന്നു.

നരേന്ദ്രൻ വീട്ടിൽവെച്ചുതന്നെയാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചതു്. കുട്ടിക്കാലത്തു രാമായണം, ഭാരതം മുതലായവയിലെ മിക്ക കഥകളും മാതാവു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. തന്നിമിത്തം ദൈവഭക്തി കുട്ടികാലത്തുതന്നെ ഉണ്ടായി. ശ്രീരാമനിലായിരുന്ന അതിയായ വിശ്വാസം. ഒരിക്കൽ ഒരു ശ്രീരാമവിഗ്രഹം കയ്യിൽകിട്ടി. അതിനു പുഷ്പങ്ങളും മറ്റും ചാർത്തി പൂജിക്കുകയും പൂജാവസാനത്തിൽ ധ്യാനനിമഗ്നനായി കുറെനേരം ഇരിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ കളിയായി ചെയ്ത ഈ നാട്യം പ്രായമായതിൽ പിന്നെയഥാർത്ഥഭക്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

പാഠശാലയിൽ ചേർന്നശേഷം തോൽവി പററാതെ ജയിച്ച് ബി. എ. ബിരുദം നേടി. ബങ്കാളി, സംസ്കൃതം ഇവയിലും അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു.

നരേന്ദ്രനെ ചെറുപ്പത്തിൽ നരേന്ദ്രനെ ദൈവത്തിൽ ഭക്തി വിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ ഭയഭക്തി ഉള്ളിൽ തട്ടിയതായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ക്രമേണ ഇല്ലാതായിതീർന്നു. അതിൽ വിശ്വാസവും ഇല്ലാതായി. സന്ന്യാസിമാരിലും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ എങ്ങോ പോയ്മറഞ്ഞു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെപ്പററി മഹാന്മാരുമായി കണ്ടുമുട്ടിയാൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുകയും അവരെ തോൽപിച്ചു വിഡ്ഢികളാക്കി തീർക്കുകയും ആയിരുന്ന നരേന്ദ്രന്റെ കോളേജിൽനിന്നു വിട്ടതിൽ പിന്നീടുള്ള പ്രധാനജോലി.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ

ബാലനരേന്ദ്രനെ ജ്ഞാനാഗ്നിയിൽ പഴുപ്പിച്ച് പാകപ്പെടുത്തി വേദാന്തതത്വചിന്തകനാക്കിതീർത്തു ലോകത്തിനു തന്നതു ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസരാകുന്നു. ഈ മഹാത്മാവിനെ പററി അറിയാത്തവർ ആരുംതന്നെ ഇല്ല. "വംഗരാജ്യത്തിൽ ഉദിച്ച ജ്ഞാനസൂര്യൻ" എന്നു ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപററി പറയാറുണ്ട്. ആത്മീയവിഷയത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു കാരണം ഈ മഹാത്മാവാകുന്നു. ഈ മഹാന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ജനഹൃദയങ്ങളെ കവർന്നു. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ലളിതവും ഉ

ദാഹരണങ്ങളെടുക്കുടിയവയും അതുകൊണ്ട്. വേദോപനിഷദ്ഭഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ച തത്വങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഉപദേശരൂപത്തിൽ ആ പരമഹംസൻ നമുക്കുതന്നു.

കല്ക്കത്തയുടെ സമീപം ദക്ഷിണേശ്വരം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കാളീക്ഷേത്രം ഉണ്ട്. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ ഒരു അച്ചകനായി പാർത്തുവന്നു. ഈ മഹാത്മാവു് പാഠശാലയിൽ ചേരുകയോ പഠിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഉദരനിവൃത്തിക്കായി പാഠശാലയിൽചേർന്നു പഠിക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് തന്റെ 19-ാം വയസ്സിൽ കാളിക്ഷേത്രത്തിൽ അച്ചകരായിചേർന്നു. കാളീദേവിയുടെ അടുത്തു വളർന്നുവന്ന ഈ മഹാനെ ഉന്മാദം പിടിപെട്ട ഒരാളെപോലെ കാണപ്പെടുകയും മിക്കവരും ഒരു ഭ്രാന്തനാണെന്നു കരുതിവരികയുംചെയ്തു.

കാലക്രമേണ "എല്ലാ ദൈവവും ഒന്നാകുന്നു. പല മതങ്ങളും പറയുന്ന തത്വം ഒന്നാകുന്നു." എന്ന മതൈക്യബോധം ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസനു ഉണ്ടായി. ജാതിമതഭേദങ്ങളും ഇല്ലാതായി. കാളിദേവിയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകണ്ടു.

പരസ്പര സമാഗമം.

നരേന്ദ്രന്റെ കാലത്തു ബങ്കാളിൽ പല മഹാന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബ്രഹ്മസമാജത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന കേശവചന്ദ്രസേനൻ അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. വിധിപ്രകാരം സന്ന്യസിച്ച പലരും ആ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. നരേന്ദ്രൻ അങ്ങിനെ ഉള്ളവരെ സമീപിച്ചു് ദൈവതത്വത്തെ

പറഞ്ഞു പല ചോദ്യങ്ങളുംചെയ്തു. അവരിൽനിന്നു കിട്ടിയ മറുപടികളൊന്നുംതന്നെ നരേന്ദ്രനെ സംതൃപ്തനാക്കിയില്ല.

നരേന്ദ്രനു പല ബന്ധുക്കളും ഉണ്ട്. നരേന്ദ്രനു ദൈവവിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കിതീർക്കുന്നതിനു പലരും ശ്രമിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ ഇദ്ദേഹത്തെ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസരുടെ സന്നിധിയിലേക്കു കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി. അവിടെ പോകുന്നതിനു നരേന്ദ്രൻ ആദ്യം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ട് രാമകൃഷ്ണസന്നിധിയിലേക്കു പോകുന്നതിനു ഒടുവിൽ സമ്മതിച്ചു.

നരേന്ദ്രൻ ചെന്നപ്പോൾ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ ചില സ്നേഹിതന്മാരുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു നരേന്ദ്രനെ കണ്ട ഉടനെ "അപ്പാ! ഞാൻ വളരെ ദിവസമായി നിന്നെതന്നെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. വാ" എന്നു പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ടു സ്വാഗതംചെയ്തു. ഈ സ്വാഗതം നരേന്ദ്രനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഗുരുദേവന്റെ ആ വാക്കിൽ നരേന്ദ്രൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. അതിൽ എന്തോ ചതിയുണ്ടെന്നു അയാൾക്കു തോന്നി. ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ തന്നെ വല്ലതും ചെയ്യിക്കുമോ എന്ന സംശയവും നരേന്ദ്രനു ഉണ്ടായി.

നരേന്ദ്രൻ ശിഷ്യനായിതീർന്നു.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ നരേന്ദ്രനോടു പാടുവാൻ പറഞ്ഞു. അതു പ്രകാരം നരേന്ദ്രൻ പാടി. നരേന്ദ്രൻ സംഗീതം അഭ്യസിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും നല്ല ശബ്ദമാധുര്യമുള്ള ഒരാളായി

ന്നു. അതു കേൾക്കുന്നവരെ ആകർഷിച്ചു. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസർ അതു കേട്ടു് അത്യധികം ആനന്ദിച്ചു. "ലോകത്തെ മുഴുവൻ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ആത്മാവു് ഇന്നു ഇവിടെ എത്തിട്ടുണ്ടു്." എന്നു അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു കേട്ട നരേന്ദ്രൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

പിന്നീടു നരേന്ദ്രൻ വന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ ഗുരുദേവനെ അറിയിച്ചു. "താങ്കൾ ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ആ ദൈവത്തെ കാണിച്ചുതരുമോ?" എന്നു നരേന്ദ്രൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു.

ഗുരുദേവൻ പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ടു്, "ഓ, രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ നരേന്ദ്രനു കാട്ടിതരാം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിൽ പിന്നെ രണ്ടുപേരും അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയി. ആദ്യത്തെ സംഭവം നടന്നതു് ഇത്രമാത്രമാകുന്നു. ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസനുമായി കണ്ടുമുട്ടിയ ആ കാഴ്ച നരേന്ദ്രന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയില്ല. ഏതോ ഒരു മഹാശക്തി തന്നെ പിടിച്ചാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി അയാൾക്കു തോന്നി. രണ്ടുദിവസം രാമകൃഷ്ണ സന്നിധിയിലേക്കു പോയി. ആ രണ്ടു ദിവസവും ഗുരുദേവസന്നിധിയിൽ ഇരുന്ന നരേന്ദ്രൻ പാടി. ഒടുവിലത്തെ ദിവസം ഗുരുദേവൻ നരേന്ദ്രനേയുംകൂട്ടി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തായി ചെന്നു് നരേന്ദ്രന്റെ നെഞ്ചിൽ തൊട്ടു്, "അപ്പാ! നീ വളരെക്കാലമായി കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ച ദൈവത്തെ കാണുന്നുണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. നരേന്ദ്രനു ജ്ഞാനോദയം ഉണ്ടായി. ഗുരുദേവൻ നരേന്ദ്രനു കൊടുത്ത ഉപദേ

ശം ഇത്രമാത്രമായിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം ഗുരുദേവൻ നരേന്ദ്രനു വിവേകാനന്ദൻ എന്നു പേരിട്ടു. നരേന്ദ്രനും വിവേകാനന്ദൻ എന്ന പേരിൽ സന്യസിച്ചു.

ഗുരുശിഷ്യബന്ധം

ഒരു ഗുരുവിനു നല്ല ഒരു ശിഷ്യനെ കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളെപ്പോലെയുള്ള ശിഷ്യനെ കിട്ടണം. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കു ഒരു ഗുരുവിനെ കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ഗുരുവിനെ കിട്ടണം. പരമഹംസരേയും വിവേകാനന്ദസ്വാമികളേയും നാം വേർതിരിച്ചു കാണുന്നതു ശരിയല്ല. രണ്ടു പേരുംകൂടിയ ഒരു മഹാശക്തിയാണ് ഇന്നും ലോകത്തിനു സിദ്ധിച്ച ആത്മജ്ഞാനത്തിനു കാരണം.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ ഒരു സിദ്ധനാകുന്നു. വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ലോകത്തിനു വിവരിച്ചുകൊടുത്ത പ്രചാരകൻ ആകുന്നു. ആദ്യത്തെ ആൾ ആത്മപ്രകാശം കണ്ടു് ആനന്ദിച്ചു. ശിഷ്യൻ ആ ദീപത്തിൽനിന്നു അനേകായിരം വിളക്കുകൾ കൊളുത്തി. ചുരുക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ നെൽച്ചെടിയും വിവേകാനന്ദൻ അതിന്മേൽ വിളഞ്ഞ കതിരുകളും ആകുന്നു. അതു കൊയ്തനുഭവിക്കുന്നവരും, അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരും, വീണ്ടും കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്നവരും ആത്മജ്ഞാനത്തിനു ആഗ്രഹമുള്ളവരാകുന്നു.

ഈ ഐക്യത്തിനുശേഷം വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ പ്രകൃതവും സന്യാസിവേഷവും പ്രസംഗഗാംഭീര്യവും കാ

ണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത ഏവരേയും ആകർഷിച്ചു. ആയിരക്കണക്കായ ജനങ്ങൾ ആ യുവസന്ന്യാസിയെ ആരാധിച്ചു; അനവധി ജനങ്ങൾ സ്തുതിച്ചു. അനേകായിരം ജനങ്ങൾ ആ സന്ന്യാസിവീരനെ ഒരു അവതാര പുരുഷനാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ഈ മഹാശക്തി ഗുരുനാഥത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ചതു് 1880 നവേമ്പ്രു്മാസത്തിൽ ആകുന്നു. വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ പൊതുജനനന്മയ്ക്കായുള്ള ജീവിതം ആരംഭിച്ചതു് അന്നുമുതൽക്കാകുന്നു.

വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ഗുരുശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്തു ഈ ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സു് വേണ്ടത്ര പക്വനിലയെ പ്രാപിച്ചു. അറിയേണ്ടുന്നവ പലതും അറിഞ്ഞു. രണ്ടുപേരുടേയും ആ കാലത്തെ പെരുമാറ്റം ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഒരു കറവ് പശുവിനും കന്നുകുട്ടിക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവുമായി ഉദാഹരിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ കന്നുകുട്ടിക്കു മാതാവിന്റെ നേരെ വണക്കമോ അമ്മയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ പ്രതിപത്തിയോ കാണുകയില്ല. ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ ഒരു ദിവസം വിവേകാനന്ദസ്വാമികളെ ഒറ്റക്കു വിളിച്ചു് തന്റെ ആത്മജ്യോതിസ്സു് അദ്ദേഹത്തിൽ ലയിപ്പിച്ചതായി പറഞ്ഞുവരുന്നു. വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ഏകദേശം അഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളോളം തന്റെ ഗുരുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു് ക്കൂടെ പാർത്തു. ഇതിനുശേഷം ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസൻ തന്റെ സ്ഥൂലദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു് പരംജ്യോതിസ്സിൽ ലയിച്ചു. അതിനു അല്പം മുമ്പായി പര

മഹംസൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളെ വിളിച്ച് ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് ചെയ്യേണ്ടതായ കൃത്യങ്ങളെ ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു എന്നു അറിയുന്നു.

ഗുരുദേവന്റെ ശേഷം

കല്ക്കത്തക്കടുത്തുള്ള വിശനഗർ എന്ന സ്ഥലത്തു തന്റെ ഗുരുവിന്റെ പേരിൽ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസരുടെ പല ശിഷ്യന്മാരും അവിടെ പാർത്തുവന്നു. ഇതിൽ പിന്നെ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ 1891ൽ ഇന്ത്യയിൽ മുഴുവൻ കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും അവിടങ്ങളിലുള്ള സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ആയി തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

ആദ്യം ഇദ്ദേഹം ഹിമാലയത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള പലേടങ്ങളിലും നടന്നുചെന്നു പിന്നീടു വടക്കെ ഇന്ത്യയിലുള്ള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളും ചെന്നു കണ്ടു. അതിൽ പിന്നെ മദ്ധ്യേന്ത്യവഴിയായി തെക്കെ ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്നു പല സ്ഥലങ്ങളും ചുറ്റിക്കണ്ടു.

അമേരിക്കയിൽ

ആ കാലത്തു അമേരിക്കയിൽ ചിക്കാഗോ എന്ന നഗരത്തിൽവെച്ചു ഒരു സർവ്വമത സമ്മേളനം ചേരുന്നതിനു ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള പല മതങ്ങളുടേയും പ്രതിനിധികൾ ആ മഹാസഭയിലേക്കു പോയിരുന്നു. ഹിന്തുമതത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി പോയിവരുന്നതിനു തെ

ക്കെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖന്മാർ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളോട് അപേക്ഷിച്ചു. അവിടെ പോയിവരുന്നതിനുള്ള വഴിച്ചിലവും കൊടുത്തു. സ്വാമികൾ ഇതു ദൈവകല്പനയാണെന്നു കരുതി അമേരിക്കയിലേക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ചിക്കാഗോ നഗരത്തിൽ ആ സർവ്വമത മഹാസമ്മേളനം 1893ൽ സപ്തംബറിന്റെ ആദ്യത്തെ പകുതിയിൽ ആരംഭിച്ചു. ആ മഹാസഭയിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനു മുൻകൂട്ടി വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. വലിയ മഹാന്മാരിൽനിന്നുള്ള ബഹുമതി പത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾക്ക് അവിടെവെച്ചു സംസാരിപ്പാൻ സൌകര്യം കിട്ടുന്ന കാര്യം സംശയമായി. അപ്പോൾ അവിടെവെച്ചു ദൈവഗത്യാ ചിലരുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനു ഇടയായി. അവരിൽ ഒരാൾ കൊടുത്ത അഫ്താപത്രംകൊണ്ടു് വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾക്കു ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ ആ മഹാസഭയിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനു അനുവാദംകിട്ടി.

ഹിന്തുമതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും, അതു മറ്റു മതങ്ങളോടു ഇണങ്ങിനില്ക്കുന്നതും ലോകത്തിനു അതു കാട്ടിക്കൊടുത്ത യഥാർത്ഥതത്വവും ആയിരുന്നു. വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആ ചെറുപ്രസംഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നതു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ദിവസത്തെ ആ പ്രസംഗംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു പലർക്കും കഴിഞ്ഞു. തന്നിമിത്തം സ്വാമികളുടെ പേർ എങ്ങും പ

രന്നു. സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു. അതിന്നിടയിൽത്തന്നെ സ്വാമികളെ പല മഹാന്മാരും പ്രശംസിച്ചു. അമേരിക്കയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചും സ്വാമികൾ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. അമേരിക്കയിലുള്ള ചിലർ സ്വാമികളുടെ ശിഷ്യസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. പത്രങ്ങൾ വഴിയായി സ്വാമികളുടെ പേർ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ എങ്ങും പരന്നു. പലേടങ്ങളിൽനിന്നും സ്വാമികളെ ക്ഷണിച്ചു.

സ്വാമികൾ അമേരിക്കയിൽനിന്നു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽചെന്നു ഏതാനും മാസങ്ങൾ പാർത്തു. 1897-ാമതു് കൊല്ലത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ മദിരാശിയിൽ മടങ്ങിയെത്തി.

ഭാരതനാട്ടിൽ പ്രസിദ്ധി

വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ അമേരിക്കയിൽചെന്നു ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകനിമിത്തം വിദേശങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയെ പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനം വർദ്ധിച്ചു. പോയേടങ്ങളിലെല്ലാം മതത്തെ പറ്റി മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയുടെ കീർത്തിക്കു കാരണമായ മറ്റു വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചും വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇന്ത്യയുടെ കലകളിലും മറ്റും പാശ്ചാത്യർക്കു് അളവറ്റ ബഹുമാനം ഉണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ എന്ന ആ ദിവ്യതേജസ്സിൽക്കൂടി ഭാരതഭൂമിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ ലോകം അറിവാനിടയായതുകൊണ്ടു് മദിരാശിയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾക്കു ഗംഭീരമായ സ്വീകരണം നല്കി. കൊളമ്പുമുതൽ മദിരാശിവരെ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ

വെച്ചും ബങ്കാളിൽ ചെന്നപ്പോഠം അവിടങ്ങളിൽവെച്ചും പൊതുജനങ്ങഠം സ്വാമികളെ ഒരു അവതാര പുരുഷനാണെന്ന കരുതി ആരാധിച്ചു.

സ്ഥിരമായ സ്ഥാപനങ്ങഠം

പിന്നീട് 1898ൽ വിവേകാനന്ദസ്വാമികഠം വാര എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശ്രീരാമകൃഷ്ണാശ്രമത്തെ അവിടെനിന്ന അല്പം പടിഞ്ഞാറുള്ള ബേലൂർ എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക മാററി. ഈ പുതിയ സ്ഥലത്തു ആവശ്യമായ നല്ല കെട്ടിടം പണി ചെയ്യുന്നതിന്നും ഏർപ്പാടുചെയ്തു. തന്റെ ഗുരുവിന്റെ പേരിൽ ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ സംഘത്തിന്റെ ശാഖകഠം ഇപ്പോഠം ഇന്ത്യയിൽ പലേടങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ജാതിമതഭേദങ്ങഠം നോക്കാതെ ഈ സംഘം ചെയ്തുവരുന്ന സാമൂഹ്യസേവനങ്ങഠം സ്തുത്യർഹങ്ങളാകുന്നു.

ആശ്രമങ്ങഠം (മഠങ്ങഠം) സ്ഥാപിച്ചതിൽ പിന്നെ സ്വാമികഠം അവയുടെ നടത്തിപ്പിന്നായി ഒരു മൂലധനം ഉണ്ടാക്കിതീർക്കേണ്ടതിലേക്കും, അവിടങ്ങളിലെ സ്ഥിതി കണ്ടറിയേണ്ടതിലേക്കും ആയി വീണ്ടും ഇന്ത്യയിൽ മുഴുവൻ പുറി സഞ്ചരിച്ചു. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും അമേരിക്കയിലും സ്വാമികഠം യാത്രചെയ്തു ശ്രീരാമകൃഷ്ണാശ്രമത്തിന്ന അമേരിക്കയിൽനിന്ന വേണ്ടത്ര ധനസഹായം സിദ്ധിച്ചു. ഈ ആശ്രമകാര്യങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തിയുള്ളവർ ഇന്നും വിദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്. കലിഫോർണിയയിൽ ഒരു "ശാന്തിനികേതന"വും വിവേകാനന്ദസ്വാമികളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

സമാപ്തി

ഇത്രയും വേണ്ടവിധത്തിൽ ചെയ്തതിൽശേഷം 1902 ജൂലായി 4-ാംനു- സ്വാമികാം തന്റെ നാല്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ നിർവ്വികല്പസമാധി അടയുകയും തന്റെ സ്ഥൂലദേഹത്തെ വിട്ട് ദൈവസന്നിധിയിൽ അണയുകയും ചെയ്തു.

---

2. ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലേ

ഒരിക്കൽ വിദ്വാന്മാർ കൂടിയിരുന്ന ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ച് ഗോഖലേയെപറ്റി സംസാരിപ്പാൻ ഇടയായി. അദ്ദേഹം ഏതു വിഷയത്തിലാണ് അധികം ശ്രുതിപ്പെട്ടിരുന്നതു എന്നായിരുന്നു ചോദ്യം. ഒരാൾ ഗോഖലെയുടെ അദ്ധ്യാപന വിഷയത്തിലുള്ള പാടവത്തെ എടുത്തുപറഞ്ഞു. ഒരാൾ രാഷ്ട്രീയപരിജ്ഞാനമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്നു കൂടുതൽ ഉള്ളതെന്നായി. മറെറാരാൾ ഗോഖലെയുടെ ധനശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്തെ പുകഴ്ത്തി. ആ വിദ്വൽസദസ്സിൽവെച്ച് അന്നു അവർക്കു ഗോഖലെയെപറ്റി തീർപ്പുചെയ്വാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇങ്ങിനെ വിദ്വാന്മാർക്കുകൂടി തീർപ്പുചെയ്യുന്നതിന്നു കഴിവില്ലാത്ത തരത്തിൽ ഈ മൂന്നു വിഷയത്തിലും അഗാധമായ പരിജ്ഞാനം ഗോഖലേക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹത്തോടു സമമായ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇവരെ ജയിക്കുന്നവർ ആരും ഇല്ല. ഇനി മറെറാരു വിഷയത്തിലാണ് ഗോ

ഖലെ ഇറങ്ങിയിരുന്നതു എങ്കിൽ അതിലും ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം ഗോഖലേക്കുതന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നതു തീർച്ചയാകുന്നു.

ഗോഖലെ ഒരു വളരെ കുടുംബത്തിലെ അംഗവും സപ്രയത്നംകൊണ്ടു മുന്നാണിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നവരും ആകുന്നു. ധനസമ്പാദനത്തിനു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഗോഖലെ ഒരു മഹാധനികനായി തീരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ധനത്തെ നിസ്സാരവസ്തുവായി കരുതുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതു്. സേവനമാണ് ദൈവാനുഗ്രഹസാധനമെന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു് അതു വഴിക്കാണു് ഗോഖലെ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നതു്. ഇന്ത്യയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനായി "ഇന്ത്യാസേവകസംഘം" എന്ന ഒരു സ്ഥാപനം ഗോഖലെ ആരംഭിക്കുകയും അതു ഒരു നല്ല നിലയിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. അദ്ധ്യാപനവൃത്തിനു നിശ്ചയമുണ്ടോ!

ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഒരു മഹാനേപ്പറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു്. അത്തരം മഹാന്മാരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അനുകരിക്കേണ്ടതും സേവനശീലം വളർത്തേണ്ടതും ആകുന്നു.

ജനനം

ആംഗ്ലേയർ ഇന്ത്യയെ ഭരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു അല്പം മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഭരണകൂടങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിസ്തൃതമായിരുന്ന ഒന്നായിരുന്നു മഹാരാഷ്ട്രസാമ്രാജ്യം. ശിവാജ

വളത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ശൌര്യം മഹാരാഷ്ട്രക്കാരെ വിട്ടുപോയിരുന്നില്ല. ഒരു സാമ്രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ട കഴിവുകളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്നവരുടെ അറിവും സാമർത്ഥ്യവും അവരുടെ സന്താനങ്ങളിൽ ഇന്നും കണ്ടുവരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മഹാരാഷ്ട്രരിൽ ഒരാളാണ് നമ്മുടെ ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ.

ഇദ്ദേഹം 1866ൽ ബോമ്പായി സംസ്ഥാനത്തിൽ കോലാപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചു. അച്ഛന്റെ പേർ കൃഷ്ണറാവുഗോഖലേ എന്നാകുന്നു. അദ്ദേഹം വലിയ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച ഒരാളല്ല. ഏതോ ഒരു ചെറിയ സംസ്ഥാനത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളമുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. ഗോഖലേയുടെ അമ്മയും വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരുവരായിരുന്നു. ഒരാൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം വേണ്ടതു ഇല്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു അവരുടെ മാന്യതക്കു കുറവു തട്ടുന്നതല്ല ഒരാളുടെ യോഗ്യത വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി കണക്കാക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. പരമ്പരയായി സിദ്ധിച്ചുവന്ന വംശമഹത്വമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്ന ഗോഖലേയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഗോഖലേയുടെ വിശ്വവിശ്രുതിക്കും കാരണം ആ വംശപരമ്പരയെ ആശ്രയിച്ചുള്ളതാകുന്നു.

പാഠശാലാവിദ്യാഭ്യാസം

പിതാവു മരിക്കുമ്പോൾ ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലേക്കു പന്ത്രണ്ടുവയസ്സു മാത്രമെ പ്രായമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇവരെ രക്ഷി

ക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യത ജ്യേഷ്ഠന്റെ ആയിരുന്നു. അച്ഛന്റെ മരണശേഷം ജ്യേഷ്ഠൻ പഠിപ്പു പൂർത്തിയാക്കാതെ ചെറിയ ഒരു ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതുവഴിയായി മാസത്തിൽ 15 ക വീതം അയാൾക്കു കിട്ടിവന്നു. ആ ചുരുങ്ങിയ വരവുകൊണ്ടു അയാൾ കുടുംബചിലവും ഗോഖലേയുടെ വിദ്യാഭ്യാസചിലവും നിവൃത്തിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഗോഖലേയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പ്രത്യേക ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അയാൾ തന്റെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നു എട്ടുറുപ്പിക വീതം അതിനായി അയച്ചുകൊടുത്തുവന്നു.

ഗോഖലെ ആ സംഖ്യകൊണ്ട് ഭക്ഷണചിലവും പാഠശാലയിലേക്കു വേണ്ടുന്ന ഫീസ്സും, പുസ്തകങ്ങളും മുതലായവക്കു വേണ്ടുന്ന ചെലവുകളും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം വളരെ കഷ്ടിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതായിതീർന്നു. ഭക്ഷണം ഒരു നേരം മതി എന്നു വെച്ചു. രാത്രിയിൽ പഠിക്കുന്നതിന്നു എണ്ണ വാങ്ങുന്നതിന്നു കഴിവില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് തെരുവിൽവെച്ച വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പഠിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങിനെ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളോളം കഷ്ടപ്പെട്ടു പഠിച്ചു പതിനാലാം വയസ്സിൽ മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ വിജയം നേടി.

കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം

വളരെ കഷ്ടിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി മൂന്നു കൊല്ലംകൊണ്ടു മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ വിജയം നേടിയ ഗോഖലേക്കു വല്ല വിധവും കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസവുംകൂടി പൂർത്തിയാക്കേ

ണമെന്ന ആഗ്രഹം ജനിച്ചു. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും കണ്ടു പിടിച്ചു. അദ്ദേഹം കോളേജിൽ ചേർന്നു പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ഇംഗ്ലീഷു പാഠശാലയിൽ ചില മണിക്കൂറുകളും ഇംഗ്ലീഷുപാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുചെയ്തു. അതു വകയിൽ മാസംതോറും 35 രൂ. വീതം ഗോഖലേക്കു കിട്ടി വന്നു. അല്പകാലം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഗവർമ്മേണ്ടു ധനസഹായം ലഭിച്ചു. ഇതുയും വരവുണ്ടായപ്പോൾ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനു ഇനി പണം അയക്കേണ്ടതില്ലെന്നെഴുതി. അത്യധികം ഉത്സാഹിച്ച് ഗോഖലെ തന്റെ പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ 1884ൽ ബി. എ. പരീക്ഷയിൽ വിജയിച്ചു ബിരുദധാരിയായിതീർന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു ഗോഖലെ തന്റെ സമയത്തെ വളരെ കൃത്യമായി ചിലവഴിപ്പാൻ പരിചയിച്ചു. ഇന്ന സമയം ഇന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നവർക്കു ഏതു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തീർപ്പാൻ കഴിയും, അതിനു അവർക്കു സമയവും ഉണ്ടാകും. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു ജീവിതത്തിൽ പലകാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നതിനും സാധിക്കും. സമയത്തിന്റെ വില അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഗോഖലേക്കു കോളേജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വരുമാനത്തിനു മറ്റു ജോലിയെയും ചെയ്യുന്നതിനു എളുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചതു്.

പഠിക്കുന്ന കാലത്തു ഓരോ പാഠത്തിലും ജയിക്കുന്നതിനുള്ള മാർക്കുകളും മാത്രമേ കിട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു വിഷയത്തിലും ഇദ്ദേഹം ഒന്നാമനായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷു സംസാ

രിക്കുന്നതിൽ വളരെ പിന്നോക്കവും ആയിരുന്നു. എഴുതുന്നതിലും പ്രത്യേകസാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കോളേജിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നശേഷം എങ്ങിനെയോ വിശ്രുതനായ ഒരു മേധാവിയായിതീർന്നു വിദ്യാശാലയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം കയ്യിലാക്കിയിരുന്ന ചിലർ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിൽ പിന്നാണിയിൽ നില്ക്കുന്നതായും കഷ്ടിച്ച് ഒരു വിധത്തിൽ ബിരുദം നേടിയ ചിലർ ലോകരംഗത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം കയ്യിലാക്കിയതായും കാണാം. "കാഴ്ചയിൽ അധികം വളർന്നവയാണെങ്കിലും വൃക്ഷങ്ങളം തക്കകാലം ആയാൽ മാത്രമെ കായ്ക്കുന്നുള്ളു. അതുപോലെ ചിലർക്കു പ്രായപൂർത്തിവന്നാൽ മാത്രമെ ഓരോ ദിവസവും അറിവു വർദ്ധിക്കുന്നുള്ളു." എന്നു സാംമേൽ സ്മൈൽസ് (Samuel Smiles) എന്ന ആളം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്ലൈവ് (Clive) ഒലിവർ ക്രോംമെൽ (Oliver Cromwel) അഡ്മിറൽബ്ലൈക്ക് (Aduiral Blake) മുതലായ ചിലരെ ഉദാഹരണമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗോഖലേയും മേൽപറഞ്ഞവരെപോലെ ജീവിതരംഗത്തിൽ ഇറങ്ങിയതിൽ പിന്നെ ആണ് അഭിവൃദ്ധപ്പെട്ടതു്. ഗോഖലേക്കു എല്ലാ അഭ്യുദയങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായിട്ടാകുന്നു.

ഉദ്യോഗം

ബി. എ. ബിരുദം നേടിയവർക്കു ഉദ്യോഗപരിചയം നേടുന്നതിനു പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ ബി. എ. ബിരുദം നേടിയതിൽപിന്നെ എഞ്ചിനീയരായോ വക്കീലായോ ജോലിചെയ്യുമെന്നു കരുതി അതിനാ

യി പ്രയത്നിച്ചുവന്നു. ചിലർ ഐ. സി. എസ്സ്. പരീക്ഷക്കായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോകുവാൻ ഗോഖലെയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠനാണെങ്കിൽ ദാരിദ്ര്യത്തിലും കടത്തിലും മുഴുകിയിരുന്നു. കുടുംബഭാരം താങ്ങുന്നതിന്നു അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഗോഖലെ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചു വലിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ ഭാരം കുറയുമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ഗോഖലെ ബി. എ. ജയിച്ച ഉടനെ ധാരാളം വരവുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗത്തിന്നു വേണ്ട പരിചയം നേടുന്നതിന്നു നിർബ്ബന്ധിച്ചു.

ഗോഖലേയുടേയും ജ്യേഷ്ഠന്റെയും വിചാരം ഒന്നുതന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ദൈവശക്തി മറ്റൊരു വഴിക്കാണ് തെളിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്ത്. ആദ്യം ഇതിൽ വേണ്ടത്ര മഹാലക്ഷ്മി കടാക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലും കീർത്തിയുടെ ദൃഷ്ടി വേണ്ടതിലധികം ഗോഖലേയിൽ പതിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ഇദ്ദേഹം ഇത്രയും യശോധനനായിതീർന്നതു് അന്നു സ്വീകരിച്ച ഉദ്യോഗമൂലംതന്നെ ആയിരുന്നു. അതായ്തു് സാധാരണയായി മിക്കവരും കരുതിവന്ന അദ്ധ്യാപകജോലി. അദ്ധ്യാപകജോലി കീർത്തിക്കും ലോകശ്രുശ്രൂഷക്കും ഉള്ള ഒരു ഏണിയാണെന്നു ഗോഖലേയുടെ ജീവചരിത്രം തെളിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ചരിത്രം താഴെ വിവരിക്കും പ്രകാരം ആകുന്നു.

ബോമ്പായി സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബാലഗംഗാധരനിലകനെപോലെയുള്ള ചില മഹാന്മാർ ചേർന്ന് "ദക്ഷിണ വിദ്യാഭ്യാസസംഘം" (Daccan Education

Society.) എന്ന ഒരു സ്ഥാപനം ഏറ്റെടുത്തി സ്വരാജ്യ സ്നേഹത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുന്നിട്ടു പുറപ്പെട്ടു. ആ സംഘം വകയായി പൂനയിൽ ഫെർഗ്ഗ്രുസൻ കോളേജ് എന്ന പേരിൽ ഒരു കലാശാല ആരംഭിച്ചു. സേവനമാണ് ജീവിതോദ്ദേശമെന്നു കരുതി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെ അദ്ധ്യാപകന്മാരായി നിശ്ചയിക്കേണമെന്നതായിരുന്നു ആ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അദ്ധ്യാപകന്മാരായി ചേരുന്നവർക്ക് എഴുപതു രൂപ്പിക മാത്രമായിരുന്നു മാസത്തിൽ കൊടുത്തു വന്നിരുന്ന ശമ്പളം. അങ്ങിനെ ചേരുന്നവർ ഇരുപതുകൊല്ലം അവിടെ ജോലിചെയ്യേണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. അങ്ങിനെ സമ്മതിച്ചു ചേർന്നവരിൽ തിലകരും ഒരാളായിരുന്നു.

ദക്ഷിണ വിദ്യാഭ്യാസ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഗോഖലേക്കു വളരെ ഇഷ്ടമായി. ആ സംഘത്തിൽ ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ഗോഖലെ ആഗ്രഹിച്ചു. ആ സംഘത്തിൽ ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദാരിദ്ര്യം നീണ്ടുനില്ക്കുമെങ്കിലും സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം സേവനമാണല്ലോ എന്നു സമാധാനിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിരോധത്തെ വകവെക്കാതെ ഇദ്ദേഹം സംഘത്തിൽ ചേർന്ന് ഫെർഗ്ഗ്രുസൻ കോളേജിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ഇരുപതുകൊല്ലം ജോലി ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയവും ചെയ്തു.

നല്ല അദ്ധ്യാപകൻ.

ഗോഖലെ ഐശ്ചിക വിഷയമായി ഗണിതമാണ് ബി. ഏക്കു പഠിച്ചു ജയിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ധ്യാപകനായി

ചേർന്നപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് നിശ്ചയിച്ചതു്. എല്ലാറ്റിനും ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു സമർത്ഥനായ അദ്ധ്യാപകൻ എന്ന പേർ ഗോഖലേക്കു കിട്ടി. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള സംസാരവും എഴുത്തും സ്തുത്യർഹമായിരുന്നു. കോളേജിൽ ഗണിതം അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ അതിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തു ഗോഖലേയെ നിയമിപ്പാനിടയായി. ഗണിതം തനിക്കിഷ്ടമുള്ള വിഷയമായതുകൊണ്ടു അതിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ല പേർ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഇദ്ദേഹം ഒരു ഗണിതപുസ്തകം നിർമ്മിച്ചിരുന്നതു ഇന്നും വളരെ ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒന്നാകുന്നു.

ഗോഖലെ ആ നിലയിൽ വളരെ കാലം അദ്ധ്യാപകനായി ഇരുന്നില്ല. ചരിത്രത്തിലും സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിലും പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തിതോന്നി അദ്ദേഹം ആ രണ്ടു വിഷയത്തിലും വളരെ വേഗത്തിൽ അദ്വിതീയനായിതീർന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധന്മാരിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ ജയിക്കുന്നതിനു ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. താമസിയാതെ കോളേജിൽ ഇദ്ദേഹം സാമ്പത്തികവിഷയത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ധ്യാപകനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു.

അദ്ധ്യാപകജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടവർ ഇടവിടാതെ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ അപ്പപ്പോഴുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളെ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണം അങ്ങിനെ ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലേ ഒരു മഹാവിദ്വാനായി തീർന്നതു്.

പത്രാധിപർ

ഫെർഗ്ഗ്യൂസൻ കോളേജിൽ കുറച്ചുകാലം അദ്ധ്യാപകനായി ജോലിചെയ്തശേഷം അദ്ദേഹം പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ (Principal) ആയിതീർന്നു. സമയത്തിന്റെ വിലയറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്നു മറ്റും ജോലികൾ നടത്തുന്നതിന്നും വേണ്ടത്ര സമയം കിട്ടി. തുടച്ചയായി പല ശാസ്ത്രങ്ങളും വായിച്ചു വന്നതു കൂടാതെ പത്രപ്രവർത്തനത്തിലും ഇദ്ദേഹം പരിചയം നേടി.

ആ കാലത്തു മഹാരാഷ്ട്രനേതാക്കന്മാർ രണ്ടുവിധം അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. സാമൂഹ്യവിഷയങ്ങളിൽ പരിഷ്കാരം വരുത്തേണമെന്നു ഒരു പക്ഷക്കാരും മാറ്റം ആവശ്യമില്ലാത്ത വൈദികസിദ്ധാന്തങ്ങളെ മുറുകെ പിടിച്ച മറെറാരു പക്ഷക്കാരും. അങ്ങിനെ നേതാക്കന്മാർ രണ്ടു പക്ഷക്കാരായിതീർന്നു. രണ്ടു പക്ഷക്കാരും ദേശീയ സേവനകാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ ബദ്ധവിരോധികളായിതീർന്നു. തിലകൻ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരോടു ചേർന്ന് ഒരാളായിരുന്നു. ആകാലത്തു മഹാരാഷ്ട്രരുടെ ഇടയിൽ ഏറ്റവും വിഖ്യാതനായിരുന്നതു മഹാദേവഗോവിന്ദറാനഡെ എന്ന മഹാനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം സാധാരണ ഒരു അദ്ധ്യാപകന്റെ നിലയിൽനിന്നുയർന്നു. ബോമ്പായി ഹൈക്കോടതിയിൽ ന്യായാധിപതിയായിതീർന്നവരും, സമുദായപരിഷ്കാരത്തിൽ ആഗ്രഹമുള്ളവരും, പുനർവ്വിവാഹത്തേയും പന്തിഭോജനത്തേയും ആദരിച്ചുവന്നവരും,

സാമ്പത്തികവിഷയത്തിൽ അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യം നേടിയ ഒരാളും ആയിരുന്നു ഗോഖലെ. അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന കാലത്തു റാനഡേയുമായി പരിചയപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായിതീരുകയും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു അസാമാന്യമായ രാഷ്ട്രീയ പരിജ്ഞാനം നേടുകയും ചെയ്തു.

ആ കാലത്തു പൂനയിൽ "സർവ്വജനിക് സഭാ" എന്ന ഒരു സംഘം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സംഘം രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവും ആയ മാറ്റങ്ങളിൽ പ്രയത്നിച്ചു. റാനഡെ ഏകദേശം ഇരുപതുകൊല്ലങ്ങളോളം ആ സംഘത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ഗോഖലെ ആ സംഘത്തിന്റെ കാര്യദർശിയായിരുന്നു. സംഘംവകയായി രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളേയും സാമുദായിക കാര്യങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു ഒരു പത്രം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഗോഖലെ ആ പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപസ്ഥാനം ഏറ്റു നടത്തിവന്നു.

ദക്ഷിണ വിദ്യാഭ്യാസ സംഘത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ കേസരി, മറാട്ടാ എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു പത്രങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. സാമുദായിക പരിഷ്കാരം വേണ്ടെന്നും വേണമെന്നും രണ്ടു കക്ഷികളായി തീർന്നപ്പോൾ ഈ പത്രങ്ങൾ വൈദികന്മാരുടെ കയ്യിൽപെട്ടു. പിന്നീട് സംഘംവകയായി തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി സുധാരക് (പുതിയ വഴികാൻ) എന്ന ഒരു പത്രം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതു ഇംഗ്ലീഷിലും മറാട്ടിയിലും നടത്തിവന്നു. ഇംഗ്ലീഷു പതിപ്പിന്റെ പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്നതു നമ്മുടെ ഗോഖലെ ആയിരുന്നു. പത്രാധിപരുടെ നിലയിൽ ഗോഖലെ

83107

DISTRIBUTING LIBRARY. No. 4993 KOTTAYAM.

ചെയ്യുവന്ന കൃത്യം സ്തുത്യർഹമായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിൽ ചെയ്ത സേവനം

1897ൽ ഇന്ത്യയുടെ ചിലവുകളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി വേണ്ടവിധം ചെയ്യുന്നതിനു ഭരണാധികാരികൾ വെൽവി എന്ന മഹാന്റെ കീഴിൽ ഒരു കമീഷനെ ഏർപ്പെടുത്തി അതിനു വെൽവി കമീഷൻ എന്നു പേർ അതിൽ തെളിവു കൊടുക്കുന്നതിനു അഞ്ചു ഇന്ത്യക്കാരെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു. അതിൽ ഗോപാലകൃഷ്ണ ഗോഖലേയും ഒരാളായിരുന്നു. ഈ കമീഷന്റെ മുമ്പാകെ ഇദ്ദേഹം എടുത്തുപറഞ്ഞ സംഗതികളിൽനിന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ധനശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യം വിദേശികൾക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതിന്നിടയായി.

അതു നിമിത്തം 1900-1901ൽ ബോമ്പായി നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ഒരു അംഗമായി തീരുന്നതിനു ഇടയായി അടുത്ത കൊല്ലംതന്നെ ഇന്ത്യയുടെ കേന്ദ്രഭരണസഭയിൽ ഒരംഗമായി തീർന്ന ഗോഖലെ വളരെ കൊല്ലങ്ങളോളം ആ പദവിയെ വഹിച്ചുവന്നു. സഭയിൽ വരവു ചിലവു കണക്കു വാദത്തിനു വരുമ്പോൾ ഗോഖലെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ പണത്തിൽ അധികഭോഗവും ഭരണാധികാരികൾ പട്ടാളങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ചിലവിടുന്നതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുവന്നു. പട്ടാളത്തെ ഭാരതീയമാക്കുന്നതിനു സഭയിൽ വാദിക്കുകയും, പതിവായിരുന്നു. ചിലവുകൾ രാജ്യക്ഷേമത്തിനായി ചിലവിടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെ മൂണ്ടിക്കാണിക്കു

ന്നാ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം സാമ്പത്തികമുറയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളവയായതുകൊണ്ടു ഭരണാധികാരികൾക്കു ഖണ്ഡിപ്പാൻ വിഷമിക്കേണ്ടിവരാറുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ കക്ഷിബലംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് ഭരണാധികാരികൾക്കു കായ്യം നേടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നതു്. പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം തന്റെ വാദത്താൽ ഭരണാധികാരികളുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരോധമാക്കിതീർക്കുന്നതിനു അതുവക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഗോഖലേക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇന്ത്യ ഏതു വിഷയത്തിലും പുരോഗമിക്കേണമെങ്കിൽ പ്രഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഏവർക്കും സിദ്ധിച്ചിരിക്കേണമെന്നും അതുതന്നെ നിർബ്ബന്ധമായിരിക്കേണമെന്നും ഇദ്ദേഹം കേന്ദ്രസഭയിൽ വാദിച്ചുവന്നു. അതു സംബന്ധമായ എല്ലാ വിവരങ്ങളോടുംകൂടി ഒരു നിയമംതന്നെ ഇദ്ദേഹം സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഭരണാധികാരികൾ അതു സ്വീകരിച്ചില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം ആ കാലത്തു ഫലിക്കാതെ പോയെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്കു അന്നുതന്നെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ആ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവർ അതിനെ വീണ്ടും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും വിജയം നേടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയിരിക്കുന്നു. ഇനി അധികം താമസിയാതെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബ്ബന്ധമായി തീരുമെന്നു നമുക്കാശിക്കാം. ഗോഖലെയുടെ പരിശ്രമം നിഷ്ഫലമായിപ്പോയിട്ടില്ല.

ഇന്ത്യൻ സർവ്വകലാശാലകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മേണ്ട് ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിന്നായി ഒരു നിയമംകൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ ഗോഖലെ തന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയാൽ അതിലുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ദോഷം തട്ടാത്ത വിധത്തിൽ ആക്കിതീർക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി വാദിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം തോല്ക്കുകയാണ് ഉണ്ടായ്തു്. എന്നാൽ പിന്നീട് ആ വാദംകൊണ്ടു ഫലം ഉണ്ടായി.

തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലെ വെള്ളക്കാർ നിലം നന്നാക്കിതീർക്കുന്നതിന്നായി ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പലരേയും കരാർ പ്രകാരം കൂലിക്കാരായി കൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ കരാർ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർക്ക് അവിടെതന്നെ താമസിക്കാമെന്നു തെക്കെ ആഫ്രിക്കാ ഭരണാധികാരികൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലുണ്ടായിരുന്ന ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ആ രാജ്യത്തിലെ ഭരണാധികാരികൾ അതിന്നു വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തില്ല. അത്രമാത്രമല്ല, പല ഉപദ്രവങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിതീർക്കയും ചെയ്തു. തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ നന്മക്കായി ഗാന്ധിജി പലതും പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ഗോഖലേയും അവിടേക്കു പോയി വെള്ളക്കാർ ചെയ്തുവന്ന അനീതികളേയും അക്രമങ്ങളേയും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി മടങ്ങി.

ഇന്ത്യൻ ഭരണക്രമത്തിൽ അംഗമായിരുന്നപ്പോൾ പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസ്സ് കമീഷൻ അംഗമായും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ സാമ്പത്തിക പരിജ്ഞാനവിശേഷമായ

ഗോഖലെ ചെയ്ത കൃത്യങ്ങളും സ്തുത്യർഹങ്ങളായിരുന്നു. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഗോഖലെ ഒരു ധനികനല്ല. മാസത്തിൽ ഏഴുറുപ്പിക മാത്രമായിരുന്ന ശമ്പളമായി കിട്ടിവന്നിരുന്നതു്. പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസ്സ് കമീഷനിലെ ഒരു അംഗത്തിന്നു മാസത്തിൽ ആയിരം ഉറുപ്പിക യായിരുന്ന ശമ്പളം. എന്നാൽ ആ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഒരു അംഗത്തിന്നു രാജപ്രതിനിധി സഭയിൽ ഒരംഗമായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഗോഖലെ ആയിരം ഉറുപ്പിക ശമ്പളം വാങ്ങാമെന്നു വെക്കുന്നപക്ഷം രാജപ്രതിനിധി സഭയിൽനിന്നു രാജി വെക്കേണം. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹം സ്വന്തസമ്പാദ്യത്തിന്നു വേണ്ടി രാജപ്രതിനിധിസഭയിൽനിന്നു രാജിവെച്ചൊഴിഞ്ഞില്ല. രാജപ്രതിനിധിസഭയിൽ താൻ ചെയ്യുവന്ന സേവനം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നുള്ള തന്റെ കരുതൽ മാത്രമാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ കാരണം. രാജപ്രതിനിധി സഭയിൽ അംഗമായിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസ്സ് കമീഷനിലും ഇദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ഇതു സ്തുത്യർഹമായ ഒരു കൃത്യംതന്നെ ആകുന്നു.

ഭാരത സേവകസംഘം

ഇന്ത്യയുടെ പൊതുനന്മക്കായി സമ്പാദ്യം കരുതാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ ഭാരത സേവകസംഘം എന്ന പേരിൽ 1905ൽ ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. അതിൽ അംഗമായിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ജീവിപ്പാൻ മാത്രം ആവശ്യമായ ചെറിയ ഒരു സംഖ്യ പ്രതിഫലമായി വാങ്ങി ഭാരതഭൂമിക്കു

വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നും കഷ്ടതകളെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സഹിച്ചു ജീവിക്കുന്നതാണെന്നും ഖണ്ഡിതമായി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള അംഗങ്ങൾക്കു ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ സംഘം വകയായി പരിശീലനം നല്കുന്നതാകുന്നു. അങ്ങിനെ പരിശീലനം നേടിയവർ പൊതുസേവനത്തിനു പ്രാപ്തന്മാരായിതീരും. ആ നിലയിൽ ദിവംഗതനായ റൈറ്റ് ഒണറബ്ൾ ശ്രീനിവാസശാസ്ത്രി മുതലായ നേതാക്കന്മാർ ആ സംഘത്തിൽ അംഗമായിതീർന്നു രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് പല കൃത്യങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരത സേവകസംഘത്തിന്റെ ശാഖകൾ ഇന്ത്യയിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നു. സേവനത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് മുന്നിട്ടുവന്നു പ്രവർത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു ഗോഖലേയുടെ കാലശേഷം ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിച്ചു.

അന്ത്യകാലം

ഗോഖലെ താൻ തുടങ്ങിയ ഏതു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാതിരുന്നതുവരെ ഇടതടവില്ലാതെ കൃത്യമായി ചെയ്തുവന്നു. അത്യദ്ധ്വാനം നിമിത്തം പലപ്പോഴും രോഗബാധിതനായിട്ടുണ്ട്. കാസരോഗം ബാധിച്ചു കിടപ്പിലായിരുന്നപ്പോഴും അത്യാവശ്യമായി ചെയ്യേണ്ട പ്രവൃത്തികളെ ഇദ്ദേഹം നിർത്തിവെക്കാറില്ല. ഇങ്ങിനെ അത്യധികം പ്രയത്നിക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു ദേഹബലം വല്ലാതെ ക്ഷയിച്ചു. 1915 ഫിബ്രുവരി 19-ാംനു- കാസരോഗം വർദ്ധിച്ചു ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു.

ഗോഖലെയുടെ മരണ വിവരം വളരെ വേഗത്തിൽ ലോകമെങ്ങും പരന്നു. ഒരു പ്രവർത്തകൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ശോകത്തിൽ മുഴുകി. ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്റെ നഷ്ടത്തിൽ ലോകം മുഴുവൻ സഹതപിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനത്തെ മുന്നിട്ടു ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാലയങ്ങളെല്ലാം മുഴുവൻ ഒരു ദിവസം ഒഴിവുദിവസമാക്കിചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉടനെ എതുകക്ഷിയിൽ പെട്ടിരുന്ന ബാലഗംഗാധരതിലകൻപോലും ശവസംസ്കാരകർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും പരേതന്റെ ലോകസേവനങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇന്ത്യയുടെ നന്മയെ നോക്കാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നന്മക്കായി ഭരണപരിഷ്കാരം എന്ന പേരിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന നിയമങ്ങളെ എതുക്കുന്നതിനു ആരും ഇല്ലെന്നുകണ്ട് ഗോഖലെയുടെ മരണത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്ന ചിലർ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം എന്ത്? ഗോഖലെ സ്ഥൂലദേഹത്തെ വിട്ടുപോയി എങ്കിലും ഇന്ത്യക്കായി താൻ ചെയ്യുവാനുള്ള സേവനങ്ങളുടെ തത്വവും ചെയ്യേണ്ട ക്രമങ്ങളും നമ്മെ എല്പിച്ചാണ് പോയതെന്നു അവർ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

3. രവീന്ദ്രൻ

—:o:—

സദ്ഗുണങ്ങളും കൊണ്ടാടുന്ന ഒരു കവിയെ ഇന്ത്യലോകത്തിനു ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ ന

മുക്ക അഭിമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ അഭിമാനം നമുക്ക മാത്രമല്ല, ഇംഗ്ലീഷുഭാഷക്കും ആ കവിയിൽനിന്നു ധാരാളം പുതിയ സമ്പാദ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തോട് കലർന്ന കാവ്യനിധികളെ ഈ മഹാകവി നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷുകാക്ക ലഭിക്കാനിടയായി. അതുകൊണ്ടു ഈ കവി നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷുകാക്കും അഭിമാനിപ്പാനവകാശം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മഹാകവിയാകുന്നു നമ്മുടെ കവിചക്രവർത്തി രവീന്ദ്രനാഥടാഗ്രർ.

ടാഗ്രർ ബങ്കാളി, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ രണ്ടു ഭാഷകളേയും കീഴടക്കിയ കവി ചക്രവർത്തിയാകുന്നു. രണ്ടു ഭാഷകളിലും ഒരുപോലെ കാവ്യങ്ങളും നിർമ്മിച്ചു പ്രസിദ്ധി നേടിയ മറെറാരു കവിയെ കാണ്മാൻ പ്രയാസം. ഇവ കൂടാതെ സംസ്കൃതം മുതലായ മറു ഭാഷകളുടെ മർമ്മങ്ങളും ടാഗ്രരിന്നു അറിവുള്ളതാകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾക്ക മറെറാരു മഹത്വംകൂടി ഉണ്ടു്. നല്ല കാവ്യങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച ഒരാൾക്ക വലിയ കവിയായിതീരാം. ചെറുകഥകൾ, തുടർച്ചയായ കഥകൾ, പരിഭാഷകൾ മുതലായവ എഴുതിയും ഒരാൾ കവി എന്ന സ്ഥാനത്തിന്നു അർഹനായി തീരുന്നു. ഒരാൾ ഒരു കവിയായി തീരുന്നതിന്നു പ്രത്യേകം ഒരു വിഷയത്തിൽ പരിജ്ഞാനം നേടിയിരിക്കേണമെന്നില്ല. അതിന്നു ഒരു അളവുകോലും ഇല്ല. നമ്മുടെ ടാഗ്രർ ഒരു തുറയിൽ മാത്രം കവിയായിട്ടുള്ള ഒരാളല്ല. ഇദ്ദേഹം വിശേഷമായ കാവ്യങ്ങൾ, ചെറുകഥകൾ, മറു കഥകൾ, നാടകങ്ങൾ മുതലായവ രചിക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല നല്ല ഒരു നടൻ, ഗായക

കവി, വേദാന്തി, പ്രാസംഗികൻ എന്നിങ്ങിനെ പല വിഷയങ്ങളിലും അസാമാന്യ വിദഗ്ധനാകുന്നു. ഇതിലധികം ഇനി എന്താണ് വേണ്ടതു്. ലോകം മുഴുവൻ സ്തുതിക്കുന്നതിനു ഇതാണ് കാരണം. ഒരു ഭാരതീയനായ ഈ മഹാൻ ഇന്നു നമ്മുടെ മനുഷ്യരിൽ സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ കാവ്യങ്ങളം വഴിയായി ലോകത്തിനു മുഴുവൻ പ്രകാശത്തെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ജനനം

നമ്മുടെ ടാഗ്രരിനെ പെറ്റു വളർത്തുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതു ബങ്കാളിനാകുന്നു. പല മഹാന്മാരേയും വളർത്തിയതിലുള്ള ബഹുമതി ബങ്കാളത്തിനുണ്ടു്. ഇന്ത്യക്കു സിദ്ധിച്ച മിക്ക പരിഷ്കാരങ്ങളുടേയും ഉത്ഭവസ്ഥാനം ബങ്കാളം ആകുന്നു.

ടാഗ്രരിന്റെ ജനനം വലിയ ഒരു ധനികകുടുംബത്തിൽ തന്നെ ആകുന്നു. ഈ പ്രഭുകുടുംബം പുരാതനവും ആകുന്നു. മൂന്നു തലമുറകളായി ലക്ഷ്മിയും സരസ്വതിയും, ഈ കുടുംബത്തെ അത്യധികം ലാളിച്ചു വളർത്തിവരുന്നു. ടാഗ്രരിന്റെ പിതാവു് ദേവേന്ദ്രനാഥ ടാഗ്രർ വളരെ പ്രശസ്തനായ ഒരാളാകുന്നു. രാജാറാം മോഹനരായി ഏറ്റെടുത്തിയ ബ്രഹ്മസമാജത്തെ കേശവചന്ദ്രസേനൻ രക്ഷാസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുന്നതുവരെ പോറ്റി വളർത്തിയതു ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു. വിശാലഹൃദയനായ ദേവേന്ദ്രനാഥ ടാഗ്രരിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ പുത്രനായിട്ടാണു് 1861ൽ ഇദ്ദേഹം ജനിച്ചതു്.

ബാല്യദശ

രവീന്ദ്രൻ പാത്തുവന്ന വീട് ഒരു രാജധാനിപോലെ ഉള്ളതായിരുന്നു. കുടുംബവും വളരെ വലുതാകുന്നു. ദേവേന്ദ്രനാഥന്റെ ഭാര്യ നമ്മുടെ ടാഗ്രർ ജനിച്ചു ഏതാനും ദിവസം ചെന്നപ്പോഴേക്കും മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് ദേവേന്ദ്രനാഥൻ കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ട് ഏകാന്തവാസത്തിൽ ബ്രഹ്മജ്ഞാനായിതീർന്നു. എല്ലാവരും ഇദ്ദേഹത്തെ മഹർഷി എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. കുടുംബകാര്യങ്ങളും നടത്തിവന്നതു മൂത്തമകൻ ആയിരുന്നു. രവീന്ദ്രൻ പോറന്മയുടെ കീഴിൽ വളർന്നു.

വിദ്യാലയത്തിൽ വെറുപ്പ്

കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ രവീന്ദ്രനെ പാഠശാലയിലേക്കയച്ചു പാഠശാലയിൽ മിക്ക കുട്ടികളും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചായിരുന്നു വന്നിരുന്നതു. അവരുടെ ആ മുഷിഞ്ഞ വേഷവും സമ്പ്രദായവും ടാഗ്രറിന്നു പിടിച്ചില്ല. ടാഗ്രറിന്റെ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ആൾ പറയാൻ കൊള്ളാത്ത വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു് ടാഗ്രറിന്നു ആ അദ്ധ്യാപകന്റെ നേരെ വെറുപ്പു വർദ്ധിച്ചു. അതു നിമിത്തം ആ അദ്ധ്യാപകന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും ടാഗ്രർ ഉത്തരം പറയാറില്ല. ആ അദ്ധ്യാപകനും, "ഒന്നും അറിയാത്ത മാടൻ" എന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിവിട്ടു. ടാഗ്രർ ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ മറ്റു കുട്ടികളോടുകൂടി കളിക്കുന്ന പതിവുവിട്ടു് മുകളിൽചെന്നു മുറിക്കിരുന്നു കാലം കഴിച്ചുവന്നു.

ഇങ്ങിനെ കഴിച്ചുവന്ന കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവം പ്രത്യേകം എഴുതേണ്ടതാകുന്നു. കൊല്ലാവസാനത്തിൽ മറ്റൊരു ഉയർന്ന തരത്തിലെ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ടാഗ്രർ പഠിച്ചുവന്ന ക്ലാസ്സിൽ പരീക്ഷ നടത്തിയതു്. അപ്പോൾ ടാഗ്രർ ബങ്കാളിഭാഷയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം കയ്യുശപ്പെടുത്തി. ആ ക്ലാസ്സിലെ അദ്ധ്യാപകനു അതിൽ വെറുപ്പുതോന്നി. ടാഗ്രറിനു അങ്ങിനെ ഒന്നാം സ്ഥാനം കിട്ടാൻ അവകാശമില്ലെന്നും, പരീക്ഷ നടത്തിയ അദ്ധ്യാപകൻ ടാഗ്രറിനോടു പക്ഷഭേദം കാണിച്ചുതാണെന്നും പ്രധാന അദ്ധ്യാപകന്റെ അടുക്കൽ ആക്ഷേപം ബോധിപ്പിച്ചു. പ്രധാന അദ്ധ്യാപകൻ ടാഗ്രറിനെ വീണ്ടും പരീക്ഷിക്കുന്നതിലുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. എന്നാൽ ടാഗ്രർ ആ പരീക്ഷയിലും ഒന്നാം സ്ഥാനം കയ്യുശപ്പെടുത്തി തന്റെ അതിനുള്ള അർഹതയെ വെളിപ്പെടുത്തി.

വിദ്യാഭ്യാസം വീട്ടിൽ

പാഠശാലയുമായി വെറുത്തിരുന്ന ടാഗ്രർ പാഠശാലയിൽ പോകാതെ കഴിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങം ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ദേവേന്ദ്രനാഥൻ വീട്ടിൽ വെച്ചുതന്നെ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങം ഏർപ്പെടുത്തി

ടാഗ്രറിനെ വീട്ടിൽവെച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരാളേയോ രണ്ടാളെയോ അല്ല ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. സംസ്കൃതം, ബങ്കാളി, ഇംഗ്ലീഷ്, കണക്ക്, വ്യായാമം, സാമുദായികപാഠം മുതലായ ഓരോ വിഷയത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിച്ചു. കളിച്ചു നടക്കേ

ണ്ടന്നാ വൈകുന്നേരം, വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ഷീണിച്ചു വിശ്രമിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആ വൈകുന്നേരമായിരുന്നു ടാഗ്രിനു ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു. ടാഗ്രർ ആ പാഠം ആദ്യം മുതൽക്കുതന്നെ വെറുത്തു. ഇംഗ്ലീഷ് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാണെന്നായിരുന്നു ടാഗ്രറിന്റെ അഭിപ്രായം. വീട്ടിൽനിന്നു പഠിക്കുന്നതിനും ടാഗ്രറിനു ഇഷ്ടം കുറയുമെന്നറിഞ്ഞു ദേവേന്ദ്രനാഥൻ, ചില പുഷ്പങ്ങൾ അകാലത്തും വികസിച്ചു സുഗന്ധം വിശ്രമെന്നു ഓർത്തില്ല. ടാഗ്രർ വിശേഷമായ ഒരു പുഷ്പമായി തീരുമെന്നു ആരും കരുതിയിരുന്നില്ല.

പ്രകൃതിസൌന്ദര്യത്തെ കണ്ടാനന്ദിക്കൽ

കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ടാഗ്രറിനു പ്രകൃതിയുടെ നേരെ വലിയ താല്പര്യമായിരുന്നു. കാലത്തെ ഉള്ള സൂര്യോദയവും വൈകുന്നേരത്തെ സൂര്യാസ്തമാനവും കാണുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അപ്പോഴത്തെ ആ മനോഹരകാഴ്ച എപ്പോഴും ഓർത്തുകൊണ്ടു രസിക്കും. ഗംഗയിൽക്കൂടി തോണിവഴിയായി യാത്രചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ കണ്ടിരുന്ന ഓരോ കാഴ്ചകളെ വർണ്ണിച്ചു പറയുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു വലിയ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ദേവേന്ദ്രനാഥൻ ഹിമാലയസാനുക്കളിൽ ടാഗ്രറോടുകൂടി ചെന്നു പാർക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ പല കാഴ്ചകളും കാണുന്നതിനു ടാഗ്രറിനു കഴിഞ്ഞു. അവയൊക്കെ പിന്നീടു രചിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വായിക്കുന്നവർക്കു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാം.]

കാവ്യനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആരംഭം

ടാഗ്രിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ "ഭാരതി" എന്ന പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. ആ കാലത്തു ടാഗ്രർ ചില കവിതകൾ എഴുതി ആ പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ കൃതികൾ ഏവരേയും സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ആ കൃതികളെ വായിച്ചിരുന്നവർ ടാഗ്രർ ഒരു കവിയായി തീരുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ദേവേന്ദ്രനാഥ ടാഗ്രും മറ്റും ഇദ്ദേഹം സർവ്വകലാശാലാ ബിരുദധാരിയായി തീരേണമെന്നായിരുന്നു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു്.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വെച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം

ടാഗ്രർ ഒരു ബിരുദധാരിയായി തീരേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം നിമിത്തം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി ഇദ്ദേഹത്തെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയക്കുകയും ഒരു കൊല്ലത്തോളം അവിടെവെച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി വരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പാഠശാലയിൽനിന്നുള്ള പഠിപ്പിന്നു ടാഗ്രിന്നു താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു പലതും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ഉണ്ടായി. എപ്പോഴും മറ്റു ചിന്തയിൽ തന്നെ കാലം കഴിച്ചു വന്നതു കൊല്ലാവസാനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പരീക്ഷയിൽ തോല്ക്കുകയും ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഇദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

കാവ്യനിർമ്മാണപാടവം

ഇന്ത്യയിൽ മടങ്ങി എത്തിയശേഷം ഇദ്ദേഹം ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളേയും ചെറുകഥകളേയും മറ്റും എഴുതി ചില

പത്രങ്ങൾ വഴിയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവന്നു. "യൂറോപ്പു ഖണ്ഡത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു വന്ന ഒരാളുടെ കത്തുകൾ. "എന്നു തുടച്ചയായ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി." "പ്രകൃതിയുടെ പ്രതികാരം" എന്നു ഗ്രന്ഥം ഏവരും പുകഴ്ത്തി "ഒരാൾ സന്ന്യാസത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ച് പ്രകൃതിക്കു വിരോധമായി ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തെ വെറുത്തു് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമവുമായുള്ള ബന്ധത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ജീവിപ്പാൻ മുതിരുന്നതും പ്രകൃതി ഒരു സുമുഖിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് അയാളെ ലോകനീതിക്കു കീഴ്പെടുത്തികൊണ്ടു വരുന്നതും ആണ് അതിലെ ഇതിവൃത്തം. സ്നേഹത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണത, അതിന്റെ അഭാവം മുതലായവയെപ്പറ്റി അതിൽ വിശേഷമായി വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാഹുവിന്റെ പ്രേമം" (Love of Rahu) എന്നു ഗ്രന്ഥത്തെ ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ താൻതന്നെ നിർമ്മിച്ചു ഏതാനും ചിത്രങ്ങളോടുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 'പ്രഭാതഗീതം,' 'സന്ധ്യാഗീതം' എന്നീ പേരുകളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കവിതകൾ എറ്റവും പ്രശസ്തങ്ങളാകുന്നു.

ഗൃഹജീവിതം

ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ (1883) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാഹം നടന്നു. ദമ്പതിമാർ വളരെ സ്നേഹനിലയിൽ കഴിഞ്ഞു. ടാഗ്ഗർ ക്ഷേണകാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം താല്പര്യമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു. മിക്ക സമയങ്ങളിലും വെറുപ്പു മുറിയിൽ ചെന്നു പലഹാരങ്ങൾ അങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കണം, ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കണം, എന്നൊക്കെ ഭാര്യയെ ഉപദേശിക്കയും സഹാ

യിരുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു കലാഹൃദയത്തിനു ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതു് എന്തുണ്ടു്!

ദുഷ്കാലം

ആ ഉത്തമപത്നിയോടുകൂടി വളരെ കാലം സുഖജീവിതത്തിൽ കഴിയുന്നതിനു ടാഗൂറിനു സംഗതി വന്നില്ല. 1902ൽ പത്നിയുടെ മരണം അദ്ദേഹത്തെ അത്യധികം വേദനിപ്പിച്ചു. അടുത്ത ചില കൊല്ലങ്ങളും ടാഗൂറിനു ദുഷ്കാലമായിരുന്നു. ഒരു മകനും ക്ഷയരോഗത്തിൽപെട്ടു 1904ൽ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. 1905ൽ അച്ഛൻ മരിച്ചു. 1907ൽ ടാഗൂറിന്റെ മൂത്ത മകൻ മരിച്ചു. മൂത്ത മകന്റെ മരണം ടാഗൂറിന്റെ സകല സുഖങ്ങളേയും നശിപ്പിച്ചു ഇതിൽ പിന്നെ ഇദ്ദേഹം ഒരു വേദാന്തിയായിതീർന്നു മൂത്ത മകന്റെ മരണശേഷം എഴുതിയ കവിതകളിൽ മരണത്തിന്റെ കഠിനതയെ വഞ്ചിച്ചു കാണാം. ഒന്നും ശാശ്വതമല്ലെന്ന തത്വം പിന്നീടുള്ള കവിതകളിൽ ധാരാളമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഉദ്യാനഗൃഹങ്ങളിലെ ജീവിതം

ടാഗൂറിനു ഉദ്യാനഗൃഹങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നതിനു വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കുറച്ചുകാലം ഉദ്യാനഗൃഹങ്ങളിൽ പാർത്തു അച്ഛന്റെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലെ പ്രവൃത്തികൾ നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഈ അനുഭവങ്ങളെ വെച്ചുകൊണ്ടു ലഘുജീവിതം, ഗ്രാമജീവിതം, പ്രകൃതിജീവിതം മുതലായ കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ശാന്തിനികേതനം

ചെറുപ്പകാലത്തു താൻ പഠിച്ചുവന്ന വിദ്യാഭ്യാസരീതി ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു ഇദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടല്ലോ. വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു നടന്നുവരുന്ന ദോഷങ്ങളെ നീക്കുന്നതിനായി 1901ൽ ഇദ്ദേഹം ശാന്തിനികേതനം എന്ന കലാനിലയത്തെ സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീട് ഇതു ഒരു പ്രശസ്തനിലയിൽ വളർന്നുവന്നു. വിശ്വഭാരതി എന്ന സർവ്വകലാശാലയും ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. പ്രകൃതിയെ അനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ശാന്തിനികേതനത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ചുവന്നു. നിസ്വാർത്ഥസേവനവും ഗ്രാമജീവിതവും അവിടെവെച്ചു ഇദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ചു.

നോബൽ സമ്മാനം

1912 മുതൽ രവീന്ദ്രനാഥൻ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പാർത്തിരുന്ന കാലത്തു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കൃതികളം മേക്ക്മില്ലൻ കമ്പനിക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷു വിദ്വാന്മാർ അവയെ ശ്ലാഘിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രുതി പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പരക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു ഈ കാലം മുതല്ക്കായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു അമേരിക്കയിൽ ചെന്നു ഏതാനും മാസങ്ങളം അവിടെ പാർത്തശേഷം ഇന്ത്യയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി. ഈ വിദേശയാത്ര അസാമാന്യമായ കീർത്തിക്കു കാരണമായിതീർന്നു. ഇദ്ദേഹം മടങ്ങി ഇന്ത്യയിലെ

ത്തി കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 1913 മാണ്ടിലെ നോബൽ സമ്മാനം, കവിതക്കുള്ളത് ഇദ്ദേഹത്തിനു കൊടുപ്പാൻ തീച്ചപ്പെടുത്തിയതായ വിവരം പരസ്യമായി. സമ്മാനമായി ലഭിച്ച സംഖ്യ 8000 പവൻ ആയിരുന്നു. ആ സംഖ്യ മുഴുവനും ഇദ്ദേഹം ശാന്തിനികേതനത്തിലേക്കായി കൊടുത്തു.

കീർത്തിസമ്പത്ത്

ടാഗ്രർ ഏതു കോളേജിൽനിന്നും ബിരുദം നേടിയിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾക്കു ഇന്ത്യയിൽ വേണ്ടത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. അന്യരാജ്യക്കാർ ഇദ്ദേഹത്തെ ശ്ലാഘിച്ചു നോബൽ സമ്മാനം കൊടുത്തപ്പോൾ ഇന്ത്യക്കാരും ഇദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിപ്പാൻ തുടങ്ങി. കൽകത്താ സർവ്വകലാശാലക്കാർ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഡോക്ടർ എന്ന ബിരുദംകൊടുത്തു കൃതാർത്ഥരായി. ഇന്ത്യയിൽനിന്നും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നായുള്ള ക്ഷണനങ്ങൾ ടാഗ്രറിനു കിട്ടിയുടങ്ങി. പല തവണയും ഇദ്ദേഹം അമേരിക്കാ, ജാപ്പാൻ യൂറോപ്പ് എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ളവരുടെ ക്ഷണനപ്രകാരം ചെന്നു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

1940-ാമാണ്ടിൽ ആക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലക്കാർ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഡോക്ടർ എന്ന ബിരുദം നൽകുന്നതിന്നായി തീച്ചപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം രോഗബാധിതനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽചെന്നു ആ ബഹുമതി സ്വീകരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതു നിമിത്തം ആക്സ്ഫോ

ർഡ് സവ്വകലാശാലാ പ്രവത്തകന്മാർ ആ ബഹുമതി കൊടുക്കുന്നതിന്നായി ഇന്ത്യയിൽതന്നെ ഏർപ്പാടുകൾചെയ്തു. ഇന്ത്യൻ ഫെഡറൽ കോടതിയിലെ ന്യായാധിപനാണ് 1940 ആഗസ്ത് 7 ാംതു- ആ കമ്മം നിവ്വഹിച്ചത്. ഇതിന്നു മുമ്പ് ഒരു സവ്വകലാശാലയും ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരാൾക്കും ബഹുമതി നൽകിയിരുന്നില്ല.

സ്വരാജ്യസ്നേഹം

ടാഗ്രർ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നാണ് മിക്ക പേരുടേയും ധാരണ. അതു ശരിയല്ല. നമ്മുടെ രാജ്യം സ്വതന്ത്രമായി തീരുന്നതിൽ ടാഗ്രറിന്നു പ്രത്യേകം ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. താൻ വിദേശങ്ങളിൽചെന്നു പ്രസംഗിപ്പാനിടയായപ്പോഴൊക്കെ അസ്വതന്ത്രയായ ഇന്ത്യയുടെ ദയനീയമായ നിലയെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും പറഞ്ഞതായി കാണാം.

"ജനഗണമന അതിനായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ"

എന്നു തുടങ്ങിയ ടാഗ്രറിന്റെ എങ്ങും പാടിവരുന്ന ഇന്നത്തെ ആ ദേശീയഗാനം മാത്രംമതി ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരാജ്യസ്നേഹം ഏതു നിലയിൽ ആയിരുന്നു എന്നു കാണ്മാൻ.

എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതു്

1941 ആഗസ്ത് 7-ാംതു- തന്റെ എഴുപത്തൊമ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗ്രർ ദിവംഗതനായി. ഈ

മഹാന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ ലോകം മുഴുവൻ സന്താപം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥൂലദേഹം നശിച്ചുവെങ്കിലും ഇദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച സുപ്രസിദ്ധ കവിതകളും എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതാകുന്നു. അവ ഇന്നും പല ഭാഷകളിലും പ്രചരിച്ചു വരുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള സകല ജനങ്ങളും ഇന്നും അവ വായിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരന്ന മുഖവും നീണ്ടതാടിയും ഉയർന്ന ദേഹവും ജ്ഞാനപ്രഭ വീശുന്ന കണ്ണുകളും ഏവരുടേയും ഹൃദയത്തിൽനിന്നും വിട്ടുപോകുന്നതല്ല.

4. ജഗദീശ ചന്ദ്രബോസ്സ്

ഇരുപതാം നൂറാണ്ടിന്റെ ആരംഭം മുതൽക്ക് ഇന്ത്യയിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പുനരുത്ഥാനം കണ്ടുതുടങ്ങി. കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഈ പുരോഗമനം വിദേശങ്ങളിൽ അതിന്റെ അന്തസ്സും പദവിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. യാതൊരു സൌകര്യവും സഹായവും ഇല്ലാതെ വിദേശ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇത്രയും ദൂരം മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്തുതിക്കത്തക്കതുതന്നെ ആകുന്നു. ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്ര ശിഖാമണികളിൽ ഒരാളായ സർ. സി. വി. രാമൻ എന്നാ മഹാൻ എഴുതിയ "ആധുനിക ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ" എന്നാ ലേഖനത്തിൽ

"ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾ ഇന്ത്യയിലെ വിജ്ഞാനപുരോഗതിക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തില്ല. മറു കായ്ക്കലംക്കായി ധാരാളം പണം ചിലവു ചെയ്യുവന്ന ഭരണാധികാരികൾ ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സംഘം എന്നാ സ്ഥാപനത്തിന്നു യാതൊരു ധനസഹായവും ചെയ്തിരുന്നില്ല. ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സ്വന്തനിലയിൽ ചെയ്ത പരിശ്രമഫലമായി പുരോഗമിക്കുന്നതിന്നു സാധിച്ചു. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം കാലം ഇംഗ്ലീഷുകാർ നമ്മെ ഭരിച്ചതുകൊണ്ടു നമ്മിൽ ചിലർ, പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നമ്മെക്കാൾ ഉയർന്നവരാണെന്നും, അവിടങ്ങളിലുള്ള വിജ്ഞാനസ്ഥാപനങ്ങൾ എത്രയും വിശേഷപ്പെട്ടവയാണെന്നും ഉള്ള തെറ്റായ ഒരു ധാരണ ഉണ്ടായിതീർന്നിട്ടുണ്ട്. ലണ്ടനിലുള്ള രാജകീയ വിജ്ഞാനസംഘത്തിലെ (Royal Society) അംഗമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ (F R. S.) പേരിന്റെ ഒഴിവിൽ ചേർത്തുവരേക്കാൾ ആ എഴുത്തുകൾ ഇല്ലാത്തവർ അറിവുകുറഞ്ഞവരാണെന്ന തെറ്റായ വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ഇതു വെറും വിസ്മിത്തമാണ്. ആ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളായ ശ്രുതിപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിജ്ഞാനത്തേയോ അതിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളേയോ അത്ര യോഗ്യതയുള്ളതായി കരുതിവരുന്നില്ല. മറു രാജ്യങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിന്നുള്ള അവകാശം തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു വിശ്വാസമാണ് അവരുടെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു." എന്നു എഴുതീട്ടുണ്ട്.

ഭരണാധികാരികളുടെ സഹായം ഇല്ലാത്ത കാലത്തു ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തങ്ങളുടെ പുരോഗമനത്തിന്നു

പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു അവയെ ഗണ്യമാക്കാതെ സമാധാനത്തോടുകൂടി പരിശ്രമിച്ചു മുന്നണിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നവരുടെ മഹനീയ കൃത്യങ്ങളെ തങ്കലിപികളിൽ എഴുതി വെക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മേധാവികളിൽ ഒരു മഹാനാകുന്നു ജഗദീശ ചന്ദ്രബോസ്സ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം വായിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു മുൻപറഞ്ഞവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

കുട്ടിക്കാലം

ജഗദീശ ചന്ദ്രൻ ബങ്കാളിൽ വിക്രമപുരം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ 1858 നവേമ്പർ മാസത്തിന്റെ ഒടുവിലെത്തെ ദിവസം ജനിച്ചു.

പിതാവായ ഭഗവാൻ ചന്ദ്രബോസ്സ് ബങ്കാളിൽ റവന്യു വകുപ്പിൽ ചെറിയ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. സാധാരണ നിലയിലുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമായ ഇദ്ദേഹം ദേശഭക്തിയും ഭാഷാഭിമാനവും ഉള്ള ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പുത്രന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തികാണിച്ചു. ബോസ്സ് തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണമായിരുന്നു പഠിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഐ. സി. എസ്സ്. പരീക്ഷയിൽ വിജയം നേടി ധാരാളം സമ്പാദ്യമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനായിതീർന്നു. വലിയ ഒരു ധനവാനായി തീർന്നിരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ജീവിതം ഇതുമൂലം യശസ്സിനോ ലോകത്തിനു നന്മക്കോ ആയിതീരുമായിരുന്നില്ല. പിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഐ. സി, എസ്സ്. ഉദ്യോഗ

സ്ഥനാക്കി തീർക്കുന്നതിനേക്കാൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്രദമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു വിടുന്നതിനാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. മാതൃഭാഷയോടുള്ള സ്നേഹവും ഇന്ത്യയുടെ പഴയ അന്തസ്സിൽ അഭിമാനവും വളർത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുത്തു് മകനെ ഒരു പൊതുജന ശുശ്രൂഷകനാക്കി തീർക്കുന്നതിന്നാണ് പിതാവ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു്.

അതു കാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസം രണ്ടു തരത്തിലാണ് നാട്ടിൽ പ്രചരിച്ചു വന്നിരുന്നതു്. മാതൃഭാഷയെ പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഗുരുനാഥൻ തന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമായിരുന്നു ഒന്നു്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്ന മറെറാന്നു്. ഇടത്തരക്കാരും വലിയ ധനവാന്മാരും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷു പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലാണ് പഠിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നതും. എന്നാൽ ഭഗവാൻ ചന്ദ്രൻ തന്റെ മകനെ ഒരു ഗുരുനാഥന്റെ വീട്ടിലേക്കയക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. അവിടെ വെച്ചു് ബോസ്സു് ബങ്കാളിഭാഷയും അതുവഴിയായി രാമായണം ഭാരതം മുതലായവയേയും കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ അഭ്യസിച്ചു. പിൻകാലങ്ങളിലും ഇദ്ദേഹത്തിന്നു മാതൃഭാഷയോടുള്ള സ്നേഹം ഒന്നു വേറെതന്നെ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം സാധുകുട്ടികളുടെകൂടെ പരിചയിച്ചു്, ജാത്യാഭിമാനം മുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ ഇല്ലാതായിതീർന്നതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം കുട്ടിക്കാലത്തുള്ള ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണെന്നു പറയാം. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം ബോ

സ്സ് ഒരു ക്രസ്ത്യൻ കോളേജിൽ ചേർന്നു കലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി ബി. എ. ബിരുദവും നേടി.

കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ വല്ല സാധനവും കണ്ടാൽ അവയെപറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നതിലുള്ള ശ്രദ്ധ ഇദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേകം ഉണ്ടായിരുന്നു. കുതിരസവാരി വളരെ പഥ്യമായിരുന്നു. ആരോടും എന്തും ചോദിച്ചറിയുന്ന പതിവ് കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഉള്ളതാകുന്നു.

കോളേജിൽ നിന്നു ഇദ്ദേഹം രസായനശാസ്ത്രവും ഭൌതികശാസ്ത്രവുമായിരുന്നു ഐഛികവിഷയമായി എടുത്തിരുന്നതു്. ഇവ രണ്ടും വളരെ ഇഷ്ടമുള്ള പാഠങ്ങളും ആയിരുന്നു. പിതാവിനും അതു ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉയർന്തരം വിദ്യാഭ്യാസം.

ഉയർന്തരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോകുന്നതിനു ബോസ്സ് ആഗ്രഹിച്ചു. അച്ഛനും അതു ഇഷ്ടമായിരുന്നുവെങ്കിലും ആവശ്യത്തിനു വേണ്ട പണം അയാളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു നിമിത്തം മാതാവു് തന്റെ ആഭരണങ്ങളും മറ്റും വിറ്റു് ഒരു വിധത്തിൽ ആവശ്യമായ പണം ശേഖരിച്ചു കൊടുത്തു. ബോസ്സിന്റെ ആഗ്രഹം ഐ. സി. എസ്സിനു പഠിക്കേണമെന്നായിരുന്നു. പിതാവ് പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായ അദ്ധ്യാപകജോലിക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമോ വൈദ്യശാസ്ത്രമോ മകൻ അഭ്യസിക്കേണമെന്നും ഐ. സി. എസ്സ് പരീക്ഷക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം തീരെ വേണ്ടെന്നും ഖണ്ഡിച്ചു പറഞ്ഞു.

അതുകൊണ്ടു് ജഗദീശചന്ദ്രൻ വൈദ്യശാസ്ത്രം അഭ്യസിക്കുന്നതിന്നാണു് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. അതിന്നായി അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോകുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ ബി. എ. ജയിച്ചവർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുന്നതിനു അവിടെ വെച്ചു മെഡിക്കൽ സർവ്വീസ് പരീക്ഷക്കു ഹാജരായി ജയിക്കേണമെന്നു് അന്നു നിർബ്ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപ്രകാരം ഇദ്ദേഹം അതിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചുവന്നു. ഭൌതികശാസ്ത്രവും ഭൂഗർഭശാസ്ത്രവും (Geology) ഇദ്ദേഹത്തിനു പുതിയ പാഠങ്ങളായിരുന്നു. അവയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു വലിയ പ്രയാസം തോന്നിയില്ല. നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു തന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ 1884 ൽ അതിൽ വിജയം നേടി. അടുത്തകൊല്ലം ബി. എസ്സ്. സി. പരീക്ഷയിലും ജയിച്ചു.

ബോസ്സ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നു വൈദ്യശാസ്ത്രം അഭ്യസിപ്പാൻ തുടങ്ങി. തുള്ളൽ പനി (Malaria) ഇടക്കിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു കൊല്ലത്തിന്നുശേഷം ആ പരിശ്രമം വിട്ടു് കേംബ്രിഡ്ജിൽ പോയി ശാസ്ത്രീയപഠനം തുടർന്നതായി അറിയുന്നു.

ഉദ്യോഗപ്രവേശനം.

അതു കാലത്തു ഇന്ത്യയിൽ രാജപ്രതിനിധിയായിരുന്ന ഉ റിപ്പൺ പ്രഭുവായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഒരാൾ ബോസ്സിന്നു തക്കതായ ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിന്നായി രാജപ്രതിനിധിക്കു ഒരു കത്തയ

ച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബങ്കാളഗവമ്മേണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉയന്ന ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിന്നായി റിപ്പൺപ്രഭു ബങ്കാളഗവർണ്ണർക്കെഴുതി. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഏർപ്പാടുചെയ്തു.

വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പധ്യക്ഷൻ ഒരു ഇന്ത്യക്കാരന്നു ഉയന്ന പദവികൊടുപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ഒരു ഭൌതിക ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അധികകാലം കല്പനയെടുത്തുപായ ഒഴിവിലേക്ക് ഇദ്ദേഹത്തെ 1885 ൽ നിശ്ചയിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുപണ്ഡിതന്മാർക്കും ഇന്ത്യൻ പണ്ഡിതന്മാർക്കും ശമ്പളകാര്യത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരന്നു കൊടുത്തുവന്ന ശമ്പളത്തിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം മാത്രമെ ഒരു ഇന്ത്യക്കാരന്നു കൊടുത്തുവന്നിരുന്നുള്ളൂ. ബോസ്സിനെ തൽക്കാലം പ്രവൃത്തിപരിശീലിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചതാകകൊണ്ട് ആ സംഖ്യയിലും പകുതിമാത്രമേ ബോസ്സിന്നു കിട്ടിവന്നിരുന്നുള്ളൂ. ആ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പധ്യക്ഷന്റെ ഉപായം ബോസ്സിനെ ഇതുയും ചെയ്തു.

ബോസ്സ് സ്വാഭിമാനമുള്ള ഒരാളാണ്. ഉയന്നശമ്പളം വാങ്ങുന്നതിന്നു അർഹതയുള്ള അദ്ദേഹം തന്റെ അർഹതയെ തെളിയിച്ചുകൊണ്ട് ശമ്പളം വാങ്ങാതെ ഇരുന്നു. ശമ്പളം വാങ്ങാതെ മൂന്നുകൊല്ലം കോളേജിൽ പ്രവർത്തി നടത്തി. പിതാവ് ഒരു വ്യാപാരത്തിൽ പെട്ട നഷ്ടം നിമിത്തം കടക്കാരനായിതീർന്ന ഒരു കാലവും ആയിരുന്നു

അതു്. ബോസ്സിന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിരുന്ന കുടുംബ ചിലവുകളും നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു കൂടി കഴിവില്ലാതിരുന്ന ആ കാലത്തു ശമ്പളം വാങ്ങാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിൽ നിന്നു ബോസ്സിന്റെ ആത്മ നിയന്ത്രണം ആക്കം കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഒടുവിൽ ആ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പധ്യക്ഷൻ ബോസ്സിന്റെ ഗുണത്തെ ശ്ലാഘിക്കുകയും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്കാരനു കൊടുത്ത തോതിൽ തന്നെ ആ മൂന്നു കൊല്ലത്തെ ശമ്പളവും ഒന്നായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ബോസ്സ് തന്റെ പിതാവിന്റെ മുഴുവൻ കടങ്ങളും വീട്ടിതീർത്തതായി പറഞ്ഞു വരുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഛായാഗ്രാഹിയുടേയും (Photography) സ്വനഗ്രാഹിയുടേയും (sound recording) പ്രവർത്തനം ബോസ്സിന്റെ ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ നടത്താറുള്ള വിനോദങ്ങളാണ്. ഇദ്ദേഹം ഒഴിവു ദിവസങ്ങളിൽ പലേടങ്ങളിലും ചെന്നു് പ്രകൃതി മനോഹരമായ കാഴ്ചകളുടെ ചിത്രങ്ങളും എടുത്തുവന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ശരിയായി മനസ്സിലാവുന്ന വിധത്തിൽ പാഠങ്ങളും വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക, വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ചു കൊടുക്കുക, ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രീയമായ ഓരോ ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തുക മുതലായവ ബോസ്സിന്റെ നിത്യ ജോലികളും ആകുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോ ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തുകയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം. തന്റെ ഓരോ ജന്മദിവസത്തിലും കഴിഞ്ഞ ഓരോ കൊല്ല

വും താൻ നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളെ പറ്റിയും അടുത്ത കൊല്ലവും തുടർച്ചയായി നടത്തേണ്ട ഗവേഷണങ്ങളേ പറ്റിയും ചിന്തിച്ചു തീർപ്പുചെയ്യാറുള്ളതു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകസ്വഭാവമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ മുന്നോറത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവരും ഒരു പ്രത്യേകലക്ഷ്യം വെച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും, തന്റെ ജന്മദിവസം, കഴിഞ്ഞു പോയ ആണ്ടിൽ ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളേ പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതും, മേലാൽ ചെയ്യേണ്ടവയെ പറ്റി ഒരു തീർപ്പു ചെയ്യേണ്ടതും ആണെന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ശാസ്ത്രീയമായ ഗവേഷണങ്ങളിൽ പുരോഗമിക്കേണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി 1891-ാമാണ്ടിലെ ജന്മദിവസമാണു് ബോസ്സു് വിദ്യുത്തരംഗങ്ങളുടെ ഗതിയെ പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനുള്ള തീർപ്പു് ചെയ്തതു്. മുടുത്തകൊല്ലം ലണ്ടനിലുള്ള രാജകീയ വിജ്ഞാന സംഘം വക മാസികയിൽ "വിദ്യുൽപ്രഭാവ്യതിയാനം" (Electric Refraction) എന്ന വിഷയത്തെ പറ്റി ഒരു ലേഖനം ബോസ്സു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പലരും അതിൽ അഭിനന്ദിച്ചു ആ സംഘം വകയായി ബോസ്സിനു തന്റെ ഗവേഷണം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകേണ്ടതിലേക്കു സഹായധനമായി ഒരു സംഖ്യകൊടുത്തു. അതിൽ പിന്നെയാണു് ബോസ്സിന്റെ പേർ പലർക്കും മനസ്സിലായതു്. "നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരാളുടെ യോഗ്യതയെ അറിഞ്ഞു് ആദ്യമായി ശ്ലാഘിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വഭാവം നമുക്കില്ല. അന്യരാജ്യക്കാർ അങ്ങിനെയുള്ളവ

രെ പുകഴ്ത്തുന്നതുകേട്ടാൽ അതിൽ പിന്നെ നാമും അങ്ങി നെ ചെയ്യും.” എന്നതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും കാണി പ്പാൻ കഴിയും. ബോസ്സിനെ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ പുകഴ്ത്തു വാൻ തുടങ്ങിയതും ആ തരത്തിൽ പെട്ട ഒന്നാകുന്നു. ലണ്ട ൻ വിജ്ഞാന സംഘം ബോസ്സിനു ഒരു സംഖ്യ കൊടുത്തു മാനിച്ചപ്പോഠം രണ്ടു കൊല്ലങ്ങഠംക്കു ശേഷം ബങ്കാളഗവ മേ്മണ്ടും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങഠംക്കു ഒരു സംഖ്യ കൊടുത്തു.

സ്വന്തം ഗവേഷണശാല.

ബോസ്സ് പ്രവർത്തിയെടുത്തുവന്ന സംസ്ഥാനകോളേ ജിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിജ്ഞാനഗവേഷണശാല (Labora-tory) ഏറ്റവും ചെറിയതായിരുന്നു. അത്യാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങഠം (Apparatus) പോലും അതിൽ ഉണ്ടാ യിരുന്നില്ല. തനിക്കു പരീക്ഷണങ്ങഠം നടത്തുന്നതിനു സൌകര്യം പോരാത്തതുകൊണ്ട് ബോസ്സ് പലപ്പോഴും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു. അതു നിമിത്തം അദ്ദേഹം തന്റെ വ രവിൽ നിന്നു അല്പാല്പം ധനം ശേഖരിച്ചു് സ്വന്തമായ ഒ രു ഗവേഷണശാല സ്ഥാപിച്ചു. തന്റെ പരിശോധനക്കാ വശ്യമായ ഉപകരണങ്ങളെ നാട്ടുകാരായ തൊഴിലാളിക ളെക്കൊണ്ടു താൻ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ഒരു ഇന്ത്യക്കാര ൻ തന്റെ ഗവേഷണങ്ങഠംക്കാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങ ളെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വരുത്താതെ സ്വന്തമാ യി തന്നെ ഉരുക്കിയ ചിലവിനേക്കും വൃത്തിയായും ഉണ്ടാ

ക്കിച്ചു ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചതു് ഇദ്ദേഹം തന്നെ ആകുന്നു. ഇദ്ദേഹം പിന്നീടും ആവശ്യമായ സാധനങ്ങളെ ഇന്ത്യയിൽ വെച്ചുതന്നെ ഉണ്ടാക്കിച്ചു വന്നു. ഇത്തരം ഉപകരണങ്ങളെ കണ്ടു് വിദേശിയരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പോലും പുകഴ്ത്തിയിരുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ ഗവേഷണം.

ജഗദീശ ചന്ദ്രബോസ്സിന്റെ ഗവേഷണ പാടവത്തേയും അതിന്റെ ഫലങ്ങളേയും കണ്ടു അത്ഭുതപ്പെട്ടവർ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം ഇല്ലാതിരുന്നതാണു് അതിന്നുള്ള കാരണം. അതുകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെ ലണ്ടൻ വിജ്ഞാന സംഘത്തിൽവെച്ചു ചെയ്തു കാണിക്കുന്നതിന്നു ആലോചിച്ചിരിക്കെ 1897 ൽ അവിടെ നിന്നു വിദ്യുത്തരംഗങ്ങളെ പററി ഒരു പ്രസംഗം നടത്തുന്നതിന്നുള്ള ക്ഷണനം കിട്ടി.

ബോസ്സു് അപ്പോഴും കമ്പിയില്ലാ കമ്പി (Wireless-Telegraphy) സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. അതു പരസ്യമായി കാണിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോകാനുള്ള ക്ഷണനം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു് അതു് തല്ക്കാലം നിത്തിവെക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു മടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഇററലിയൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ മാർക്കോണി കമ്പിയില്ലാകമ്പി കണ്ടുപിടിച്ചതായ വിവരം പരസ്യമായി. കമ്പിയില്ലാകമ്പി ആദ്യ

മായി കണ്ടുപിടിച്ചതിന്നുള്ള ബഹുമതി മാക്കോണിക്കു കിട്ടാനുണ്ടായ കാരണം നമ്മുടെ ബോസ്സിന്നു തക്കതായ സഹായം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്.

ലണ്ടൻ വിജ്ഞാന സംഘത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗം പലരേയും ആകർഷിച്ചു. ശബ്ദതരംഗങ്ങളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ചുരുക്കുന്നതിന്നും വേണ്ട ഉപകരണങ്ങളെ ഇദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച വിവരങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു. ഫ്രാൻസിൽ നിന്നും ജർമ്മനിയിൽ നിന്നും പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നുള്ള ക്ഷണനം കിട്ടി. അവിടങ്ങളിലും ചെന്നു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും അവരുടെ അഭിനന്ദനത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം ഇന്ത്യയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി.

രണ്ടാമത്തെ ഗവേഷണം.

വിദ്യുൽതരംഗങ്ങളെ പറ്റി തുടർന്നു ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി സ്ഥാവരങ്ങളിലും ജംഗമങ്ങളിലും വിദ്യുൽ തരംഗങ്ങൾ ഒരേവിധത്തിൽ പെരുമാറുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ കണ്ടുപിടുത്തം ഭൌതിക ശാസ്ത്രത്തിന്നും ശരീരശാസ്ത്രത്തിന്നും ബന്ധമുള്ളതായിരുന്നു. ഈ കാലം വരെ ഭൌതികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോ ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോ ഇതു് കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്ഥാവരങ്ങൾക്കും ഇരുമ്പു മുതലായ ലോഹങ്ങൾക്കും ചൈതന്യം ഉണ്ടെന്നു ഈ ഗവേഷണ ഫലമായി ബോസ്സു് കണ്ടറിഞ്ഞു.

ഇതു തെളിയിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനു ബോസ്സു് ഒരുങ്ങി. അതിനായി ഇദ്ദേഹം 1901 ൽ രണ്ടാമതും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു രാജകീയ വിജ്ഞാന സംഘത്തിൽ വെച്ചു താൻ കണ്ടുപിടിച്ച രഹസ്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തികൊണ്ടു ഒരു പ്രദർശന പ്രസംഗം നടത്തി.

നേരിട്ട എതിർപ്പു്.

ആ പ്രസംഗത്തിനു ധാരാളം ഭൌതിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മരും വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭൌതിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തത്തെ മുക്തകണ്ഠം ശ്ലാഘിച്ചു. എന്നാൽ ശരീര ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാക്കു് ഇതു അസാഭാവ്യമായി തോന്നി.

ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായ സർ ജോൺബർഡൺ ആണ്ടർസൺ (Sir John Burdon Anderson) എന്ന ആഠം ബോസ്സിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം ശരിയല്ലെന്നു വാദിച്ചു. ആ കാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശരീരശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം. ശരീരശാസ്ത്ര പിതാമഹൻ എന്നായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു വന്നിരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം "താനും വിദ്യുല്ലേഖയും ശരീരശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടു്." എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ മഹാസഭയിൽ എഴുനീറ്റു നിന്നു്, "ബോസ്സു് ഒരു വലിയ ഭൌതികശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. അയാഠം അതുംകൊണ്ടു അടങ്ങിയിരുന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ

ശരീരശാസ്ത്രത്തിനേൽ കയറി അബദ്ധവും അസംബന്ധവും പ്രസംശിച്ചതു കേട്ടു വ്യസനിക്കുന്നു." എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ശരീരശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ അണ്ടർസനോടു യോജിച്ചു. എന്നാൽ ബോസ്സിനു കലുക്കമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം അതു സഭയിൽ എഴുനേറ്റുനിന്നു", അണ്ടർസൻ തന്റെ പ്രസംശത്തെ അങ്ങനെ തെറ്റ് എന്നു പറഞ്ഞതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്നും ഗവേഷണമുറയിൽ ഇന്നു ദിക്കിൽ ഇന്നു തെറ്റുണ്ടെന്നു എടുത്തു കാണിക്കേണ്ടതാണെന്നും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അണ്ടർസൻ താൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളം പരിശോധനകൾ നടത്തീട്ടുണ്ടെന്നും സ്ഥാവരങ്ങളിൽ വിദ്യുൽതരംഗങ്ങൾ ഇല്ലെന്നും പറഞ്ഞ് ആ സഭവിട്ടു പുറത്തേക്കു പോയി.

ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം ആ വിജ്ഞാനസംഘം ഭാരവാഹികൾ ബോസ്സിന്റെ ആ പ്രസംഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്നു പറഞ്ഞു. "ബോസ്സ് ഒരു പൌരസ്ത്യ രാജ്യക്കാരനാണ്" എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു അങ്ങിനെ ചെയ്യാനുണ്ടായ കാരണം.

പാശ്ചാത്യ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പൌരസ്ത്യ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നേരെ കാണിക്കുന്ന അസൂയയെ കണ്ടു ബോസ്സ് വ്യസനിച്ചു. ഏതു വിധവും തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം അവരെ കാട്ടി ബോധ്യപ്പെടുത്തേണമെന്നു ബോസ്സ് നിശ്ചയിച്ചു. മറൊരു ഗവേഷണശാലയിൽ ചെന്നു ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി പരിശോധന നടത്തി. യഥാർത്ഥത്തെ അദ്ദേഹം അവിടെ കൂടിയിരുന്ന സഭസ്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തികൊടുത്തു.

അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി മൂന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ആ സദസ്സിൽ വന്നെത്തി ആ പ്രദർശനത്തെ നേരിട്ടുകണ്ട് അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഒരാൾ വിജ്ഞാനസംഘത്തിന്റെ പുതുതായി വന്ന തലവനും മറ്റൊരാൾ കായ്ദർശിയും ആയിരുന്നു. അവർ ബോസ്സ് തന്റെ പ്രദർശനത്തെ തങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനസംഘത്തിൽ ഒരിക്കൽകൂടി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു യഥാർത്ഥം ബോദ്ധ്യപ്പെടുമെന്നുകണ്ട് അതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു.

ഈ തവണ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ബോസ്സു കണ്ടുപിടിച്ച യഥാർത്ഥങ്ങളെ മുഴുവൻ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോൾ മറ്റൊരു തകരാറു മുളച്ചുവന്നു.

ബോസ്സ് പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു ഇന്ത്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനും ലിന്നിയൻ ശാസ്ത്രജ്ഞ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനും ആയ ഹോവ്സ് (Howes) എന്ന ആൾ അയച്ച ഒരു കത്തു കിട്ടി. അതിൽ ബോസ്സ് കണ്ടുപിടിച്ച പുതിയ ഗവേഷണം ഇദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരാൾ കണ്ടറിഞ്ഞതായി വിജ്ഞാനസംഘത്തിലേക്കു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എഴുതീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബോസ്സ് രാജകീയ വിജ്ഞാനസംഘത്തിൽവെച്ച് 1901ൽ ഒന്നാമതായി ചെയ്ത പ്രസംഗം കേട്ടിരുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ വിഷയങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ച് താൻ കണ്ടുപിടിച്ചതായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

യഥാർത്ഥം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്.

ബോസ്സ് ഹോവ്സിന്റെ കത്തു കിട്ടിയ ഉടനെ വിജ്ഞാനസംഘം ഭാരവാഹികൾക്കു. ഈ ഗവേഷണം സംബന്ധിച്ച് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഒത്തുകൂടി അന്വേഷണം നടത്തി ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചതു താനോ, മേൽപറഞ്ഞ ശാസ്ത്രജ്ഞനോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതിലേക്കു അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

വിജ്ഞാനസംഘം ഭാരവാഹികൾ ആ അഭ്യർത്ഥനയെ സ്വീകരിച്ചു. ബോസ്സിന്റെ ഗവേഷണ ചരിത്രത്തെ മുമ്പു തന്നെ പലരും കേട്ടിരുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആ അന്വേഷണ കമ്മിറ്റി ബോസ്സുതന്നെയാണ് അതിന്റെ പിതാവ് എന്നു തീർപ്പുചെയ്തു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കളവ് പറഞ്ഞ ആ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ മേൽ തക്കതായ നടവടികൾ എടുക്കേണമെന്നു ബോസ്സിന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ മേൽ നടവടികൾ എടുക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാക്ഷിണ്യബുദ്ധി ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ബോസ്സ് സ്ഥാവരങ്ങൾക്കും വികാരങ്ങളുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ച വിവരം ലോകത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയതാണ് ഇതു്.

മൂന്നാമത്തെ ഗവേഷണം

ഇവിൽ പിന്നെ ബോസ്സ് സ്ഥാവരങ്ങളിലുള്ള ജീവചൈതന്യത്തെ പറ്റി പല ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തി യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയെ എല്ലപ്പത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിനായി പലതരം ഉപ

കരണങ്ങളും ഇന്ത്യയിൽ വെച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. ഇതുയും ആയപ്പോഠം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വന്നു സ്ഥാവരങ്ങളുടെ ജീവചൈതന്യതതപങ്ങളെ കുറിച്ചു താൻ കണ്ടുപിടിച്ച പുതിയ ഗവേഷണങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ക്ഷണനം വിജ്ഞാന കേന്ദ്രമോരവാഹികളിൽനിന്നു കിട്ടി. അതു പ്രകാരം 1914ൽ ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു പ്രദർശനം നടത്തി. ഇതു മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ചെയ്ത പ്രസംഗമായിരുന്നു. ഈ പ്രാവശ്യം ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള മറവു വിജ്ഞാനസംഘങ്ങളിൽവെച്ചും സർവ്വകലാശാലകളിൽവെച്ചും പ്രസംഗങ്ങഠം നടത്തിയശേഷം അമേരിക്കയുടെ ക്ഷണനമനുസരിച്ച് അവിടേക്കും പോയി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി ലോകത്തിൽ എങ്ങും പരന്നു. ചെന്നോടങ്ങളിലൊക്കെ ഉപചാരവും സ്വീകരണവും കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

നേടിയ ബഹുമതികഠം

ബോസ്സ് ആദ്യം ബങ്കാളസംസ്ഥാനകോളേജിൽ ഭൌതികശാസ്ത്ര പണ്ഡിതരായി ചേർന്നു. അതിൽ പിന്നെ ഇദ്ദേഹം സ്വന്ത പരിശ്രമത്താൽ ശാസ്ത്രീയ പന്ഥാവിൽ പടിപടിയായി കയറി. മൂന്നു വിധം ഗവേഷണങ്ങഠം നടത്തി വിജയം നേടി. ഒന്നാമത്തെ വിദ്യുൽതരംഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും കമ്പിയില്ലാതെ വർത്തമാനങ്ങഠം അറിയിക്കുന്നതിനും ഇതു നിമിത്തം കണ്ടുപിടിച്ചു. സ്ഥാവരങ്ങളിലും ജംഗമങ്ങളിലും വിദ്യുത്ശക്തി ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ ഗവേഷണം. സ്ഥാവരങ്ങളിലുള്ള ധാതു

ക്കാം ജീവരാശികളിൽ ഉള്ളതുപോലെതന്നെ ആണെന്നും ആയിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ കണ്ടുപിടിത്തം. ഈ മൂന്നു കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിൽ ആദ്യത്തതിനുള്ള ബഹുമതി മാക്കോണിക്കാണ് അധികഭാഗം കിട്ടിയതു്. ശേഷമുള്ള രണ്ടിലും ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചതിനുള്ള ബഹുമതി എന്നും നശിക്കാത്ത തരത്തിൽ ബോസ്സിനുതന്നെ കിട്ടി.

1895ൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനം, ലണ്ടനിലുള്ള വിജ്ഞാനസംഘംവക മാസികയിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ വ്യതിയാനം എന്ന വിഷയത്തെ പറ്റിയുള്ളതു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയതിൽ പിന്നെയാണ് ഈ മഹാന്റെ പേർ ലോകം അറിഞ്ഞതു് അതു നിമിത്തം മേപ്പടി വിജ്ഞാനസംഘം വകയായി അല്പം ധനവും കിട്ടി. ലണ്ടൻ സർവ്വകലാശാലക്കാർ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഡോക്ടർ എന്ന സ്ഥാനം കൊടുത്തു മാനിച്ചു. മൂന്നു തവണ വിജ്ഞാനകേന്ദ്രത്തിൽവെച്ചു പ്രസംഗം നടത്തുന്നതിനു ആക്ഷം ഇടവന്നിരുന്നില്ല. ആ ബഹുമതിയും ഇദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. 1900-ാമത് കൊല്ലം പാരീസ്സിൽവെച്ചു കൂടിയ വിജ്ഞാനകോൺഗ്രസ്സിനു ഇന്ത്യയുടെ പ്രതിനിധിയായി ഇദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ചു് ലോകബഹുമതിയെ വളർത്തി. പിന്നീട് കൽക്കത്താ സർവ്വകലാശാലാ ഭാരവാഹികളും ഇദ്ദേഹത്തിനു ഡോക്ടർ എന്ന പദവി നല്കി. പല സർവ്വകലാശാലകളിൽവെച്ചും പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി. 1913ൽ ഉദ്യോഗവയസ്സു തികഞ്ഞതുകൊണ്ടു് പെൻഷ്യൻപറ്റി പിരിയേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭരണാധികാരികളും ആ അവധി രണ്ടു കൊല്ലംകൂടി നീട്ടി

ഉദ്യോഗത്തിൽതന്നെ നിയമിച്ചു. രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞെ ട്ടത്തു മുഴുവൻ ശമ്പളവും പെൻഷ്യനായി കൊടുത്തുവന്നു. ഇന്ത്യാഗവമ്മേണ്ടു് 1900ൽ സി. ഐ. ഇ. എസ്സു്. ബഹു മതിയും 1911ൽ സി. എസ്സു്. ഐ. എന്ന ബഹുമതിയും കൊടുത്തു മാനിച്ചു. അലഹബാദ് സർവ്വകലാശാലാ ഭാരവാ ഹികം 1928ൽ ഡോക്ടർ എന്ന ബിരുദ നൽകി. 1933ൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിവസം വളരെ കേമമായി ആഘോഷിച്ചു. അപ്പോൾ പല മഹാന്മാരിൽനിന്നും കിട്ടിയ ആശംസകൾക്കു കണക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സ്ഥാപനങ്ങൾ

തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഓരോ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും കൽക്കത്തായിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു ഗവേഷണകേന്ദ്രം സ്ഥാപിച്ചു അതു 1917ലെ ജന്മദിവസമായിരുന്ന തന്റെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്. ഇതിന്നു ആവശ്യമായ മൂലധനവും ശേഖരിച്ചു. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു പലരും ഇവിടെ ചേർന്നു പഠിച്ചുവരുന്നു.

ഇതു കൂടാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും ബംഗാളത്തിൽതന്നെ സിംജോറിയാ എന്ന ഗ്രാമത്തിലും, യൂറോപ്യന്മാർക്കു വന്നു പഠിക്കാനുള്ള സൌകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി ഹിമാലയത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഡാർജ്ജിലിംഗ് എന്ന സ്ഥലത്തും ആയി ഗവേഷണശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇദ്ദേഹം 1937ൽ കാലധർമ്മം പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ ഈ ഗവേഷണശാലകളോക്കെ നേരിട്ടുതന്നെ നടത്തിവന്നു. ഇ

ദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ നേരിട്ട് അഭ്യസിച്ചവർ ഇപ്പോഴും ഇവയെ നടത്തിവരുന്നു. ഇന്ത്യക്കു അതിന്റെ യോഗ്യത സിദ്ധിച്ചു. ഇനി നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊള്ളും. ശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനം നേടി മുന്നോട്ടു പോകുന്നതിന്നു ഇനി ആർക്കും ഒരു പ്രതിബന്ധവും നേരിടാനില്ല.

അതുകൊണ്ടു ഈ ഗവേഷണശാലകൾ വഴിയായും മറ്റും രാജ്യത്തു ശാസ്ത്രീയ പരിജ്ഞാനം ഇനി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഇതു വിജ്ഞാനയുഗമാകുന്നു. വിജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധി നേടിയ രാജ്യത്തിന്നു മാത്രമേ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തട്ടിനീക്കി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ ഇനി മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. ഇന്ത്യയുടെ ശാസ്ത്രീയ പരിജ്ഞാനം ലോകസമാധാനത്തെ നിലനിർത്തുമാറാകട്ടെ.

5. രവിവർമ്മ

കലകൾ പലവകയാകുന്നു. അറുപത്തുനാലാണെന്നു ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നു. കലകളെ ഇങ്ങിനെ കണക്കാക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കയില്ല. മനസ്സിന്നു സന്തോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതും മറ്റു വികാരങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതും ആയ ഏതും കലാവിദ്യകളിൽ പെട്ടവയാകുന്നു. മനസ്സിന്നു സന്തോഷം ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തു്, ശില്പവേല മുതലായവ നേത്രേന്ദ്രിയം വഴിയായി അനുഭവപ്പെട്ടു സന്തോഷിക്കാവുന്നവയും ശബ്ദ

മാധുര്യം കണ്ണേന്ദ്രിയം വഴിയായി അനുഭവപ്പെട്ട സന്തോഷിക്കാവുന്നവയും ആകുന്നു. കലാകാരന്നു ആ കലയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനും മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയായി ആസ്വദിക്കുന്നതിലും സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ കല കലാകാരനേയും അനുഭവിക്കുന്നവനേയും ബന്ധപ്പെട്ട നില്ക്കുന്നതാകുന്നു. ഇന്ത്യ കലാവിദ്യകൾക്കു ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാകുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പുരാതനകലകൾ ശ്രുതിപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തു കലയെ മാത്രം എടുത്തു നോക്കാം.

ചിത്രകലയും രവിവർമ്മയും

തമിഴ് നാട്ടിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്ന ചിത്രകല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭരണം ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി അതിനെ കൊണ്ടാടുന്നവർ ഇല്ലാതെ നിർഭ്ഭാഗ്യം നശിച്ചു. ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിരുന്നവർ ആ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു് കാലക്രമത്തിൽ ആ പേർതന്നെ ഇല്ലാതായിതീർന്നു. ഇംഗ്ലീഷു ഭരണം നമ്മുടെ ചിത്രകലയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു നേരിട്ടു ഒന്നും ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാലും ഈ കലയുടെ നിലനില്പിന്നു സഹായിക്കുന്ന ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തില്ല. പാശ്ചാത്യചിത്രങ്ങൾ എങ്ങും പരന്നു.

പുതുതായി കടൽകടന്നു വന്ന ചിത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ ചിത്രകലയെ നശിപ്പിക്കുന്നതു ആദ്യം മനസ്സിലാക്കിയതു ബങ്കാളികളായിരുന്നു. അവർ ചിത്രമെഴുത്തു കലയിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തി പുരാതനസമ്പ്രദായങ്ങളെ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിജയം നേടി.

തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിത്രകലയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു പുറപ്പെട്ടവരിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ രവിവമ്മയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒരു ചിത്രകാരകനായിരുന്നു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിത്രകലാവിദഗ്ധന്മാരിൽ ഒന്നാമത്തെ ആളായിരുന്നു രവിവമ്മ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ കൊട്ടാരം മുതൽ കുടിൽവരെ കാണാം.

രവിവമ്മടെ ചരിത്രം

രവിവമ്മ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനക്കാരനാകുന്നു. രാജവംശത്തെ ചേർന്നവരായതുകൊണ്ടു രവിവമ്മരാജാ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കിളിമാനൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു് ക്രി. പി. 1848ൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ രാജവമ്മാ എന്ന മഹാനാകുന്നു.

രവിവമ്മ ജനിച്ച കുടുംബം ചിത്രകലാവിദഗ്ധന്മാരുടെ പാരമ്പര്യത്താൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒന്നായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും, അമ്മാമനും ചിത്രകലയിൽ വൈദഗ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചവരായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചിത്രമെഴുത്തിലുള്ള പാരമ്പര്യം പിതാവിൽനിന്നും മാതാവിൽനിന്നും രവിവമ്മക്കു കിട്ടി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ രാജരാജവമ്മയും സഹോദരി മംഗളാഭായിയും ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു് പ്രസിദ്ധി നേടിയവരാകുന്നു. രവിവമ്മയുടെ സന്തതിയെത്തെ അനുകരിച്ചു് ഇവർ രണ്ടുപേരും വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരം കാഴ്ചബങ്കളാവിൽ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്.

രവിവർമ്മക്ക് ഏതും സൂക്ഷ്മമായി നോക്കി അറിയുന്ന സ്വഭാവം കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കാലത്തും വൈകുന്നേരവും ആകാശത്തിൽ നിറങ്ങൾ മാറിമാറി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച ദിവസേന നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പ്രകൃതിയിലുള്ള മനോഹര കാഴ്ചകൾ ഈ ബാലന്റെ അത്യധികം ആകർഷിച്ചു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലുള്ള പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചെന്ന അവിടങ്ങളിലുള്ള കൊത്തുപണികളും ചിത്രങ്ങളും കണ്ടും, കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരോട് ചോദിച്ചു സംശയങ്ങൾ തീർത്തും പലതും ഗ്രഹിച്ചു.

വിഷയങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി നോക്കി കണ്ടറിയുന്നതോടു കൂടി വേണ്ടത്ര ആലോചിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും ഈ ബാലന് കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഉള്ളതാകുന്നു. രാമായണം, ഭാരതം മുതലായ ഇതിഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള കഥകളെ കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ കേട്ട മനസ്സിലാക്കി. അച്ഛൻ ചിത്രം വരക്കുന്നതിന്നായി തയ്യാറാക്കി വെച്ച ചായങ്ങൾ കൊണ്ടു കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ ചില ചിത്രങ്ങൾ വരക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവയിൽ ചിലവ നല്ല ഭംഗിയുള്ളവയായിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു.

രവിവർമ്മ ആദ്യം തന്റെ അമ്മാമന്റെ കീഴിൽ ചിത്രം വരക്കുന്നതിന്ന് അഭ്യസിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ ഏതാനും മാസങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്ന പാർത്തിരുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷു ചിത്രകാരന്റെ കൂടെ ചേർന്ന ഇംഗ്ലീഷു സമ്പ്രദായങ്ങൾ ശീലിക്കുന്നതിന്ന ഇടയായി എന്നും അല്ല നിമി

ത്തം നമ്മുടെ ചിത്രനിർമ്മാണ സമ്പ്രദായങ്ങളോട് പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായങ്ങളും കലർത്തി കലയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു സംഗതിയായി എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു.

1873ൽ മദിരാശിയിൽവെച്ചു നടത്തിയ കലാപ്രദർശനത്തിൽ തന്റെ ഒരു ചിത്രത്തെ ഇദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഒരു നായർ സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ ആ ചിത്രത്തിനു ആ ആണ്ടിൽ ഗവണ്മെന്റ് നല്കിവന്ന സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള കീർത്തിമുദ്ര ലഭിച്ചു. പിന്നീട് യൂറോപ്പിൽ വിയന്നാ നഗരത്തിൽവെച്ചു നടത്തിയ പ്രദർശനത്തിൽ ഇദ്ദേഹം അയച്ചിരുന്ന ഏതാനും ചിത്രങ്ങളിലും മേൽപറഞ്ഞ ചിത്രത്തിനുതന്നെ നല്ല സമ്മാനം കിട്ടി.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രത്തിൽ പൌരാണികവും ആധുനികവും ആയ മുറകൾ കലർന്നിരുന്നു. ആധുനിക സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ദോഷാംശങ്ങളെ പൌരാണിക സമ്പ്രദായങ്ങൾകൊണ്ടും, പൌരാണിക സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ദോഷാംശങ്ങളെ ആധുനിക സമ്പ്രദായങ്ങൾ കലർത്തിയും ഇദ്ദേഹം ചിത്രകലയെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം വരച്ച ചിത്രങ്ങളിൽ മിക്കതും ഇപ്പോൾ അച്ചടിയിൽ ആയിട്ടുണ്ട്. അവയിലൊക്കെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ അടയാളപ്പെടുത്തിയതായി കാണാം.

പൌരാണിക ചിത്രകാരന്മാർ അന്നോളത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നുവല്ലോ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിരുന്നതു്.

എന്നാൽ രവിവർമ്മ അതുകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. പുതിയ പുതിയ ചിത്രങ്ങളേയും വരച്ചു. ശകുന്തള, മഹർഷിയുടെ ആശ്രമ സമീപത്തിൽ ഇരുന്ന സഖിമാരുമായി ആലോചിച്ച് തന്റെ കാമുകനു കത്തെഴുതുന്ന ആ ചിത്രം ഏവരാലും ശ്ലാഘിക്കപ്പെട്ട. ദമയന്തിയും ഹംസവും എന്ന ചിത്രവും ഇത്തരത്തിൽതന്നെ പെട്ടതാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ ചിത്രങ്ങളുടെ കലാമഹിമയെപറ്റി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളെ ഒരു കലാരസികൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രവിവർമ്മയുടെ യോഗ്യത തെളിയുന്നതിനു ഇവ ധാരാളം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യകലാവിദഗ്ധന്മാരുടെ ഇടയിലും ഈ പുസ്തകത്തിനു ധാരാളം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. വിരാടസഭ, രുഗ്മാംഗദനും മോഹിനിയും എന്നീ ചിത്രങ്ങളും ഇദ്ദേഹം വരച്ചവയാകുന്നു. ഇവ കൂടാതെ ചില രാജാക്കന്മാരുടേയും, അവരുടെ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന രാജപ്രതിനിധികളുടേയും, പ്രധാന മന്ത്രിമാരുടേയും ഛായകളും ഇദ്ദേഹം വരച്ചിട്ടുണ്ട്.

പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ക്ഷണനമനുസരിച്ച് ഇദ്ദേഹം അവിടങ്ങളിൽ ചെന്നു തന്റെ വൈദഗ്ധ്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുബ്ദം 1885—87 ഈ കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇദ്ദേഹം മൈസൂരിൽ ചെന്നു രാജധാനിയിൽ പാർത്തു. ഏകദേശം പതിനാല് ചിത്രങ്ങളോളം വരച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവ മിക്കവയും ഇതിഹാസകഥകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളവയാകുന്നു.

രവിവർമ്മ രചിച്ച മിക്ക ചിത്രങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമായ പദ്യങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

അവയെ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടതന്നെയാണ് ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിരുന്നതു എന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. മനസ്സിനു അത്ഭുതം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി ചിത്രങ്ങൾക്കും പദ്യങ്ങൾക്കും ഉണ്ടു്. ഒന്നു നേത്രാനന്ദകരമാണെങ്കിൽ മറ്റതു ശ്രോതാനന്ദകരവും ആകുന്നു. രവിവർമ്മയുടെ പല ചിത്രങ്ങളും ഇതിനുദാഹരണമാകുന്നു.

ഒരു വിചിത്രചരിത്രം

രവിവർമ്മയെപ്പറ്റി ഒരു അത്ഭുതകഥ കേട്ടുവരുന്നുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഇദ്ദേഹം താൻ അത്യധികം ലാളിച്ചുവളർത്തിയിരുന്ന ഒരു നായയുടെ രൂപം വരയ്ക്കുന്നതിനു തുടങ്ങി. ചിത്രം വരച്ചശേഷം ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ ആ നായയുടെ വായയിൽനിന്നു നര ഉറവീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അതെ നിലയിൽ ചിത്രത്തിൽ കാണിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. പല തവണയും നായയുടെ മുഖം തുടച്ചും വരച്ചും നോക്കി. വിജയം സിദ്ധിച്ചില്ല. മടുത്തു ദ്വേഷ്യം മൂത്തു എഴുതികൊണ്ടിരുന്ന തൂലിക ആ വരച്ച നായയുടെ മുഖത്തേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു ചാരുകസേലയിൽ കിടന്നു! കുറെ കഴിഞ്ഞശേഷം അതുമുഴുമിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതി വീണ്ടും തൂലികയെടുത്തു നായയുടെ മുഖത്തു നോക്കിയപ്പോൾ ആ നരയുടെ രൂപം നായയുടെ മുഖത്തു ശരിയായി കണ്ടു. താൻ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ശരിയാവാതെ ഇരുന്ന അതു വെറുപ്പോടുകൂടി തൂലികയെ എറിഞ്ഞപ്പോൾ ശരിയായി തീർന്നതു ദൈവാധീനം കൊണ്ടാണെന്നു കരുതി ഇദ്ദേഹം അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു.

ചരമം

രവിവമ്മ 1906ൽ അന്ത്യവിശ്രമം അണഞ്ഞു. ആ മഹാപുരുഷന്റെ വിയോഗത്തിൽ കലാലോകം മുഴുവൻ വ്യസനിച്ചു. ചരമഗാനങ്ങളാലും മറ്റും തങ്ങളുടെ അഗാധമായ വ്യസനത്തെ അവർ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. തന്റെ മനോദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ടറിഞ്ഞു വരച്ച രംഭ, ഉർവ്വശി മുതലായ ദേവസ്ത്രീകളുടെ ഛായ ശരിയായിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കി കാണേണ്ടതിനായിരിക്കും രവിവമ്മ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലേക്കു പോയി എന്നും മറ്റും പാടിപുകഴ്ത്തിയ അന്നത്തെ കവികൾ ഒട്ടും അതിശയോക്തി ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നു രവിവമ്മയുടെ ചിത്രം കണ്ട ഏവരും എന്നും സമ്മതിക്കും. കലാരസികന്മാർക്ക് ഒരു കാലത്തും രവിവമ്മയെ മറക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

6. സ്വാതിതിരുനാൾ

ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളായ കലാവിദ്യകളുടെ ഒരു വിഭാഗമായ ലളിതകലകളിൽ ആപാദമധുരമായതു സംഗീതം ഒന്നാകുന്നു. പണ്ഡിതപാമരന്മാരെ ഒരുപോലെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന ഇതിനു വടക്കെ ഇന്ത്യയിലും തെക്കെ ഇന്ത്യയിലും വ്യത്യസ്തരീതികൾ ഇപ്പോൾ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും സംഗീതം സാമവേദത്തിന്റെ ഉപവേദമായ ഗാന്ധർവ്വവേദമാണെന്നു ഭാരതീയർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആര്യന്മാരും ദ്രാവിഡരും ആത്മസാക്ഷാൽ കാര

ത്തിന്റേയും ഭാവാവിഷ്കരണത്തിന്റേയും കലയെന്ന നിലക്കു കൂടി സംഗീതത്തെ കരുതിവന്നു. എല്ലാ പുരുഷാർത്ഥങ്ങളിലേക്കും മാർഗ്ഗദർശിയാണ് സംഗീതോപാസനയെന്നതത്രെ. ഭാരതീയരുടെ സിദ്ധാന്തം ഇങ്ങിനെയുള്ള ഈ സംഗീതലോകത്തിലെ ചക്രവർത്തിപദം ഗായകപ്രവരന്മാരായ ത്യാഗരാജാദികളെ ജയിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഗന്ധർവ്വരാജനാണ് സ്വാതിതിരുനാൾ.

ജനനം. "ഗർഭശ്രീമാൻ" എന്ന അപരനാമത്താൽ സുപ്രസിദ്ധനായ സ്വാതിതിരുനാൾ ശ്രീരാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് തന്റെ കൃതിയായ 'സ്യാനന്ദൂര പുരവർണ്ണനം' എന്ന പ്രബന്ധത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ പദ്യംകൊണ്ടും, ആ പദ്യത്തിലെ 'ശംസദ്ദാലാ നിദ്ധ്യാൽ' എന്ന കലിദിനസംഖ്യ (1803875) കൊണ്ടും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നും സേതുലക്ഷ്മീഭായി തമ്പുരാട്ടിയുടെ പുത്രനായിട്ടാണ് ജനിച്ചതെന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്. ചരിത്രകാരന്മാർ ക്രിസ്താബ്ദം 1813 ഏപ്രിൽ 16-ാംനു- (988 മേടമാസം വെളുത്ത പഞ്ചമിദിവസം ചോതി നക്ഷത്രത്തിൽ) ജനിച്ചുവെന്നും, 34-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1847ൽ നിത്യാനന്ദപ്രദമായ ശ്രീപത്മനാഭ സായൂജ്യത്തെ പ്രാപിച്ചു എന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഗർഭശ്രീമാൻ. 988ൽ ബാലരാമവർമ്മ മഹാരാജാവു നാടുനീങ്ങിയപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിൽ താവഴി തമ്പുരാക്കന്മാർ ഇല്ലാതായിതീർന്നു. പിന്നീട് ഭര

ണം നടത്തിയിരുന്ന ലക്ഷ്മിഭായി തമ്പുരാട്ടിയിൽ തിരുമന സ്സുകൊണ്ടു ജനിച്ചതുതന്നെ രാജ്യാധിപതിയായിട്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഗർഭശ്രീമാൻ' എന്നു വിളിച്ചുവന്നതു്. ഈ തിരുമേനിയുടെ ജനനാശേഷം രാജ്ഞിമാർ ഭരണം നട ത്തിയതു പ്രതിനിധിയുടെ നിലയിൽ ആയിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം. തിരുമനസ്സിലെ പിതാവ് വിദ്വാ നായ ചങ്ങനാശ്ശേരി രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനായി രുന്നു. രണ്ടു വയസ്സു പ്രായമായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ മാതാ വായ സേതുലക്ഷ്മിഭായി തമ്പുരാട്ടി ദിവംഗതയായി. അതിൽ പിന്നെ പിതാവിന്റെയും, ഇളയമ്മയും റീജണ്ടിന്റെ നില യിൽ രാജ്യഭരണം നടത്തിയവരും ആയ സേതു പാർവ്വതീ ഭായി തമ്പുരാട്ടിയുടെയും മേൽനോട്ടത്തിൽ കലാവിദ്യകളിൽ ഓരോന്നിലും പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു് വളർന്നുവന്ന തിരുമേനി ചന്ദ്രനെപോലെ യഥാകാലം പരിപൂർണ്ണ കലാമ ണ്ഡലനായി പരിലസിച്ചു. സംഗീതത്തിലും സാഹിത്യത്തി ലും അവിടെക്കുണ്ടായിരുന്ന സഹജസ്സിദ്ധമായ വാസനയെ ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് തട്ടിയുണർത്തുകയും, തിരു മേനിയെ ഒരു മഹാനും പണ്ഡിതനും കവിയും ആക്കി തീർക്ക കയും ചെയ്തു.

മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിനു പുറമെ സംസ്കൃതം' ഇംഗ്ലീഷ്, ഗുജറാത്തി, മറാട്ടി, തെലുങ്ക്, കന്നാടകം, തമിഴ്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി മുതലായ അനേകം ഭാഷകളിൽ തിരുമേനിക്കു ണ്ടായിരുന്ന അസാമാന്യപാണ്ഡിത്യം അനിതര സാധാര ണമായിരുന്നു. തിരുമേനിയെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിലും രാജ്യ

ഭരണതന്ത്രത്തിലും കുശലനാക്കിതീർത്തതു് ആ കാലം ദിവാ
നായിരുന്ന ശ്രീമാൻ സുബ്ബറാവു അവർകളായിരുന്നു.

സ്ഥാനാരോഹണം. കുശാഗ്രബുദ്ധിയും കായ്മനിർവ്വഹ
ണ ശക്തിയും ദീനദയയും ഉള്ള അവിട്ടന്നു് പതിനാറാമ
ത്തെ വയസ്സിൽ രാജ്യഭരണം ആരംഭിച്ചതിൽ അത്ഭുതത്തി
ന്നവകാശമില്ല. ബാല്യത്തിൽതന്നെ ഈ വക ഗുണങ്ങ
ളവിടെക്കണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിലേക്കു പല ഉദാഹരണങ്ങ
ളും ഉണ്ടു്.

ഏകദേശം എട്ടുവയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ
സമപ്രായക്കാരായ അഞ്ചെട്ടു കുട്ടികളോടുകൂടി കളിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കയായിരുന്ന തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, വിയത്തൊലിച്ചു
വിഷണ്ഡനായി പോവുകയായിരുന്ന ഒരു നമ്പൂതിരിയെ
കണ്ടു വിളിച്ചു് കാരണം ചോദിച്ചറിയുകയും, "വീടില്ലാ"
പറയുന്നതിന്നായി വന്ന ഇശ്ശരാഭംഗത്തോടുകൂടി മടങ്ങുക
യായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും, "ആവട്ടെ
കായ്മത്തിന്നു സമാധാനം ഉണ്ടാകും." എന്നു കല്പിച്ചു് അ
പ്പോഴംതന്നെ ആ നമ്പൂതിരിക്കു മരിച്ച ചോമാതിരിയുടെ
കിഴി പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു കല്പന പകടശാലയി
ലേക്കെഴുതിയയക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ കല്പന
പകടശാലയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും മഹാരാജ്ഞിയെ മ
റൊരു നമ്പൂതിരി വിവരം അറിയിച്ചു് ആ കിഴി (ഏതാ
ണ്ടു പണം) തന്റെ പേരിൽ ആക്കികഴിഞ്ഞിരുന്നു. പകട
ശാലയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കുഴങ്ങി. മഹാരാജ്ഞിയുടെ
കല്പനപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനെ ഭേദപ്പെടുത്താനോ തിരുമന

സ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിപ്പാനോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കായ്യം ഒടുവിൽ മഹാരാജ്ഞിയുടെ മുമ്പാകെ എത്തി. ഉടനെ മഹാരാജ്ഞി ആളെ അയച്ച് തിരുമേനിയെ വരുത്തി "അപ്പൻ (ഓമനപ്പെർ) ഇങ്ങിനെയൊക്കെ തുടങ്ങുന്നതെന്താണ? ആദ്യം വന്ന എന്നോട് വീഴില്ലം പറഞ്ഞ നമ്പൂതിരിയുടെ ഇല്ലത്തുള്ളവരുടെ പേരിൽ താനും പതിച്ചുകൊടുക്കേണമെന്ന ഞാൻ ചട്ടം കെട്ടുകയുംചെയ്തു. അതു ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു ശരിയല്ല." എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ, അതിന്നു മറുപടിയായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നാടുവാഴുന്നതു അമ്മയാകയാൽ അമ്മയുടെ കല്പനപ്രകാരം കായ്യങ്ങളൊക്കെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു. സംശയമില്ല. എന്നാൽ "കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ" എന്ന സ്ഥാനം എനിക്കില്ലേ? എന്റെ അടുത്തുവന്ന വീഴില്ലം പറഞ്ഞ ആളെ ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടി മടക്കിയയക്കുന്നതു ഈ സ്ഥാനത്തേക്കു യുക്തവും, ന്യായവും ആണോ? അങ്ങിനെ ആണെന്ന അമ്മ കല്പിക്കുന്നപക്ഷം എനിക്കു നിർബ്ബന്ധമില്ല. പക്ഷെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു ന്യായവും, ഈ സ്ഥാനത്തേക്കു യോഗ്യവും ആണെന്ന അമ്മ കല്പിക്കണം. അല്ലാതെ ഞാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. എന്നു കല്പിച്ചു. ഇതിന്നു ശരിയായ മറുപടി ഒന്നും തോന്നാതെ മഹാരാജ്ഞിയും കുഴങ്ങി. ഒടുവിൽ "ഇനി എങ്ങിനെയാണ് വേണ്ടതെന്ന അപ്പൻതന്നെ നിശ്ചയിക്കണം. അപ്പൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതെല്ലാം എനിക്കും സമ്മതമാണ്." എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി," അമ്മക്കു സമ്മതമാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ

ഇവിടെ ന്യായവും രണ്ടു പേക്കും മാനവും ആയിട്ടുള്ളതു ഞാൻ നിശ്ചയിക്കാം. ഇപ്പോൾ ഒരാളുടെ അവകാശം ഉണ്ടു്. അതിന്നു രണ്ടാറും വന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നമ്മാം പരസ്പരം അറിയാതെ ആ രണ്ടു പേക്കും കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് ഈ താനം പകുതി പകുതിയാക്കി രണ്ടാൾക്കും തൽകാലം പതിച്ചുകൊടുക്കേണം. ഇവരിൽ ഒരാൾ മരിച്ചാൽ മുഴുവൻ മറേറ ആൾക്കും അയാളുടെ മരണശേഷം മുൻനിശ്ചയപ്രകാരവും കൊടുത്തുവരികയാണു് യുക്തമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇനി അമ്മ കല്പിക്കുന്നതുപോലെ'' എന്നു കല്പിച്ചു. ഇതു ന്യായമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ മഹാരാജാവു അങ്ങിനെതന്നെ ചട്ടംകെട്ടുകയും ആ കാര്യം അങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്വാതിതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ ന്യായവും, നീതിയും, ദൃഢനിശ്ചയവും തെളിയിക്കുന്ന ബാല്യകഥകൾ അസംഖ്യം ഉണ്ടു്. അവയെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരു അവതാരപുരുഷനാണെന്നു എല്ലാവരും പറയുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അവിടുത്തെ അനിതരസാധാരണമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും മറ്റും അതു നല്ല വണ്ണം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് നരസിംഹാംശസംഭ്രതനായിരുന്നു എന്നതിന്നു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നേരിട്ടു നോക്കിയാൽ ഭയപ്പെടാത്തവരായി ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ

രുടേയും മുഖത്തു നേരെ നോക്കി സംസാരിക്കയും ഇല്ല. നിലത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു മാത്രമെ അവിടുന്നു സംസാരിക്കാറുള്ളു.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്ത ശേഷം ഒരിക്കൽ ബ്രിട്ടീഷുഗവമ്മേണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധിയും ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പിനിക്കാരിൽ പ്രധാനിയും ആയ ഒരു യൂറോപ്യൻ തിരുമേനിയെ കാണുന്നതിന്നായി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. തിരുവിതാംകൂറുമായുണ്ടായിരുന്ന കരാറിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതിനെ കുറിച്ചു് ആലോചിപ്പാനായിരുന്നു സായ്പു് വന്നിരുന്നതു്. മഹാരാജാവിന്റെ ചില അധികാരങ്ങൾ കുറയ്ക്കുകയും കപ്പം കുറച്ചധികരിപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നു പ്രധാനോദ്ദേശം. മഹാരാജാവിന്നു ചെറുപ്പമായതുകൊണ്ടു് കാര്യം എളുപ്പത്തിൽ നേടാമെന്നും സായ്പു് വിചാരിച്ചിരുന്നു. താമസംസൌകര്യം വേണ്ടവിധത്തിൽ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും വളരെ ദിവസം തമ്മിൽ കാണുന്നതിന്നു സൌകര്യപ്പെടാതിരുന്നതിൽ സായ്പിന്നു ശുണ്ഠിമൂഴുത്തു. ദിവാനെഴുതി. ഒരു വിധത്തിൽക്കൂടി കാഴ്ചക്കുള്ള ദിവസവും സമയവും നിശ്ചയിച്ചു കല്പനയായി. കൃത്യസമയത്തിന്നു അല്പം മുമ്പുതന്നെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സ്ഥലത്തെത്തിയിരുന്നു. സായ്പു് നിശ്ചിതസമയത്തെത്തിയപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സബഹുമാനം സായ്പിനെ ആസനസ്ഥനാക്കി താനും ഇങ്ങനെ കുശലപ്രശ്നങ്ങൾ ചെയ്തു. സായ്പു് മറുപടി പറവാനായി ഭാവിച്ചപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സായ്പിന്റെ മുഖത്തേക്കൊന്നു നോക്കി. തൽക്ഷണം സായ്പു്

ബോധംകെട്ടുവീണു. "ഈയാളെ എടുത്തു പുറത്തു കൊണ്ടു പോകട്ടെ" എന്നു കല്പിച്ചു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കൊട്ടാരത്തിലേക്കെഴുന്നള്ളി. ഉടനെ നാലു ഭടന്മാർ സായ്പിനെ തൂക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിച്ചു. അവിടെ എത്തിയപ്പോഴും അയാൾക്കു ശരിയായ പ്രജ്ഞയുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറെ കഴിഞ്ഞു് പ്രജ്ഞവന്നശേഷം "ഈ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു താൻ വിചാരിച്ച കാര്യം സാധിക്കുന്നതല്ല." എന്നു നിശ്ചയിച്ചു് അന്നുതന്നെ അവിടെ നിന്നു സായ്പു് മടങ്ങിപ്പോയി.

ഒരിക്കൽ പദ്മനാഭക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവം കഴിഞ്ഞു് ആറാട്ടുദിവസം കടൽ തീർത്തിൽനിന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ അകമ്പടിയായി കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഗജവരൻ പിണങ്ങി. എല്ലാവരും പല വഴിക്കായി ഓടിപ്പോയി. പദ്മനാഭസ്വാമിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തിനു മുമ്പിൽ പള്ളിവാളും ധരിച്ചു അകമ്പടിയായി നിന്നിരുന്ന തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് നിന്നേടത്തു നിന്നിളകിയില്ല. ജനങ്ങൾ ഓടികഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാപ്പാനില്ലാതെ സ്വതന്ത്രനായിതീർന്ന ആ മത്തഗജം തിരുമേനിയുടെ നേരെ ചാടി. ആന തന്റെ നേരെ ചാടി വരുന്നതുകണ്ടതിൽ തിരുമേനിക്കു യാതൊരു പരിഭ്രമവും ഉണ്ടായില്ല. തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു് പിടിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ആന അടുത്തപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കണ്ണുകൾ തുറന്നു ആനയുടെ നേരെ നോക്കി. അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചുംകൊണ്ടു് ആ ആന തിരുമുമ്പിൽ കൊമ്പുകുത്തി. ആനയുടെ കൊമ്പുകൾ മുക്കാൽ ഭാഗവും ഭൂമിയിൽ താണു. അപ്പോ

ഴേക്കും ആനക്കാരും എത്തി. അവർ ആനയെ വിലങ്ങിട്ട് എഴുന്നേല്പിച്ച് അവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോയി. ആന പേടിച്ചു വിറച്ചുകൊണ്ടാണ് അവിടെനിന്നു നടന്നതു്. ആ ആന പിന്നീട് തിരുമേനിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാൽ നടുങ്ങുമത്രെ. ഈ വക സംഗതികൾകൊണ്ടാണ് തിരുമേനി നരസിംഹാംശസംഭ്രതനാണെന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതു്.

തിരുമേനിയുടെ നാമം കേട്ടാൽ ഭയപ്പെടാത്തവരായി ആ കാലത്തു് ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാൽ അന്യായമായി ആരേയും ശിക്ഷിക്കുകയോ ഉപദ്രവിക്കുകയോ തിരുമേനി ചെയ്തിട്ടില്ല. അവിടുന്നു വലിയ ദയാലുവും ആയിരുന്നു. ക്രൂരപ്രവൃത്തികൾ ഒന്നുംതന്നെ അവിടുന്നു ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കുറ്റം ചെയ്തവർ എത്ര വലിയ നിലയിൽ ഉള്ളവരായിരുന്നാലും മുറക്കു ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കയും ഇല്ല. രാജ്യത്തു നീതി നടക്കേണമെന്നും താൻ ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ അതു അപ്രകാരംതന്നെ നടക്കേണമെന്നും തിരുമനസ്സിലേക്കു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ പദ്മനാഭസ്വാമി ദർശനത്തിന്നായി എഴുന്നള്ളുകയായിരുന്നപ്പോൾ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സുഖ്യാധികാര്യക്കാരോടു് "നാളെ കുലവാഴച്ചിറപ്പു നടത്തേണം" എന്നു കല്പിച്ചു. കുലവാഴച്ചിറപ്പിന്നു് ആയിരത്തിലധികം കുലവാഴകൾ വേണം. സുഖ്യാധികാര്യക്കാർ, "നാളെ നടത്തേണ്ടകാര്യം അസാദ്ധ്യമാകുന്നു, നാലു ദിവസത്തെ ഇടകല്പിച്ചുനൽകേണം." എന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. ഉടനെ അവിടുന്നു് "ചിറപ്പു് നാളെതന്നെ വേണം. എല്ലാം പഴുക്കല

യായിരിക്കയും വേണം.” എന്താണ് കല്പിച്ചത്. കല്പനക്കു വിരോധമായി പിന്നേയും തിരുമനസ്സറിയിച്ചാൽ ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്ന സവ്വാധികാര്യക്കാർ, “കല്പനപോലെ നടത്തിക്കൊള്ളാം.” എന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. പിറേറദിവസം വൈകുന്നേരം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സ്വാമിദർശനത്തിന്നായി മതിലകത്തു എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ എങ്ങും കുലവാഴകൊണ്ടലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ചിറപ്പു കോമാളിയും ഭംഗിയായും നടന്നു. അതിൽ സന്തുഷ്ടനായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തൽസമയം വീരശൃംഖലകൊടുത്തു സവ്വാധികാര്യക്കാരെ മാനിച്ചു. സവ്വാധികാര്യക്കാർ പല ഭിക്ഷുകളിലേക്കും ആളുകളെ ഓടിച്ച് പഴക്കടക്കയും കുലവാഴകളും വരുത്തി കായകഠം മുറിച്ചുകളഞ്ഞ് തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ പഴക്കടയുടെ കഠം കുത്തിപ്പിടിപ്പിച്ചായിരുന്ന പഴക്കുലവാഴകഠം ഉണ്ടാക്കിച്ചത്. അവിടുത്തെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനായ സവ്വാധികാര്യക്കാർ അതറിഞ്ഞു പ്രവത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണ് തിരുമനസ്സിൽ സന്തോഷമുണ്ടായതും സവ്വാധികാര്യക്കാക്ക് വീരശൃംഖല സമ്മാനിച്ചതും.

തിരുമനസ്സിലേക്കു സന്തോഷം തോന്നിയാൽ ഉടനെതക്ക സമ്മാനം കൊടുക്കുക പതിവാകുന്നു. അവിടുന്നു പലക്കും പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടും ഉണ്ട്.

വിദ്വൽസദസ്സ്

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വലിയ വിദ്വാനും മഹാകവിയും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രവിദ്വാന്മാരും സംഗീത വിദ്വാ

ന്മാരും തിരുമേനിയെ മുഖം കാണിക്കുന്നതിനായി നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അവിടെ എപ്പോഴും എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരെയെല്ലാം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് യഥായോഗ്യം സൽകരിച്ചുവന്നു. സംഗീതത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും അസാമാന്യപാടവം നേടിയിരുന്ന തിരുമനസ്സിലെ മുമ്പിൽ പെട്ടവർ ലജ്ജിച്ചു മുഖം താഴ്ത്തി മടങ്ങുകയാണ് പതിവ്. പരദേശങ്ങളിൽനിന്നു വന്നൊത്തുന്ന താക്കിനന്മാരും ആലങ്കാരികന്മാരും മറ്റും തിരുമനസ്സുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ചോദ്യങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ തോറ്റു മടങ്ങും. അതുപോലെതന്നെ ഗായകശിരോമണികളാണെന്നു നടിച്ചു വരുന്നവരുടേയും ഗതി. പാട്ടുകാരേക്കൊണ്ടു പാടിക്കുകയും ഒടുവിൽ താനും പാട്ടുകയോ വീണ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും പതിവാകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ പാട്ടോ, വീണവായനയോ കേട്ട വിദ്വാന്മാർ ലജ്ജിച്ച്, "ഈ ഗന്ധർവ്വന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് തങ്ങളുടെ അല്പജ്ഞതയെ പ്രകടിപ്പിച്ചതു വിസ്തരിതപമായിപോയി" എന്നും, "ഇവിടെനിന്നു ധർമ്മം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും നായയുടെ കടിയേല്ക്കാതെ രക്ഷപ്പെട്ടാൽ മതി." എന്നും ആയിതീരും.

കൃതികൾ

തിരുമനസ്സിലെ ആയുഷ്കാലം ഏറ്റവും ഹ്രസ്വമായിരുന്നുവെങ്കിലും ശ്രീപദ്മനാഭശതകം, സ്വാനന്ദപുരവർണ്ണന പ്രബന്ധം, അജാമിളോപാഖ്യാനം, കുചേലോപാഖ്യാനം, പല ഭാഷകളിലുമായി അനവധി കീർത്തനങ്ങൾ, ഉ

ത്സവപ്രബന്ധങ്ങൾ, യയാതിചരിതം മുതലായവ തിരുമന സ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയവയാകുന്നു. അവിടുത്തെ കൃതി കൾ ഗാനമാധുര്യത്തെ മാത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയായിരു ന്നില്ല. വിശിഷ്യ കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ പദങ്ങൾ വടിവേൽ പൊത്തയ്യ, പഴനിയാണ്ടി എന്നീ കലാവിദഗ്ധന്മാരെ അതി ശയിപ്പിച്ചിരുന്ന നാട്യകലാസുന്ദരങ്ങളുംകൂടി ആയിരുന്നു.

പ്രത്യേക ഗുണങ്ങൾ.

രാജാവായിരുന്നിട്ടും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സുഖലോലു പനായി കാലം കഴിച്ചില്ല. രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചും പ്രജകളുടെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചും വന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണു് തിരുവനന്തപുരത്തു ആദ്യ മായി ഒരു ഇംഗ്ലീഷു പള്ളിക്കൂടവും നക്ഷത്രബങ്കളാവും സ്ഥാപിച്ചതു്. ഉദ്ഗ്രഹങ്ങളായ പല നികുതികളും തിരുമന സ്സുകൊണ്ടു് നിർത്തൽചെയ്തു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പണിചെ യ്യിച്ച "പുത്തൻ മാളിക" ഇന്നും പുത്തൻതന്നെ ആകുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആത്മാഭിമാനം കരുതി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. അവിടുത്തെ കൃതികളിലും മറ്റും ത്യാ ഗരാജൻ, ജയദേവൻ മുതലായ ഗായക കവികളെപോലെ തന്റെ പേർ കാണിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, താൻ ശ്രീ പദ്മനാഭദാസനാണെന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കീർത്തന ങ്ങൾ കലാവിദഗ്ധന്മാരെ അതിശയിപ്പിക്കുന്ന "സ്വരാക്ഷരം" എന്ന സാങ്കേതികാലങ്കാരംകൊണ്ടു അലങ്കൃതവും ആകുന്നു.

പരമേശ്വര ഭാഗവതർ, ഷഡ്കാലം ഗോവിന്ദമാരാർ വടിവേൽ മുതലായ സംഗീത വിദ്വാന്മാർ തിരുമനസ്സിലെ

ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു.

ഇതുപോലെ അമാനുഷപ്രഭാവനായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തന്റെ 34-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1847ൽ അനിത്യങ്ങളായ രാജഭോഗങ്ങളേയും സ്വരാജ്യത്തേയും സ്വദേഹത്തേയും ഉപേക്ഷിച്ച് നിത്യാനന്ദപ്രദമായ പദ്മനാഭസായൂജ്യത്തെ പ്രാപിച്ചു.

7. ഡെ. എൻ. ടാറ്റാ

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കൈത്തൊഴിൽ മിക്കതും വീടുകളിൽ വെച്ചായിരുന്നു നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. വ്യവസായ വിപ്ലവം ആദ്യമായി കണ്ടുതുടങ്ങിയതു പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലായിരുന്നു. ഈ വ്യവസായ വിപ്ലവത്തിനു കാരണമായിരുന്നതു യന്ത്രങ്ങളാകുന്നു. 18-ാം നൂറാണ്ടു് യന്ത്രയുഗത്തിന്റെ തുടക്കമാകുന്നു. ചുരുങ്ങിയ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു് വളരെ വേഗത്തിൽ ധാരാളമായി കൈകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ വൃത്തിയായി യന്ത്രസഹായത്താൽ പല സാധനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി തുടങ്ങിയ കാലത്തെയാണു് യന്ത്രയുഗത്തിന്റെ ആരംഭമെന്നു പറയുന്നതു. കൈകൊണ്ടു സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളെ വിട്ടു് യന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കി തുടങ്ങിയതിനെ വ്യവസായ വിപ്ലവം എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു.

വ്യവസായ ശാലകളും ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി വീടുകളിൽവെച്ചു കൈകൊണ്ടു സാധനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നോ സമ്പ്രദായത്തെ "കുടിൽവ്യവസായം" എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഈ കാലത്തു കൈത്തൊഴിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വ്യവസായശാലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനേയും വീടുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ടാട്ടയും തൊഴിലഭിവൃദ്ധിയും

യന്ത്രവ്യവസായം ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി വിതച്ചതു ടാട്ടാ എന്ന മഹാനാകുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവദശയിൽ തന്നെ തൊഴിലഭിവൃദ്ധിയും കണ്ടു. അതു ഇന്ത്യയിൽ ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചില പന്ഥാവുകളും അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം തന്റെ സ്ഥൂലശരീരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തിയ പന്ഥാവുകൾ അസാമാന്യമായി വർദ്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു എന്നും നശിക്കാത്ത കീർത്തി ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല ലോകത്തിൽ എങ്ങും നിലനിർത്തിവരുന്നു.

കുട്ടിക്കാലത്തുള്ള പരിശീലനം

ജാംഷഡ്ജി നസർവാഞ്ചി ടാട്ടാ എന്നാകുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ പേർ. ഇദ്ദേഹം ബറോഡാ സംസ്ഥാനത്തിലുള്ള നൽസാരി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ 1839-ാമാണ്ടിൽ ഒരു പാർസ്സി കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. പാർസ്സികൾ ജനനാൽതന്നെ വ്യാപാരമർമ്മങ്ങൾ നിശ്ചയമുള്ളവരാകുന്നു.

ടാട്ടയുടെ പിതാവ് വ്യാപാരതന്ത്രങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഒരാളാകുന്നു. അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ആ തൊഴിലിൽ വേണ്ട പരിശീലനം നല്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ടാട്ടാ തന്റെ കലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ ഉടനെ വ്യാപാരമാർഗ്ഗത്തിൽ ഇറങ്ങി. പിതാവിന്റെ കച്ചവടത്തെ പിൻതുടർന്ന് അദ്ദേഹം ചൈനയിലേക്കു പോയി. അവിടെനിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു ബേങ്കിന്റെ നടത്തിപ്പിന്നായി അവിടേക്കു പോകേണ്ടതായി വന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഇങ്ങിനെ വിദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിപ്പാനിടയായതുകൊണ്ട് ടാട്ടാ കൂട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ നല്ല ലോകപരിചയം നേടി.

അനുഭവത്തിന്റെ ഫലം

ഈ ലോകപരിചയംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചതു് എന്തു്? ഇന്ത്യ അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളെ ചുരുങ്ങിയ വിലക്കു അന്യരാജ്യങ്ങൾക്കു കൊടുത്തു്, അവിടെയുള്ള യന്ത്രശാലകളിൽനിന്നു അതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ അധികം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി വരുന്ന ദയനീയ നില ഇദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഈ കൊടുക്കലും വാങ്ങലുംകൊണ്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി സാമ്പത്തികനിലയും അധഃപതിക്കുന്നുവല്ലോ എന്ന ചിന്ത ഇദ്ദേഹത്തെ അത്യധികം വ്യസനിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇന്ത്യയിൽതന്നെ യന്ത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു് നടത്തുന്ന വ്യവസായശാലകൾ ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു.

നാട്ടിലെ സ്വദേശി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തറക്കല്ലിട്ടതു ടാട്ടയാണെന്നു പറയുന്നതു ഒരു യഥാർത്ഥം മാത്രമാകുന്നു.

എമ്പ്രസ്സ് മിൽ

ആദ്യം ടാട്ടാ, നാഗപുരിയിൽ എമ്പ്രസ്സ് മിൽ എന്ന പരുത്തി വ്യവസായശാല ഏർപ്പെടുത്തി. അങ്ങുമിങ്ങുമുള്ളവർ യന്ത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്നതിനു പറ്റിയ സ്ഥലം ബോമ്പായിയാണെന്നു കരുതിവന്നു. യന്ത്രശാലകൾക്കടുത്തു പരുത്തിയും, കൽക്കരിയും, നല്ല ഗതാഗതസൌകര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കേണമെന്നു പാശ്ചാത്യ സഞ്ചാരത്തിൽനിന്നു ടാട്ടാ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. 'എമ്പ്രസ്സ്' മില്ലിൽ പലരും ഓഹരിക്കാരായിരുന്നു. ഇരുപതു ശതമാനം ആ യന്ത്രശാലയിൽനിന്നു ഓഹരിക്കാർക്കു ലാഭംകിട്ടി. എന്നാൽ ആ യന്ത്രംകൊണ്ടു നേരിയ നൂലുകൾ നൂല്ക്കുന്നതിനു സാധിക്കയില്ലെന്നു ടാട്ടാ കണ്ടു. ടാട്ടയുടെ ലക്ഷ്യം ലാഭമല്ല. പാശ്ചാത്യരേപോലെ നേരിയ നൂൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന യന്ത്രം സ്ഥാപിക്കേണമെന്ന ഇച്ഛേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് എമ്പ്രസ്സ് മിൽ വിറ്റുകളഞ്ഞു. മറ്റു കച്ചവടക്കാരും ടാട്ടയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതാണ്. ടാട്ട എപ്പോഴും ചെയ്യേണ്ടതെന്താണെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞു ചെയ്യുവന്നു

സ്വദേശിമിൽ

നേരിയ നൂൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി അതിനു പറ്റിയ യന്ത്രം സ്ഥാപിപ്പാൻ ഇച്ഛേഹം 'സ്വദേശിമിൽ' ഏർപ്പെടുത്തി. പന്ത്രണ്ടരലക്ഷം ഉറുപ്പികക്കു ഒരു പഴയ യന്ത്രം

കിട്ടി. വളരെ പഴക്കം ചെന്നതായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ കേടുപാടുകൾ തീർക്കുന്നതിനു വാങ്ങിയതിന്റെ നാലിരട്ടി ചിലവു പിന്നേയും ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഇച്ഛാഭംഗം നേരിട്ടില്ല. പഴയതു വാങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ അധികവിലകൊടുത്തും പുതുത് വാങ്ങേണ്ടതാണെന്ന തത്വം ഇതിൽനിന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

പുതിയ പരിശ്രമങ്ങൾ

ഇന്ത്യൻ പരുത്തി നേരിയ നൂൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പറ്റിയതല്ലെന്നു കണ്ട ടാറ്റാ ഈജിപ്തിൽനിന്നു ഉയർന്നതരം പരുത്തി വിത്തുകൾ വരുത്തി ഇന്ത്യയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ കാണാത്ത ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനാബലത്തിനു മറ്റുദാഹരണങ്ങളും എടുത്തു കാണിക്കാം.

മൈസൂരിൽ പട്ടുനൂൽ പുഴുക്കളെ വളർത്തുന്നതിനു ആരംഭിച്ചു. അതു അസാദ്ധ്യമാണെന്നു കണ്ടു നിർത്തൽ ചെയ്യാൻ പോകുമ്പോൾ ടാറ്റാ പട്ടുപുഴുക്കളെ വളർത്തുന്നതിൽ വിദഗ്ധനായ ഒരു ജാപ്പാൻ കാരനെ വരുത്തി ആ വ്യവസായത്തെ രക്ഷിച്ചു.

ഇന്ത്യയിൽ യന്ത്രശാലകൾ ധാരാളമായി തീരേണമെങ്കിൽ കൽക്കരി ഉൽപാദിപ്പിൽതന്നെ ധാരാളമായി കിട്ടേണം. കൽക്കരിക്കു ക്ഷാമം നേരിടുന്നപക്ഷം വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ സഹായത്താൽ യന്ത്രങ്ങൾ നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു കണ്ടു് ബോമ്പായിയിലുള്ള ഒരു വെള്ള ചാട്ടത്തിൽനിന്നു വി

ദ്യോഗികൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനു ടാറ്റാ ചെയ്ത പരിശ്രമ ഫലം അനുഭവിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച ആ പദ്ധതി ഇന്നു വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ളപോലെ വിദേശസഞ്ചാരികൾക്കു പാർക്കുന്നതിനു സകല സൌകര്യങ്ങളും ഉള്ള 'ഹോട്ടൽ' ഇന്ത്യയിൽ ഇല്ല എന്ന ദോഷം തീർക്കുന്നതിനായി ബോമ്പായിൽ 'ടാജ് മഹാൽ' എന്ന ഹോട്ടൽ ഇദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. അതു ലോകപ്രസിദ്ധമായിതീർന്നതു എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

ആദ്യം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ യന്ത്രശാലകളിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നതിനു തൊഴിലാളികളെ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഗ്രാമജീവിതത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന തൊഴിലാളികൾ എപ്പോഴും നഗരത്തിൽ പാർത്തു വ്യവസായശാലകളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നതിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അടിക്കടി അവർ കല്പനയെടുത്തും എടുക്കാതെയും ഓരോ വിശേഷദിവസങ്ങളുടെ പേരും പറഞ്ഞു സ്വന്തം ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു പോവുക പതിവായിരുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ആദ്യമായി ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നതു ഇന്ത്യയിൽ ടാറ്റയാകുന്നു. തൊഴിൽശാലയിൽ സൌകര്യമുള്ളേടങ്ങളിൽ തൊഴിലാളികൾക്കും കുടുംബസമേതം പാർക്കുന്നതിനു വീടുകൾ കെട്ടിക്കൊടുത്തു. അവരുടെ കുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾചെയ്തു തൊഴിലാളികൾക്കു സഹായധനം നല്കി. രോഗികൾക്കു സൌജന്യ ചികിത്സകൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള

സൌകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങിനെ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾപോലെ കരുതി പ്രവർത്തിച്ചു. അന്നു അദ്ദേഹം കാട്ടിക്കൊടുത്ത വഴികളെ ഇന്നും ഇവിടെ ചിലർ പിൻതുടർന്നുവരുന്നു.

കപ്പൽ വ്യാപാരം

അയൽരാജ്യങ്ങളിലേക്കു ഇന്ത്യയിൽനിന്നു കയറ്റി അയക്കുന്ന നൂൽ കെട്ടുകൾ യൂറോപ്യൻ കപ്പലുകളാണു് കൊണ്ടുപോയിരുന്നതു്. അതിനു അവ അമിതമായ കൂലിയും വാങ്ങിവന്നു. അതു ന്യായമല്ലെന്നും കൂലി കുറക്കേണ്ടതാണെന്നും ടാട്ടാ ചെയ്ത ആക്ഷേപം കപ്പൽകമ്പനിക്കാർ വിലവെച്ചില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം കുറച്ചുകാരം ഒരു ജാപ്പാൻ കപ്പൽ ഏറ്റുവാങ്ങി. യൂറോപ്യൻ കപ്പലുകളെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനു വ്യാപാരികളെ സംഘടിപ്പിച്ചു. പരുത്തി ബേലിനു 12ക. യായിരുന്നതു 2ക. 8ണ. യായി ചുരുക്കി. യൂറോപ്യൻ കപ്പൽകാർ ഇതിൽ മത്സരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അവർ ബേലിനു ഒരുറുപ്പികയായും പിന്നെ അതിൽ ചുരുങ്ങിയുംകൊണ്ടു പോകാമെന്നായി. അപ്പോഴും ചില വ്യാപാരികൾ ആദായം കരുതി ടാട്ടയുമായുള്ള നിബന്ധനകളെ ലംഘിച്ചു. ഇതിന്നിടയിൽ യൂറോപ്യൻ കപ്പൽ കമ്പനിക്കാർ, ടാട്ടയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കപ്പൽ, നൂൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു പറ്റിയതല്ലെന്നും തീപ്പിടിപ്പാനിടയുണ്ടെന്നും ഒരു ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഭരണാധികാരികൾ യൂറോപ്യൻ കമ്പനിക്കാരോടു യോജിച്ചു. ടാട്ടയുടെ കപ്പൽ വ്യാപാരം നിർത്തേണ്ടിവന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം സ്തുത്യർഹംതന്നെ ആയിരുന്നു.

വിജ്ഞാനകലാനിലയം

ടാട്ടാ ഏർപ്പെടുത്തിയ പദ്ധതികളിൽ ഏറ്റവും പ്രശംസനീയമായിട്ടുള്ളതു ബങ്കളൂരിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച വിജ്ഞാനകലാനിലയമാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയാകുന്നു ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഈ സ്ഥാപനം തന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ ബോമ്പായി സംസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു പലരും പ്രേരിപ്പിച്ചു. ടാട്ടാ അതിനു പറ്റിയ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി ബങ്കളൂരിലാണ് ഉള്ളതെന്നു കണ്ടു് അതു അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. ആ കലാലയത്തിൽ പാർസ്സി വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രത്യേക നിലയിൽ കരുതേണമെന്നു പാർസ്സികഠം പാർസ്സി സമുദായക്കാരനായ ടാട്ടയോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ടാട്ടാ സ്വാർത്ഥം കരുതാതെ ഇന്ത്യയിലുള്ള ഏതു ജാതിക്കാക്കും ഇതിൽ സമാവകാശമാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 'ടാട്ടാ കലാനിലയം' എന്ന ആ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള പേരാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ചിലർ ശ്രമിച്ചതും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്ഥിതിയേപ്പറ്റി എന്തു പറയാനാണു്!

ഇരുമ്പുശാലകഠം സ്ഥാപിച്ച സ്ഥലങ്ങഠം

ഇംഗ്ലണ്ടിലും ടാട്ടാ നഗരിലും കാണുന്ന നിലടാട്ടയുടെ പദ്ധതിപ്രകാരം ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. യന്ത്രവ്യവസായത്തിന്റെ വളർച്ചക്കു് ഇരുമ്പു കിട്ടുന്ന സ്ഥലമായിരിക്കേണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ നഗരങ്ങഠം അതിനു പറ്റിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

പ്രത്യേക ഗുണങ്ങൾ

ടാട്ടയുടെ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനാക്കിതീർത്തു. മഹാലക്ഷ്മിയുടെ കടാക്ഷം പലർക്കും നിഷ്പ്രയാസം ലഭിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം കണക്കില്ലാത്ത ധനവും ഉണ്ടായിതീരുന്നു. സിദ്ധിച്ച ധനത്തെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉപയോഗമുള്ള വഴികളിൽ സ്വാർത്ഥം കരുതാതെ ചിലവഴിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതാണ് വലിയ ധർമ്മം. ടാട്ട ഒട്ടുവിൽ പറഞ്ഞവരുടെ ക്രൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള ഒരു മഹാധമിഷ്ടനാകുന്നു. അദ്ദേഹം ചെയ്ത മഹൽകൃത്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയുടെ ഗുണത്തിനായി എന്നും നിലനില്ക്കുന്നവയാകുന്നു. ബോമ്പായി വിദ്യുച്ഛക്തി പദ്ധതി, ബങ്കളൂർ വിജ്ഞാനകലാനിലയം, ഇരുമ്പ് ഉരുക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസായശാലാ ഇവ മൂന്നും ടാട്ടയുടെ ദീർഘദൃഷ്ടിയുടെ ഫലമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കർമ്മയോഗിയും, നിസ്വാർത്ഥസേവകനും, തികഞ്ഞ ദേശീയവാദിയും സ്വരാജ്യസ്നേഹിയും ആകുന്നു. അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിയ മൂന്നു പദ്ധതികളും പൂർത്തിയാവുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ആ മഹാൻ കാലഗതി പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും ആ പദ്ധതികളുടെ ശരിയായ നടത്തിപ്പിനു തക്കതായ യോഗ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ച ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതു്. അന്യരുടെ സ്വഭാവനിലയെ കണ്ടറിയുന്നതിനുള്ള ശക്തി ജനനാൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

ടാട്ടയുടെ പരിഷ്കാരപദ്ധതികൾ ഇന്നു ഇന്ത്യക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുവരുന്നവയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി

യാൽ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലെ മഹാന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു വെന്നു തെളിയുന്നതാകുന്നു.

8. ടി. യു. ചിദംബരം പിള്ള

അഗസ്ത്യമഹർഷിയുടെ ആശ്രമത്താൽ പരിപാവന മായ പൊതിമലയിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച് എപ്പോഴും ഒഴുകിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുന്ന പൊരുനൈ നദിയുടെ ഒഴുക്കു നിമിത്തം നല്ല ഫലപുഷ്ടിയുള്ള ഒന്നാകുന്നു പാണ്ഡ്യരാജ്യം. വളഞ്ഞ ചെങ്കോലയത്തുന്നതിന്നായി തന്റെ ജീവനേപോലും ഉപേ ക്ഷിച്ച് നെടുഞ്ചെഴിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻതുടച്ച് ക്കാരും ഭരണം നടത്തിവന്നതും, അനേകം വിദ്വാന്മാർ തമി ഠം സാഹിത്യത്തെ പൊഷിപ്പിച്ചതും ഈ പാണ്ഡിനാട്ടിൽ വെച്ചായിരുന്നു. കൃസ്തുമതപ്രചരണത്തിന്നായി ഈ ദിക്കിൽ വന്ന പാശ്ചാത്യവിദ്വാന്മാരിൽ പലരും തമിഠം സാഹിത്യ ത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി പ്രയത്നിച്ച ബഹുമതിയും ഈ പാണ്ഡിനാട്ടിനുള്ളതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പുരാതനകാലത്തും ആധുനിക കാലത്തും പ്രശസ്തി നേടിയ പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിന്റെ ഒരു പകുതിയായ തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ ഓടപ്പിടാരം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പാത്തുവന്ന ഉലകനാഥപിള്ള എന്ന വെള്ളാള വംശത്തിൽ പെട്ട മഹാന്ന് അദ്ദേഹം ചെയ്ത സൽകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമാ യി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ദിവ്യമണിയാണ് ചിദംബരംപിള്ള. ഇദ്ദേഹം 1872 സപ്തംബർ 5-ാംനു ഭൂജാതനായി.

വിദ്യാഭ്യാസവും മറ്റു ഗുണങ്ങളും

ഇദ്ദേഹം കുട്ടികാലത്തു മാതൃഭാഷ അഭ്യസിച്ചശേഷം ഇംഗ്ലീഷിലും നിയമശാസ്ത്രങ്ങളിലും പരിജ്ഞാനം നേടി ഓട്ടപ്പിടാരം ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചുതന്നെ വക്കീൽ ജോലി നടത്തിവന്നു. "മുളയിൽതന്നെ വിളയുടെ ഗുണം അറിയാം." എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിനനുസരിച്ച് ഇദ്ദേഹം കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ വാക്ക് സാമർത്ഥ്യവും സ്വരാജ്യസ്നേഹവും പൊതുസേവനങ്ങളിൽ താല്പര്യവും ഉള്ളവരായിരുന്നു. പ്രായത്തിനനുസരിച്ച് ഈ വക ഗുണങ്ങളും വളർന്നുവന്നു. ഇദ്ദേഹം തന്റെ വക്കീൽ ജോലിയിൽ വളരെ കൃത്യനിഷ്ഠ കാണിച്ചു വന്നതാണ്. ജാതിയിൽ പെട്ടതായി കരുതിവന്ന ഒരു മഹാജ്ഞാനിയെ കുരുടനാണെന്നു കണ്ടു ഇദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടിൽതന്നെ പാർപ്പിച്ചു. പറഞ്ഞവിധംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതു പിള്ളയുടെ ഉത്തമഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

ദാമ്പത്യജീവിതം

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠതരമായി തീർന്നതു ജീവിതത്തിൽ തുണയായി വന്ന വള്ളിയമ്മ എന്ന സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ സൌശീല്ല്യാദിഗുണങ്ങളും നിമിത്തമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തിയില്ല. വള്ളിയമ്മയും ചിദംബരം പിള്ളയും ഏകയോഗക്ഷേമമായി ജീവിതം നയിച്ചുവന്നു.

വ്യാപാരാഭിവൃദ്ധിയിൽ അഭിരുചി

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ആ രാജ്യത്തു നടക്കുന്ന വ്യാപാരവും സാമ്പത്തിക നിലയുമാണ് കാരണമെന്നു

വിശ്വാസം പിള്ളയുടെ ഉള്ളിൽ പൂണ്ണവളർച്ച പ്രാപിച്ചു. ആ കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുകാർ തൂത്തുക്കുടിയിൽനിന്നു കപ്പൽ വഴി അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടം നടത്തി അധികമായ ധനം സമ്പാദിക്കുന്നതും അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ നാട്ടുകാരായ വ്യാപാരികൾ പരിതപിക്കുന്നതും കണ്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിനു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നേരെ വെറുപ്പും നാട്ടുകാരുടെ നേരെ അനുതാപവും വളർന്നുവന്നു.

പത്തേമ്മാരികൾ വഴിയായി കടൽ കടന്നു അയൽ രാജ്യങ്ങളെ ജയിച്ചു കീഴടക്കിയ വിജയികളായ രാജാക്കന്മാരുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായ നാം വിദേശികൾക്കടിമകളായി ജീവിക്കുന്നതു എത്ര നികൃഷ്ടം! കപ്പലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി വ്യാപാരങ്ങൾ നടത്തി വരേണ്ടതിലേക്കു പിള്ള പലരിൽ നിന്നുമായി ധനം ശേഖരിച്ചു. പലരും മുന്നോട്ടിറങ്ങി സഹായിച്ചുവെങ്കിലും വിചാരിച്ച ധനം കിട്ടിയില്ല. "എല്ലാം സ്വദേശം. സഹായത്തിനു ആരേയും സമീപിക്കാം." എന്ന മനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ അദ്ദേഹം വടക്കെ ഇന്ത്യയിലേക്കു പോയ്. അവിടങ്ങളിലുള്ള പലരിൽനിന്നും സഹായം സിദ്ധിച്ചു. അതു നിമിത്തം രണ്ടു കപ്പലുകളോടുകൂടി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ശ്രീമാൻ പിള്ള പണം ശേഖരിക്കുന്നതിനായി വടക്കേ ഇന്ത്യയിലേക്കു പോയിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ മരിച്ചു. ഭാര്യ പൂർണ്ണ ഗർഭിണിയും ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഉടനെ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങേണമെന്നു പല സ്നേഹിതന്മാരും അറിയിച്ചു ദേശസേവനം കടമയാണെന്നു കരുതിയ അദ്ദേ

ഹം "എന്റെ പുത്രനേയും ഭാര്യയേയും ദൈവം രക്ഷിക്കും. അവൻ ഏതിന്നും മീതേയാകുന്നു." എന്ന മറുപടിയയച്ച് തന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പ്രയത്നിച്ചു. ഇതല്ലേ ഒരു ധീരന്റെ കൃത്യം!

"ഞാൻ മടങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കപ്പലോടുകൂടി. അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെതന്നെ മരണം." എന്നു നിശ്ചയിച്ച ആ ധീരൻ വിജയത്തോടുകൂടി മടങ്ങിയതായി കണ്ട തദ്ദേശീയരുടെ ആനന്ദത്തിന്നു അളവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചിലർ സ്തുതിച്ചു. ചിലർ മാലകളെ അണിയിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കച്ചവടം നശിക്കട്ടെ' എന്നു ചിലർ ഘോഷിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട സന്തോഷാരവം കടലിൽനിന്നുള്ള ശബ്ദത്തേക്കാൾ പൊങ്ങി.

ശ്രീമാൻ പിള്ള വാങ്ങിയ കപ്പലുകളുടെ പേർ 'ലാലോ' എന്നും 'കാളിയാ' എന്നും ആയിരുന്നു. 'സ്വദേശിക്കപ്പൽ കമ്പിനി' എന്ന പേരിൽ സ്ഥാപിച്ച ആ കമ്പിനി വ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. പലരും അതിന്നു വേണ്ട സഹായം ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷു വ്യാപാരികൾ ഇതിന്നു പല മുടക്കങ്ങളും വരുത്തിക്കൂട്ടിയെങ്കിലും ഒല്ലന്ദാ ചില യൂറോപ്യൻ കച്ചവടക്കാരും സഹായിച്ചുവന്നു. ചിദംബരംപിള്ളയാൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആ കപ്പലുകൾ ലങ്കക്കും തൂത്തുകുടിക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ ചരക്കുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗതാഗതം ആരംഭിച്ചു. വിജയകരമായ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം കണ്ട യൂറോപ്യൻ കമ്പിനിക്കാർ ചതിപ്രയോഗത്തിൽ സമർത്ഥരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക തരാമെന്നും അന്യോന്യ

മത്സരം ഉപേക്ഷിക്കേണമെന്നും മറും പറഞ്ഞു നടത്തിയ ശ്രമം ഫലിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെയുണ്ടായിരുന്ന വിരോധം ഇരട്ടിപ്പിച്ചു.

ആ കാലത്തു വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ രാജപ്രതിനിധിയായിരുന്ന കർസ്സൻപ്രഭു ബങ്കാളത്തെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു. അതു നിമിത്തം ബങ്കാളികളുടെ ഇടയിൽ വലിയ കഴപ്പം ഉണ്ടായിതീർന്നു.

ഇങ്ങിനെ തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ചിദംബരംപിള്ളയുടെ പ്രവൃത്തി നിമിത്തവും വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ രാജപ്രതിനിധി നടത്തിയ ബങ്കാളവിഭാഗം നിമിത്തവും ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ ഇടയിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം സ്വതന്ത്രമായി തീരേണമെന്ന ബോധം വർദ്ധിപ്പാനിടയായി. ബങ്കാളവിഭാഗം നിമിത്തം തദ്ദേശീയർ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യൻ ജനത മുഴുവൻ ഭരണാധികാരികളെ വെറുപ്പാൻ തുടങ്ങി. വ്യാപാരം വഴിയായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ധനം കവർന്നുകൊണ്ടു പോവുകയാണ് ഭരണാധികാരികളുടെ ഉദ്ദേശമെന്നു നാട്ടുകാർ മനസ്സിലാക്കി വിദേശ സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങുവാനോ ഉപയോഗിക്കുവാനോ പാടില്ല എന്നു നേതാക്കന്മാർ കണ്ടതോടുകൂടി വിദേശവസ്തുക്കളെ ദഹിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ചെയ്തവരുടെ മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നതു ചിദംബരം പിള്ളയായിരുന്നു

രാഷ്ട്രീയസേവനം

ഇങ്ങിനെ ശ്രീമാൻ പിള്ള വ്യാപാരവിഷയമായും സ്വദേശ സാമാനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും മാത്രമല്ല രാഷ്ട്രീയ

പന്ഥാവിലും ഇറങ്ങുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചു. നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിൽ ദാരിദ്ര്യം മുഴുത്തുവരുന്നതായി കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം വെന്തു ഇന്ത്യയിൽ രാജകീയ ഭരണം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ജനകീയ ഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നും നിശ്ചയിച്ച അദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സിൽ അംഗമായി ചേർന്നു. തന്റെ വക്കീൽ ജോലിയിൽ വെറുപ്പു തോന്നി അതും ഉപേക്ഷിച്ചു.

ഭരണാധികാരികൾ നടത്തുന്ന അക്രമങ്ങളെ സാധാരണ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിന്നായി അവിടവിടെ ചെന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചു. തിരുനെൽവേലിയിൽ "ദേശാഭിമാനസംഘം" എന്നു പേരിൽ ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ആ കാലത്തു ജ്ഞാനിയും തമിഴ് വിദ്വാനും, ദേശഭക്തനും ആയ സുബ്രഹ്മണ്യശിവാ എന്ന മഹാൻ തിരുനെൽവേലിയിൽ വന്നുചേർന്നു. ദേശാഭിമാനസംഘക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വാഗതംചെയ്തു് വേണ്ട സഹായങ്ങൾചെയ്തു. അദ്ദേഹം ശ്രീമാൻ പിള്ളയുടെ ഉറ്റ സഹായിയായിത്തീർന്നു.

ആ രണ്ടുപേരും വളരെ സാമർത്ഥ്യത്തോടും കോപം കുന്നവരുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കത്തക്ക വിധത്തിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നു തുടങ്ങിച്ചതോടുകൂടി ജനങ്ങളുടെ ദേശാഭിമാനം തഴച്ചുവളർന്നു. പലതരം തൊഴിലാളികൾക്കും ഇവരുടെ പ്രസംഗം പുതിയ ജീവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു.

കോൺഗ്രസ്സിൽ അംഗമായി ചേർന്നതിൽ പിന്നെ കൊല്ലംതോറും ഇദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സ് മഹാസമ്മേളനങ്ങ

ളിൽ പങ്കുകൊണ്ടുവന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രഭക്കന്മാരുടേയും ധനവാന്മാരുടേയും നടത്തിപ്പിൻ കീഴിൽ ആയിരുന്നു. അവർ മിതവാദികൾ, തീവ്രവാദികൾ എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിയുന്നതിന്നിടയായി.

തീവ്രവാദികളുടെ നേതാവായ തിലകരെ ശ്രീമാൻ പിള്ള പിൻപാറി. കോൺഗ്രസ്സ് യോഗങ്ങളിൽ കൃത്യമായി പോയിരുന്നതുകൊണ്ട് വടക്കെ ഇന്ത്യയിലുള്ള മിക്ക നേതാക്കന്മാരുമായി പരിചയിക്കുന്നതിന്നിടയായി. അവരും ഇദ്ദേഹത്തെ തെക്കെ ഇന്ത്യയുടെ തിലകമായി കരുതിവന്നു. അങ്ങിനെ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ചില നേതാക്കന്മാർ തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ വന്നു പിള്ളയുമായി കണ്ടു സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിവന്നു.

ജയിൽവാസം

1908 മാർച്ച് 9-ാംനു- കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായ ബിപിൻ ചന്ദ്രപാലം ജയിലിൽനിന്നു വിമുക്തനായി. ആ ദിവസം കൊണ്ടാടുന്നതിന്നായി തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ മുഴുവൻ പൊതുയോഗങ്ങളും ഘോഷയാത്രകളും നിശ്ചയിച്ചു. ഭരണാധികാരികൾക്കു പരിഭ്രമമായി മാർച്ച് 9-ാംനു- പൊതുയോഗങ്ങളോ ഘോഷയാത്രകളോ പാടില്ലെന്നു നിരോധനാജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു. നിരോധനാജ്ഞ പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഭരണാധികാരികളുടെ നേരെ വെറുപ്പു വർദ്ധിക്കുന്നതിനു കാരണമായിതീർന്നു.

മജിസ്ട്രേട്ട് ശ്രീമാൻ പിള്ളയെ വിളിപ്പിച്ച് മാർച്ച് 9-ാംനു- ഘോഷയാത്രകളിലും പൊതുയോഗങ്ങളിലും പങ്കു

കൊള്ളരുതെന്നു നേരിട്ടു പറഞ്ഞു. ശ്രീമാൻ പിള്ള അതു വിലവെച്ചില്ല. മറെറാരു ഭാഗത്തുകൂടി "സ്വദേശിക്കപ്പൽ കമ്പിനി" നിർവ്വാഹക സംഘാംഗങ്ങളും ചേർന്ന് കമ്പിനിക്കു ദോഷം വരാത്തവിധം പ്രവർത്തിക്കേണമെന്നു കരുതി ഭരണാധികാരികളുമായി ഇടയാതിരിക്കേണമെന്നു ഉപദേശിച്ചു. ഭരണാധികാരികളും തന്നെ തടവിൽവെക്കുന്നതിനു ഭാവമുണ്ടെന്നു ശ്രീമാൻ പിള്ളക്കു മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം ഇവയൊന്നും വിലവെച്ചില്ല. പൊതുജനനന്മക്കായി ചെയ്യാമെന്നു വെച്ചതു ചെയ്യുന്നതിനുതന്നെ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുകൊണ്ട് മാർച്ച് 9-ാംനു- നിരോധനാജ്ഞയെ ലംഘിച്ചു പൊതുയോഗത്തിൽ ഗംഭീരമായ പ്രസംഗം നടത്തി.

തിരുനെൽ വേലിയിൽ വെള്ളക്കാരുടെ നേരെ വെറുപ്പും, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നുവാക്കും, ഭരണാധികാരികളുടെ നേരെ വിരോധവും വർദ്ധിച്ചു. സ്വരാജ്യസ്നേഹം വിട്ട് ഭരണാധികാരികളെ ആശ്രയിച്ചവർക്കു പലതരം ആപത്തുകളും നേരിട്ടു.

കുറെ ദിവസങ്ങൾ ചിദംബരംപിള്ള നിശ്ചയിക്കുന്നതു തന്നെ ആയിരുന്നു നിയമം. ജില്ലാകലക്ടർ ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ചിദംബരം പിള്ളയേയും ശിവാവേയും വിളിപ്പിച്ചു അവരെ ആ പരിശ്രമത്തിൽനിന്നു പിൻവലിപ്പിക്കുവാൻ ആവുന്നതും ശ്രമിച്ചുനോക്കി. ഒന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ "ഈ ജില്ലവിട്ടു രണ്ടാളും പോകേണമെന്നും ജാമ്യം കൊടുക്കേണമെന്നും" കല്പന കൊടുത്തു. ആ ദേശഭക്തനാർ

രണ്ടാളും ആ കല്പനയും ലംഘിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഉടനെ ഗവർമ്മേണ്ടു് അവരെ രണ്ടാളേയും തടങ്കൽചെയ്തു.

ജില്ലയിൽ മുഴുവൻ കപ്പുഴം

ചിദംബരം പിള്ളയെ തടങ്കൽ ചെയ്ത വിവരം ജില്ലയിൽ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. ജനഹൃദയം ക്ഷോഭിച്ചു. ജില്ല മുഴുവൻ ഹർത്താലും പണിമുടക്കുകളും ആചരിക്കപ്പെട്ടു.

എങ്ങും ഘോഷയാത്രകളും പൊതുയോഗങ്ങളും നടന്നു. പലേടങ്ങളിലും കമ്പികൾ മുറിക്കപ്പെട്ടു. ഗവർമ്മേണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങൾ തകർക്കപ്പെട്ടു. ഭരണാധികാരികൾ പൊതുജനങ്ങളുടെ നേരെ വെടിവെച്ചും പലരേയും ജയിലിൽവെച്ചും ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു് ലഹള ഒതുക്കി. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷോഭം അടങ്ങിയില്ല.

ശിക്ഷ.

1908 ജൂലായി 7-ാംനു ചിദംബരം പിള്ളയുടെ പേരിൽ നടന്ന കേസ്സു് വിധിപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിൽ ചുമത്തിയ പല കുറ്റങ്ങൾക്കുമായി 20 കൊല്ലത്തെ ജയിൽ ശിക്ഷയായിരുന്നു ജില്ലാ ജഡ്ജി വിധിച്ചിരുന്നതു്. അതിന്മേൽ നടന്ന അപ്പീലിൽ ഹൈകോർട്ടിൽനിന്നു ആ ശിക്ഷ പത്തുകൊല്ലങ്ങളാക്കി ചുരുക്കി.

ജയിലിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കഷ്ടതകളെ വിവരിക്കാവുന്നതല്ല. 1912 ഡിസെമ്പർ മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ജയിലിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ

പിന്നെ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ അദ്ദേഹം മദിരാശിയിൽ താമസിച്ചുവന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ ഗിവാവുമാത്രമെ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിപ്പാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. രാജദ്വേഷം കൊണ്ടു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് തന്റെ വക്കീൽ സനദ് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നതു ഇ. എസ്സ്. വാസൻ ഐ. സി. എസ്സ്. അവർകളുടെ സഹായത്താൽ വീണ്ടു കിട്ടിയശേഷം മടങ്ങി തൂത്തുകുടിയിൽ ചെന്നു് തന്റെ വക്കീൽ ജോലി ആരംഭിച്ചു.

ഒരു മഹാനിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ശ്രീമാൻ പിള്ളയിൽ തികഞ്ഞിരുന്നു. തനിക്കു വല്ലവരും വല്ലപ്പോഴും ചെയ്ത ഉപകാരത്തെ ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മറന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. ജയിലിൽനിന്നു വിട്ടുവന്നശേഷം ജോലിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്തും പലർക്കും ചെയ്ത ഓരോ സഹായസഹകരണങ്ങളെ ജനങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വാർത്ഥം വിട്ട പൊതുജന ശുശ്രൂഷചെയ്തതിന്റെ മധുരഫലങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു.

ഭാഷാഭിമാനി

ശ്രീമാൻ പിള്ള തികഞ്ഞ ഒരു തമിഴ വിദ്വാനായിരുന്നു. തമിഴിലുള്ള മിക്ക ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുക മാത്രമല്ല അവയെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാജ്ഞാനികൾക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ തക്കവിധം ആ ഭാഷയിൽ ആക്കിതീർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു തിരുക്കുറൾ പഠിച്ചിരുന്നവരിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സി. രാജഗോപാലാചാരിയും ഒരാളാണെന്നു പ

റയുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ചില സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ തമിഴിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്യുകൂടാതെ സ്വന്തമായി "മനം പോലെ വാഴ്‌വു," "വലിമൈക്കുമാർഗ്ഗം," "അകമേ പുറം" മുതലായ സ്വന്തം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളാൽ ആ ഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ചരമം

തമിഴ്നാട്ടിനു ഇത്രയും അഭിമാനം വളർത്തിയ ശ്രീമാൻ പിള്ള 1936ൽ രോഗബാധിതനായി ഇഹലോക ജീവിതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു.

വിദ്യാർത്ഥികളേ നിങ്ങളും ഈ മഹാനായ പിള്ളയേപോലെ പരിശ്രമശീലരും ദേശാഭിമാനികളും ഭാഷാഭിമാനികളും ആയിതീരുക.

---

9. ജവഹർലാൽ

ജവഹർലാൽ തികഞ്ഞ ഒരു രാഷ്ട്രീയവാദിയാകുന്നു ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെപോലെയുള്ള രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരെ വളരെ കുറച്ചു മാത്രമെ കാണുകയുള്ളു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി വളരെ കാലം പോരാടിയ ഭാരതഖണ്ഡം പലരുടേയും ത്യാഗത്തിന്റെ ഫലമായി ഒരു തുള്ളി രക്തം ചിന്താതെ അതു കൈപ്പറ്റി. കിട്ടിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും തരണം ചെയ്യേ

ണ്ടതായി വന്നു. പാക്കിസ്ഥാനും ഇന്ത്യൻയൂനിയനുമായി യുദ്ധംതന്നെ വേണ്ടിവരുമോ എന്നു സംശയിച്ചു. നാട്ടിനുള്ളിൽതന്നെ ചതിയന്മാരുടെ കുസൃതികളും രണ്ടുകൂട്ടരേയും യുദ്ധത്തിൽ ചാടിക്കുന്നതിനുള്ള ഗൂഢാലോചനകളും, തൊഴിലാളി മുതലാളി എന്ന പുറംപൂശൽ, പ്രവൃത്തിമുടക്കം എന്ന മുള്ളിൻകെട്ട്, ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രത്തിനും ക്ഷാമം, സാമ്പത്തികാധഃപതനം, നാണ്യപ്പെരുപ്പം, കള്ളക്കച്ചവടം, കളവ് എന്നിങ്ങിനെ പലതും നാട്ടിൽ നടനം ചെയ്യുന്നു.

കാലത്തിനു തക്ക നേതാവ്

ഈ നിലയിലാകുന്നു ജവഹർലാൽ ഭരണാധികാരത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ ഏറ്റിരിക്കുന്നതും കൊടുങ്കാറ്റിൽ ക്ഷോഭിച്ച കടലിലെ ക്രിരുട്ടിൽ, കര കാണാതെ ഉഴലുന്ന ഒരു കപ്പലിന്റെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കപ്പിത്താനേക്കാൾ ജവഹർലാലിനു ബുദ്ധിമുട്ടും ബാദ്ധ്യതയും അധികമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിലയിലും ഭാവിയിലുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഒരു അണുപോലും ചലിച്ചുപോകാതെ സമാധാനചിത്തനായി രാവും പകലും ഒരുപോലെ ഇദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

ലോകം ജവഹർലാലിനെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ സാമർത്ഥ്യത്തേയും എളുപ്പവഴികളേയും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വിദേശങ്ങളിൽ അവിടവിടെയുള്ള രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതികളേയും അതാതു രാജ്യങ്ങളിലുള്ള നേതാക്കന്മാരേയും പറ്റി നേരിട്ടുതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരാളും ആകുന്നു.

ഇന്ത്യയുടെ ലക്ഷ്യം എന്ത്? ലോകസമാധാനത്തിന്നു ഇതിന്നു എങ്ങിനെ സഹായിപ്പാൻ കഴിയും? ഇതിന്റെ ശക്തി ആയുധബലത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളതോ? അല്ലെങ്കിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളെ സഹായമാക്കിക്കൊണ്ടു് സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി സമരം ചെയ്യാൻ ഒരുക്കമുള്ള രാജ്യമാണോ? ഇവക്കൊക്കെ സമാധാനം പറയുന്നതിന്നു ആർക്കും കഴിവില്ല. നമ്മുടെ ജവഹർ തന്റെ കൃത്യങ്ങളാൽ ഇവക്കൊക്കെ മറുപടി പറയുന്നതിന്നു ഒരുങ്ങിവരുന്നു. ഒരു കാലം ലോകമേധാവികളിൽ ഒരാളായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം സ്വർണ്ണലിപികളിൽ എഴുതപ്പെട്ടും.

ജവഹർലാലിന്റെ പ്രത്യേകത

ജവഹർലാലിന്റെ ജനനം ഒരു സാധാരണ കുടുബത്തിൽ അല്ല. സമ്പത്തിലും, ജ്ഞാനത്തിലും, പദവിയിലും, നടവടിയിലും ഉയർന്ന ഒരു കുടുംബത്തിലാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം. ഒരു കുറവുണ്ടെങ്കിൽ അതു രാജവംശത്തിൽ ജനിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമാണെന്നും എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ "കിരീടം ധരിക്കാത്ത രാജാവു്" എന്നു ഇദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞു വരാറുണ്ടെന്നും ലോകം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഇദ്ദേഹം പല രാജ്യങ്ങളിലും ചുറ്റി വന്നതു കൊണ്ടുള്ള ലോകപരിചയവും വിദ്വത്വവും ഒരു ഭരണാധികാരിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു ഇദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ട്. ഭരണാധികാരികളുമായി നടത്തിയ പോരാട്ടത്തിൽ 1919 ൽ ഇറങ്ങിയതു മുതൽ അഭിപ്രായത്തിന്നു മാറ്റം സംഭവിക്കാ

തെ കോൺഗ്രസ്സിൽ തന്നെ നിന്ന അടി, വിലങ്ങ്, ജയിൽ മുതലായവയെ പല തവണയും സഹികരിച്ച ഇദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സിൽ നാലു തവണ അദ്ധ്യക്ഷനായി ഭരണ പാടവം നേടിയിരിക്കുന്നു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു്, മാതാവു്, സഹോദരിമാർ, ഭാര്യ, പുത്രി എന്നിവരൊക്കെ സ്വാർത്ഥം വിട്ട രാജ്യക്ഷേമത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചു കീർത്തി നേടിയവരാകുന്നു. "യഥാബീജം തഥാങ്കുരം" "പുത്രനിലപിതൃനില" എന്നൊക്കെ സാധാരണമായി പറഞ്ഞു വരാറുണ്ടു്. ജവാഹർലാലിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതിൽ തെറ്റുപറ്റി. ജവാഹർലാലിന്റെ നിലപിതാവിനെ അപേക്ഷിച്ചു് എത്രയോ മടങ്ങു് പല തരത്തിലും മെച്ചപ്പെട്ടതാകുന്നു.

കുട്ടിക്കാലം.

യോഗ്യനും അയർലാണ്ടുകാരനും ആയ ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ വീട്ടിൽ വെച്ചുതന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഏർപ്പാടുചെയ്തു ശാസ്ത്രീയമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇദ്ദേഹം അദ്വിതീയനായിത്തീർന്നു. ഗവേഷണസാമഗ്രികളും രേഖരിച്ചുവെച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയും ഇദ്ദേഹത്തിനു മാതൃകയായി പിതാവു ഏർപ്പെടുത്തികൊടുത്തിരുന്നു. കുതിരസവാരിയും കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ ജവാഹർലാൽ പരിചയിച്ചു.

ഉയർന്തരം വിദ്യാഭ്യാസവും കലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കുട്ടികൾക്കായി ഏർപ്പെ

ടുത്തിയിരുന്ന സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നാണ് ജവഹർലാൽ നേടിയതു. ഇദ്ദേഹത്തെ ഐ. സി. എസ്സിനു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് പിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു. എന്നാൽ അതിനു വേണ്ട പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം ബാരിസ്റ്റർ പരീക്ഷക്കു ഹാജരാവുകയും അതിൽ വിജയം നേടി ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ജവഹർലാലിനു ഇരുപത്തുമൂന്നു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളു ശാസ്ത്രീയപരിജ്ഞാനം ഇദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര ഉണ്ടായിരുന്നു.- ഈ വിഷയത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു 1947 ഡിസംബർ 13-ാംനു- അലഹബാദ് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നു ഡോക്ടർ എന്ന ബിരുദം നൽകിയിരുന്നതു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാവുന്ന ഒന്നാകുന്നു.

ജീവിതമാറ്റം

ജവഹർലാലിന്റെ കുടുംബാന്തരീക്ഷം പാശ്ചാത്യ പരിഷ്കാരത്തിൽ മുഴുകിയതായിരുന്നു. വസ്ത്രധാരണരീതിയും മറ്റും പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായത്തിലാകുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുമായുള്ള പരിചയം 1919ൽ ജവഹർലാലിനു സിദ്ധിച്ചു. അന്നു മുതൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു തീവ്രവാദിയായിതീർന്നു. പിതാവ് ഒരു മിതവാദിയായിരുന്നു. അതു ജവഹർലാലിനു ഇഷ്ടമായില്ല ഇതു നിമിത്തം രാഷ്ട്രീയ വിഷയങ്ങളിൽ ഇവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിതീർന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ജീവൻ ഗ്രാമങ്ങളാകുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ദുർഭിക്ഷം നശിച്ചാൽ ഇന്ത്യയിൽ സുഭിക്ഷമായി എന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിപ്രായം ജവഹർ

ലാൽ സമ്മതിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ ഇദ്ദേഹം ഉൾനാടുകളിൽചുറ്റിനടന്നു നേരിട്ടതന്നെ ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രധാരണ രീതിയും മറ്റും മാറി. നെഹറു കുടുംബംതന്നെ ലഘുജീവിതത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

ആപത്തിന്മേൽ ആപത്ത്

1920 മുതൽ ഇന്നുവരെ രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിന്നായി ഇദ്ദേഹം പാടുപെട്ടുവരുന്നു. സ്വാർത്ഥചിന്ത ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല ഈ ദീർഘകാലത്തിന്നുള്ളിൽ ഇദ്ദേഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കഷ്ടതകൾക്കു അതിരുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു തവണപോലും ജയിലിൽനിന്നു വിട്ടുവന്നു, ഒരു കൊല്ലം തികച്ചും സമാധാനത്തോടുകൂടി നാട്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ഇടവന്നിട്ടില്ല. ജയിലിൽനിന്നു വിട്ട രണ്ടോ നാലോ മാസം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പു വീണ്ടും മറെറാരു കാരണത്തിന്നു ജയിലിൽ പോകേണ്ടതായി വന്നു. കുടുംബത്തിലും സുഖമുണ്ടായിരുന്നില്ല ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ കമലാ നെഹറു വളരെ കാലം രോഗത്തിൽ കിടന്നു. 1936ൽ മരിച്ചു. അന്നു മുതൽ ഇദ്ദേഹം ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം വിട്ടു ബ്രഹ്മചാരിയായി ജീവിച്ചുവരുന്നു.

പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യവാദി

ഇന്ത്യക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടേണം എന്നു തീർപ്പ് ആദ്യം പുറപ്പെടുവിച്ചതു ഇദ്ദേഹവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന നേതാജി ബോസ്സും ആയിരുന്നു. ഈ നിശ്ചയം 1928ൽ കൊണ്ടുവന്നു. അടുത്ത കൊല്ലം ലാഹൂ

DISTRICT LIBRARY No..... KOTTAYAM.

രിൽവെച്ചു കൂടിയ കോൺഗ്രസ്സിൽ അദ്ധ്യക്ഷപദം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ തീർപ്പ് എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും സമ്മതിപ്പിച്ചു.

ഇന്ത്യക്കു മാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടേണമെന്ന സ്വാർത്ഥവിചാരവും ഇദ്ദേഹത്തിന്നില്ല. ഒരു രാജ്യം മറ്റൊരു രാജ്യത്തെ കീഴടക്കി ഭരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്നുള്ളത്. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഏഷ്യാരാജ്യങ്ങളെ മുഴുവൻ കൂട്ടിചേർക്കുന്നതിന്ന ഏഷ്യൻ രാഷ്ട്രീയസമ്മേളനം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഡൽഹിയിൽവെച്ചു നടന്നു. അതിൽ ഇദ്ദേഹം നടത്തിയ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം അന്യരാജ്യങ്ങളെ ഭരിച്ചുവരുന്ന യൂറോപ്പ് അമേരിക്ക എന്നീ രാജ്യങ്ങളെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു.

ആദർശങ്ങൾ

ജവഹർലാൽ പൊതുവുടമ വ്യവസ്ഥയിൽ അത്യധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളാണെന്നാകുന്നു മിക്കവരുടേയും വിശ്വാസം. റഷ്യയേപോലെയുള്ള സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയേയോ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയേയോ ഇന്ത്യയിൽ നടപ്പാക്കുന്നതിന്ന ഇദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അവ നമ്മുടെ രാജ്യസ്ഥിതിക്കു പറ്റിയതല്ലെന്നു പലേടങ്ങളിൽവെച്ചും ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

സാമ്പത്തിക നിലകൊണ്ടോ, ജാതി, മതം മുതലായവകൊണ്ടോ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ കല്പിക്കുന്നതു ഇദ്ദേഹം ഖണ്ഡിച്ചുവരുന്നു. സാമ്പത്തിക ഭരണവ്യവസ്ഥകളിൽ മതത്തെ കൂട്ടിചേർക്കുന്നതിനെ ഇദ്ദേഹം വെറുക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ

ഒരു രാജ്യം മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാതെ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ തീച്ചയായും അതു അധഃപതിക്കുമെന്നാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണവിശ്വാസം. ഇതു മുക്കാലും വാസ്തവവും ആകുന്നു. "എല്ലാവർക്കും സമാവകാശവും പുരോഗമന സൌകര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കേണം." എന്ന പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സോവിയറ്റ് സമ്പ്രദായത്തെക്കാൾ കൂട്ടുടമാ സമ്പ്രദായമാണ് നല്ലതെന്നാകുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

ജവഹർലാൽ കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്താറു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ ചെയ്ത സേവനങ്ങളെ ചേർത്തു നോക്കുന്നതായാൽ ഈ കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ചെയ്തതിനു ഒക്കുകയില്ല. ഇന്ത്യ ഇദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യത്തെപറ്റിയോ പ്രവൃത്തിയേപറ്റിയോ ഒരാൾക്കും സംശയമില്ല.

നാസിക്ക് ആദർശവും ഫാസിസ്റ്റ് ആദർശവും നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ലോകമഹായുദ്ധം നടന്നു. അതു അവയെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. "ബലാല്ക്കാരവും വിദ്വേഷവും എവിടെ വർദ്ധിക്കുന്നുവോ അവിടെ ഫാസിസ്റ്റും നാസിസ്റ്റും വ്യവസ്ഥകൾ പൊട്ടിമുളക്കും" എന്നും "ഇതു ഇന്ത്യയെ അത്യഗാധമായ കുഴിയിലേക്കു തള്ളിവിട്ടും" എന്നു ഇദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുന്നു. ദേശീയം, മതം എന്നീ പേരുകളാൽ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള ഈ രണ്ടും നശിപ്പിച്ച് സമാധാനത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനു ഇദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള

മഹാന്മാർ ഈ കാരണത്താൽ ജവഹർലാലിനെ പുകഴ്ത്തുവിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മുഴുത്ത ഒരു പുരോഗമനവാദിയും, ദയാലുവും, നീതിമാനും, ലോകസമാധാനത്തിന്നായി മുന്നിട്ടിറങ്ങിപ്രവത്തിക്കുന്ന ദേഹവും ആകുന്നു.

ജവഹർലാൽ തന്റെ ജീവചരിത്രത്തെ താൻ തന്നെ എഴുതീട്ടുണ്ട്. അതു ഏവരും വായിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു. അല്പംപോലും അസത്യം കലരാതെ ഉള്ളതു ഉള്ള വിധത്തിൽ ആക്കും മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം അതു എഴുതീട്ടുണ്ട്. 1936 ഏപ്രിൽമാസം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ അതു നാലുമാസം കൊണ്ടു് അതിന്റെ ഏഴു പതിപ്പുകഥം ചിലവായി എട്ടാം പതിപ്പു് പുറത്തുവന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു ഇംഗ്ലീഷിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽവിദേശീയർക്കുള്ള സ്നേഹാദരവുകഥം നിമിത്തം ലക്ഷകണക്കിനുള്ള പ്രതികഥം ചിലവായിരിക്കുന്നു.

മംഗളം

ജവഹർലാൽ ഇന്ത്യൻ നേതാക്കളിൽ ഒരാളാണെന്നു ആരും എടുത്തു പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഇല്ല. ഇദ്ദേഹം എല്ലാവരാലും ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നേതാവാകുന്നു. നെഹറുജി ജയിക്കട്ടെ! നെഹറുജി ഏറ്റെടുത്തിയ പദ്ധതികഥം വിജയിക്കട്ടെ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളാൽ നേടിയ സ്വാതന്ത്ര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളാൽതന്നെ സുരക്ഷിതമായി നിലനില്ക്കട്ടെ! നെഹറുജി ജയിക്കട്ടെ!

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. M08 Acc. No. 83107

This book should be returned on or before the date last stamped below.

30 JUL 1984

22 SEP 1984

12 JUL 1986

12 SEP 1986

30 OCT 1987

- 3 APR 1989

- 7 JUN 1995

17 NOV 1995

17 MAY 1998

29 JAN 2001

20 NOV 2003

If the book is not returned on due date a fine of 5 Ps. (Five) per day will be charged.

M08 83107

ജവഹർലാൽ നെഹ്റു

ഇന്ത്യയിലെ പുരുഷരത്നങ്ങൾ

പുതിയ പാഠ്യപദ്ധതിയനുസരിച്ച തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

ദേശീയപാഠാവലി (പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്)

ഗ്രന്ഥകർത്താ: മേക്കന്നത്ത് കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണൻനായർ ബി. എ.

ഒന്നാം പുസ്തകം	0	4	0
രണ്ടാം പുസ്തകം	0	4	5
മൂന്നാം പുസ്തകം	0	5	0
നാലാം പുസ്തകം	0	6	6
അഞ്ചാം പുസ്തകം	0	7	8
ആറാം പുസ്തകം	0	12	0
ഏഴാം പുസ്തകം	0	14	0
എട്ടാം പുസ്തകം	1	0	0

ഇന്ത്യാചരിത്രകഥകം—

മേക്കന്നത്ത് കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണൻനായർ ബി. എ.

3-ാം തരത്തിന്	0	5	6
4-ാം തരത്തിന് By സി. കെ. പിറ്റാർ	0	8	0
5-ാം തരത്തിന് ടി.	0	10	0

ശാസ്ത്രപാഠങ്ങൾ—ജി. ജാനകിഅമ്മ

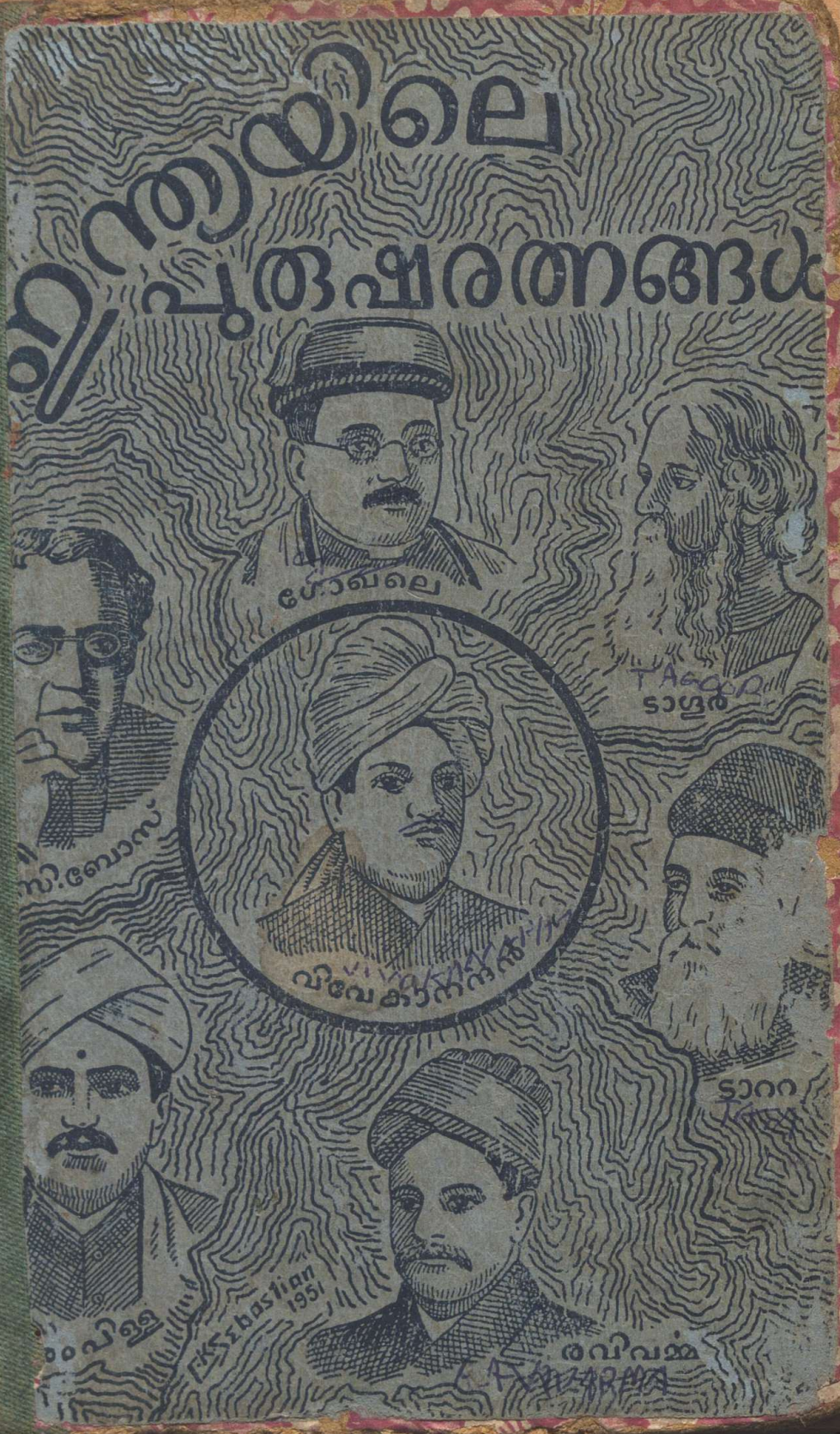
2-ാം, 3-ാം, തരങ്ങൾക്ക്	0	8	0
4-ാം തരത്തിന്	0	10	0
5-ാം തരത്തിന്	1	1	0

ഭാഷാപരിചയം—കുട്ടിക്കൃഷ്ണമാരാർ—പുതിയ സിലബസനുസരിച്ചുള്ള മലയാള വ്യാകരണം.

6, 7, 8 തരങ്ങൾക്ക് 1 0 0

പി. കെ. ബ്രദേർസ്, കോഴിക്കോട്.

ഭാരതീയരായ മഹാന്മാർ

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org